

ዋጋ የሚያስከፍል ሚሲዮናዊነት

ትርጉም:- በተስፋዬ መስፍን

**This book is sponsored by OM
publishing
Po. Box 300, Carlisle, Ocumbria, CA
3,0QS.U.K.
OUT OF THE COMFORT ZONE
BY
GEORGE VERWER**

Translated to Amharic

By

Tesfaye Mesfin

ኮምፒውተር ትዕግሥት ተስፋዬ

Grace Christian Book Center

P.O.BOX 34251

Addis Ababa, Ethiopia

E-mail grchbook@yahoo.com

በለዚህ መጽሐፍ ያለውትን አብተያየት-

ጸጋ ክርስቲያን መጻሕፍት መደብር

ፖ.ሳ.ቁ.34251

አዲስ አበባ በማለት ይጻፋልን

1998 ዓ/ም

ማውጫ

ገጽ

አንድ- ለሚሲዮናዊነት ሥራ የሚጠቅም ጸጋ የበዛለት ሕይወት	1
ሁለት- ምስክሮቹ ነን	15
ሦስት - መሪነቱን መውሰድ	29
አራት - ራሱ ተሳትፎ ሌሎችንም የሚያሳትፍ	50
አምስት- የወደ ፊት ሚሲዮናዊያን ከየት ወዴት?	64
ስድስት- ለሥራው የሚያስፈልግ ገንዘብ	74

መግቢያ

ይህ መጽሐፍ የተዘጋጀው በበለጠ ሁኔታ መንፈሳዊ እውነታን መለማመድ ለሚገባቸው ክርስቲያን መሪዎች በተለይም የእውነተኛ አገልጋይ ልብ ላላቸው ሰዎች ሁሉ ነው። በዓለም ዙሪያ እግዚአብሔር ምን እንዳደረገና እያደረገም እንደሆነ መወቅ ለማፈልጉ ሁሉ ተጽፎአል።

መንግሥቱን ለመመስረት እግዚአብሔር ባለው ፕሮግራም መሪዎች ለመሆን ፈቃደኛ የሆኑ ወጣቶች እንዲያነቡትም ተስፋ አደርጋለሁ። ባለፉት ዓመታት ከድርጅታችን ጋር ሲሠሩ የነበሩና አሁንም በጸሎት የሚደግፉን፣ በምናደርገው እንቅስቃሴ አብረውን ያሉ ወገኖች ሁሉ እንዲያነቡት ተስፋ አደርጋለሁ። ይህ መጽሐፍ ለዘመናት ልቤ ውስጥ ሲቀጣጠል የነበረ ራዕይን የማካፍልበት መንገድ እንደሆነ አምናለሁ።

ከዓመታት በፊት አንድ ምሳሌያዊ አባባል ተናግሮ ነበር፤ ይህንንም በሚኖሩ ስብሰባዎች ሁሉ አጠቅሰዋለሁ። ምን ያህል እውነት መሆኑን ሰዎች እንደሚረዱ ስለማወቅ በተናገርኩት ሁሉ እኔን ራሴን ፈገግ ያስደርገኛል። ሁሉም ወይም ሦስቱ የጌታ ሰዎች ሲገናኙ ይዋል ይደር እንጂ በመካከላቸው አለመግባባት ሊፈጠር ይችላል።

ይሁን እንጂ ባለመግባባታችን ውስጥ አንኳ ፈቃዱን መፈጸም የሚችል ሉዓላዊ ጌታ ስላለን ተስፋ አንቆርጥም።

ከዘፍጥረት አስከሬና ራዕይ ካሉት መጻሕፍት ይህን እናያለን። ቃሉ ራሱ «ይህ የከበረ ነገር በሽክላ ዕቃ ውስጥ አለን» ይላል፤ ይህ የሚያስከትለውን አንድምታ ደግሞ መቀበል ይኖርብናል። እንዲህ ያለውን ጉዳይ «ሰብዓዊ ድርሻ» አለዋለሁ። ብዙውን ጊዜ ችግራችን የሚመጣውም ከራሳችን ኃጢአት ነው።

ይህን መግቢያ በምጽፍበት ጊዜ እኔና ባለቤቴ ከተጋባን 40ኛ የጋብቻ በዓላችንን በቅርቡ አክብረናል፤ የደስታችን ተካፋይ ለመሆንና ለዚህ ስላበቃን እግዚአብሔርን ለማመስገን የበዓላችን ሥነ ሥርዓት ላይ 450 ወገኖች ተገኝተው ነበር። ባለቤቴ ድሬና ከጎኔ ባትሆን ኖሮ ይህን ሆነ ሌሎች መጻሕፍቶቼን ማዘጋጀት የምችል አይመስለኝም። እኔና ባለቤቴ በዚህ

መጽሐፍ የምታነቧቸውን ሐቆች ለአራት አሥርት ዓመታት ተለማምደናል፤ በድካምናውጣ ውረድ መካከል በጌታ ጸጋና ዕውቀት በማደግ ላይ ነን። ዛሬም ቢሆን «ጸጋዬ ይበቃሃል፤ ኃይሌ ፍጹም የሚሆነው በድካም ጊዜ ነውና» የሚለውን እውነት ገና አየተማርን ነው።

ይህ መጽሐፍ ወደ መንፈሳዊ እውነታ እንድናድግ ጥሪ ያቀርባል፤ ከኢየሱስ ሕይወት ወይም ከቃሉ የምናየውም ይህንኑ ነው። ምንም እንኳ እንዳንድ ምስጢራዊ ነገሮች ሊገጥሙን ቢችሉም፣ እርስ በርስ የሚቃረኑ ከሚመስሉ ሁኔታዎች ጋር መጋፈጣችን የማይቀር ቢሆንም፣ የእግዚአብሔርን ቃል በጥልቀት ወደ ምንመረምርበትና እግዚአብሔር ቅድሚያ ወደሚሰጠው ጉዳይ እንድንደርስ የዘወትር ጸሎት ነው።

ብዙውን ጊዜ ከምንግባባቸው መጽሐፍ ቅዱሳዊ የእምነት አስተምህሮዎች ይልቅ ለሚለያዩንና ለሚከፋፍሉን ጉዳዮች ቅድሚያ ለንሰጥ ይታያል። ይሁን እንጂ፣ ይበልጥ በወንጌል አገልግሎት እያደግን ስንሄድ፣ በአገልግሎት ውስጥ ቅድሚያ የሚሰጣቸው ለዎች እንጂ ጉዳዮች አለመሆናቸውን አየተገነዘብን ስንመጣ ግን ብዙውን ጊዜ ልባችን ይሰበራል። ምንም ዓይነት ጉዳት እንዲደርስብን የማንፈልግ አስከሆነ ድረስ መሠረታዊ ችግር አለብን ማለት ነው፤ ምክንያቱም በዚህ ምድር እስካለን ድረስ በተለያዩ መልኩ መጎዳታችን የማይቀር ነው፤ ታላቁ የወንጌል ሰው ቢሊ ግራሃም እንዳለው፣ «የተሟላ ሕይወት ሊኖር የሚችለው በህዘንና ልብ ስብራት ውስጥ ነው»። በሚኖረን መንፈሳዊ ጉዞ መጎዳትና የበደሉንን ክልብ ይቅር ማለት ከመሠረታዊ መርሐዎች አንዱና ዋናው ነው።

ጆርጅ ቪርዌል

አንድ

ለሚሲዮናዊነት ሥራ የሚጠቅም

ጸጋ የበዛለት ሕይወት

የጸጋ ጠላቶች

ይህን መጽሐፍ ለማዘጋጀት ከተነሣሣሁበት ምክንያት አንዱ በሚሲዮናዊነት ሥራ ጸጋ የበዛለት ሆነን መገኘት እጅግ አስፈላጊ መሆኑን በመገንዘቤ ነው። ቻርለስ ስዊንደል የተባሉ የእግዚአብሔር ሰው፣ «ጸጋ የበዛለት» በሚል ርእስ አንድ መጽሐፍ አቅርበዋል፤ ይህ መጽሐፍ በክፍተኛ ደረጃ ተናግሮኛል፤ በዓለም ዙሪያ ያሉ ይህንኑ መጽሐፍ ያነበቡ በብዙ ሺህ የሚቆጠሩ ሰዎችም ይህንኑ መስክረዋል። መጽሐፉ ክርስቲያኖች የዳኑት ሊያሱስ ክርስቶስ መስቀል ላይ በፈጸመው የመሥዋዕትነት ሞት በማመን እንደ ሆነና እኛ ግን ስዚህ ምላሽ እንዲሆን የምንሰጠው ምንም መልካም ነገር የሌለን መሆኑን አስረግጦ በማሳየት ይጀምራል። በጸጋው አማካይነት እግዚአብሔር በነጻ የሰጠንን ከመቀበል ውጪ ምንም የምናደርገው የለንም። ስዊንደል እንደሚሉት ከላይ የሚመጣውን ጸጋ ከተቀበልን፣ ክሌሎች ጋር ለመኖር የሚያስችለንንም ጸጋ እንቀበላለን። ማለት ነው።

በዚህ ምዕራፍ መናገር የምፈልገው ክሌሎች ጋር ለመኖርና አብሮ ለመሥራት ስለ ሚያስፈልገን ጸጋ ይሆናል፤ በግለሰብም ሆነ በቡድን ደረጃ ክርስቲያኖች ከወግ አጥባቂነት ነጻ የሚያደርጋቸውን ጸጋ አግኝተዋል፤ እንግዲህ የምንሠራውም ሆነ የምናድገው በዚህ ነጻነትን ባስገኘልን ጸጋ መሠረት ይሆናል ማለት ነው። «ክርስቶስ ነጻ ያወጣን በነጻነት እንድንኖር ነው። ስለዚህ ጸንታችሁ ቁሙ፤ ዳግመኛም በባርነት ቀንበር እትጠመዱ» (ገላ 5፥1)።

በተስጢን ነጻነት ደስ እንስኛለን፤ ይሁን እንጂ ነጻነታችን በእኛ ላይ ብቻ መወሰን የለበትም። ይልቁንም ሌሎችን ለማነጽና ለማበረታታት እንጠቀምበታለን፤ በእግዚአብሔር ሥራ ሌሎች ለሚያደርጉት እንቅስቃሴ

አክብሮት የሚኖረንም ይህንን ነጻነት ከመገንዘብ የተነሣ ነው። «ወንድሞቼ ሆይ፣ ነጻ እንድትሆኑ ተጠርታችኋል፤ ነጻነታችሁ ግን ሥጋዊ ምኞታችሁን መፈጸሚያ አታድርጉት» (ገላ 5+13)።

ሌሎች መንፈሳዊ ጸሐፊዎችም ይህንን መልእክት ነበር በአጽንዖት ያቀረቡት። ለምሳሌ ያህል ስታንሊ ቮክ የተባሉ ጸሐፊ Personal Revival በተሰኘ መጽሐፋቸው ይህንን እጠንክረው እመልክተዋል። ሮይ ሔሲዮን የተባሉ ጸሐፊ ደግሞ *Calvary Road በሚል ርዕስ ባዘጋጁት እጅግ ተደናቂ መጽሐፋቸው የእግዚአብሔርን ጸጋ በተመለከተ ለዚሁ ጉዳይ አጽንዖት ሰጥተዋል፤ እኔም ሆኑ ሌሎች በሺህ የሚቆጠሩ ሰዎች በከፍተኛ ደረጃ ከዚህ መጽሐፍ ተጠቅመናል፤ እፕራሽን ሞቢላይዜሽን ከሚባል መንፈሳዊ ድርጅታችን ጋር መሥራት ለሚፈልጉ ወገኖች አጥብቀን የምንገኛቸውም ይህን መጽሐፍ ደጋግመው እንዲያነቡ ነው። እነዚህንና ሌሎች እነዚህን የመሳሳሉ መጽሐፍት እንዴት እርስ በርስ ተስማምተን መኖርና መሥራት እንዳለብን ወደሚያስተምሩ ወደ 1ኛ ቆሮንቶስ ምዕራፍ 13 እና ኤፌሶን 4 ወደመሳሰሉ ታላላቅ ምንባቦች ይመሩናል።

ፍቅር ታጋሽ ነው፤ ደግሞም ቸር ነው። ፍቅር እይመቀኝም፣ አይመካም፤ አይታበይም፤ ተገቢ ያልሆነ ነገር አያደርግም፤ ራስ ወዳድ አይደለም፤ አይበላጭም፤ በደልን አይቆጥርም። ፍቅር ከእውነት ጋር እንጂ በዐመጽ ደስ አይሰኝም። ፍቅር ሁልጊዜ ይታገሃል፤ ሁልጊዜ ያምናል፤ ሁልጊዜ ተስፋ ያደርጋል፤ ሁልጊዜ ጸንቶ ይቆያል። (1ኛ ቆሮ 13+4-7)።

* Calvary Road የተሰኘው መጽሐፍ «የመስቀሉ መንገድ» በሚል ርዕስ ወደ አማርኛ ተተርጉሞ ከፍተኛ ተወዳጅነትን አግኝቶአል። ከየመጽሐፍት መደብሩ ማግኘት ይቻላል።

እግዚአብሔር በክርስቶስ ይቅር እንዳላችሁ እናንተም ይቅር ተባባሉ፤ እርስ በርሳችሁ ቸሮችና ሩጎሩኖች ሁኑ (ኤፌ 4+32)።

ከላይ የተመለከትነውን መልእክት የምገልጽበት ሌላ ቃል «ልብ ሰፊነት» የሚለው ነው። ስለዚህ ጉዳይ ሳብብ በማርቆስና በሉቃስ ወንጌል ያለ አንድ ታሪክ ትዝ ይሰኛል። ከታሪኩ እንደምንመለከተው ደቀ መዛሙርት አንድ ከእነርሱ ወገን ያልሆነ ሰው በኢየሱስ ስም እጋንንትን ሲያስወጣ ያያሉ፤ ይሁን እንጂ ከእነርሱ ወገን ያልሆነ ሰው ይህን ሲያደርግ

ያዩ ደቀ መዛሙርት በጣም ይቆጡና በኢየሱስ ስም እጋንንትን እንዳያስወጣ እንደ ከሰከሉት ዮሐንስ ለኢየሱስ ይነግረዋል። ዮሐንስ ወግ አጥባቂና ጠባብ አመለካከት ያለው ሰው ነበር፤ ኢየሱስ ግን በአመለካከቱ የዚያ ተቃራኒ ነበር። ስለዚህም፣ «አትከልክሉት» ነበር ያለው። «ማንም በስሜ ተአምር ሠርቶ ወዲያውኑ በእኔ ላይ ክፉ መናገር አይችልም፤ የማይቃወመን ሁሉ ክእኛ ጋር ነውና» (ማር 9+39-40)። ኢየሱስ በልብ ሰፊነት ነበር የሚያገለግለው።

ስለ ልብ ሰፊነት የሚናገር ሌላው የቅዱሳን መጻሕፍት ክፍል ደግሞ ከሮሜ 8+28 የምንመለከተው፣ «እግዚአብሔርን ለሚወዱት እንደ አሳቡም ለተጠሩት ነገር ሁሉ ተያይዞ ለበጎ እንዲሠራ እንደሚያደርግላቸው እናውቃለን» የሚለው ነው። ነገሮች ሲሰነካከሉብንና ያልጠበቅነው ሁኔታ ሲገጥመን ራሳችንና ሌሎችን ለማበረታታት፣ ምንጊዜም ቢሆን የእግዚአብሔር ጥበቃና ርኅራኄ እንደማይለየን ለማሳስብ ብዙውን ጊዜ ይህን ጥቅስ እንጠቀምበታለን። እንዲህ ማድረጋችን መልካም ነው፤ ይሁን እንጂ ሌሎች ወገኖቻችን ሲላሳቱ ሰናይ፣ እኛ ከተቀበልነው የተለየ አመለካከት እንዳላቸው እርግጠኛ ብንሆን እንኳ ይህ ጥቅስ ያንንም ሁኔታ እንደሚሸፍን ግልጽ ሊሆንልን ይገባል። ወንጌልን ለማደረስ በምናደርገው ውጣ ውረድ ጸጋ ሊበዛልን ይገባል፤ ይቅር ባይና ልብ ሰፊዎች መሆንም ይገባል። ይህ ጸጋና ልብ ሰፊነት ሲጎድል ግን ውጥረትና እርስ በርስ መጎዳዳት ይበዛል፤ የእግዚአብሔር ወንጌል ሥራ ይደናቀፋል። ብዙ ጊዜ ግን እንደ ክርስቲያኖች ጎብረታችን በግልጽ የተቀመጠልን ታላላቅ ክርስቲያናዊ አስተምህሮን ሳይሆን ጥቃቅኑንና የሚመቸን ዓይነት አመለካከት ያላቸው ወገኖችን መሠረት ያደረገ ነው። ጎብረታችን ታላላቅ እውነቶች ላይ መመሥረት ሲገባው እኛ በየጥቃቅኑ ነገር ተከፋፍለናል።

በዊንዶል የጸጋ ጠላቶች የሚሉዋቸው ነገሮችን ሲዘረዝሩ፡-
.... ከውጪ በኩል ያሉ ጠላቶች እጉል ወግ አጥባቂነት፣ ከአቅማቸው በላይ የሆነ ነገርን ከሌሎች መጠበቅ፣ የባሕል እስረኝነት፣ ሁኔታዎችን በመጠምዘዝ ለራሳችን ጥቅም እንዲያስገኙ ማድረግ፣ ሁሉን ለእኔ ባይነት፣ ጨለምተኝነት፣ ሌሎችና ሁኔታዎችን ለመቆጣጠር መሞከር፣ ራስን ከሌሎች፣ ሌሎችን ከሌሎች ማወዳደር፣ ከራስም ሆነ ከሌሎች ፍጽምናን

መጠበቅ፣ ተፎካካሪነት፣ ነቃፊነት፣ ሰጥቃቅን ነገሮች ተገቢ ያልሆነ ግምት መስጠትና ሌሎች ብዙዎችን ጭምር። ከውስጥ በኩል ያሉ ጠላቶች ደግሞ ትዕቢት፣ ፈሪነት፣ ቂም፣ ቋጣሪነት፣ መራርነት፣ ሌሎችን ይቅር አስማሳት፣ በጋት፣ በሥጋ ተነሣሽነትን የምናደርጋቸው ሙከራዎች፣ የበደለኝነት ስሜት፣ ወራዳነት፣ ሐሜት ግብዝነትና እነዚህን የመሳሰሉ ሌሎች ብዙዎች...በእርግጥም፣ እነዚህ ሁሉ የጸጋ ጠላቶች መሆናቸው ጥያቄ ውስጥ የሚገባ ጉዳይ ሊሆን አይችልም።

ሌሎች የሚጠብቁባቸውን አሟልተው ባለ መገኘታቸው፣ የዚህ ወይም የዚያ ቤተ ክርስቲያን አባል ባለ መሆናቸው ወይም በሌላ መልኩ መገለል ሊደርስባቸው ስለሚችል ሰዎች አስባሉሁ፤ እነዚህ ሁሉ ግን ክሌሎች ክርስቲያን ወንድሞቻችንና እህቶቻችን ተግባብተን እንዳንሠራ ምክንያት መሆን የሚችሉ አልነበሩም። ስለ መንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች አጠንክረው በሚናገሩ ወገኖች ዘንድ ተቀባይነት ባለ ማግኘታቸው ጉዳት የደረሰባቸው ብዙዎች እንደሆኑ አውቃለሁ፤ ስጦታዎቹን ሌሎች በሚመለከቱበት መንገድ ማየት ባለ መቻላቸው መገለል ደርሶባቸዋል። በተመሳሳይ መልኩም ስጦታዎቹን የማይቀበሉ የሚቀበሉትን ያገልሱዋቸዋል።

ችግሩን ይበልጥ ያወሳሰበው ደግሞ መድረክ ላይ ቆመው የሚያስተምሩ ሰባክያን ሰጥቃቅን ጉዳዮች አጽንዖት ሰጥተው መናገራቸው ነው፤ እንዲህም በማድረጋቸው የማሕበረ ምዕመኑን አስተሳሰብ በአጉል መንገድ ቀርጾታል፤ የሌሎችን እምነትና አመለካከት የሚመዝገቡት የራሳቸውን የተሳሳተ ሚዛን አኑረዋል። በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት ካገኘ ነው አዲስ ልደት ይልቅ፣ በክርስቶስ ካሰን ኅብረትና እውነታ ይልቅ፣ ሰጥቃቅኑ ጉዳይ አጽንዖት ለመስጠታችን የዕለት ተዕለት ሕይወታችን ምስክር ነው። ይህን በተመለከተ ጸጋ ጎድሎናል።

ስለ ራሳችንም ሆነ ሌሎች ሰዎች ሥራ እጋን በሚያንጸባርቅ መልኩ መናገር መቻል፡-

ምን ያህል ጸጋ የጎደለን መሆናችን ከሚታይባቸው መንገዶች አንዱ ሙሉውን ሐቅ ሳንይዝ ወይም ትክክለኛነቱን ሳናረጋግጥ ስለ ሌሎች የምንናገረው ነው። ብዙውን ጊዜ ደግሞ እንዲህ ያሉ ነገሮችን የሚናገሩት መሪዎች መሆናቸው በጣም የሚያሳዝን ነው። ከ40 ዓመት አገልግሎት

የተረዳሁት ሌሎች መሪዎችን ወይም አገልግሎታቸውን በተመለከተ አፍራሽ ነገሮችን መናገር የሚቀናን መሆኑን ነው። የምንናገረው ሐቅን ያሳናዘበ ከመሆኑም በላይ ራሳችንንም ሆነ ሌሎችን ወደ ተሳሳተ ድምዳሜ ያደርሳል። እንዳንዴ ደግሞ የምንናገረው እውነት ቢሆንም ፍቅር በጎደለው መልኩ ስለምንናገር ሌሎችን ሊጎዳና ሊያቆሰል ይታያል።

እንደ እውነቱ ከሆነ ግን ሌሎች ላይ የምንጎትፈው ጉዳይ ቢኖር እንኳ ገንቢ በሆነ መልኩ ማቅረብ ይቻላል፤ ስዚሁ ምሳሌ የሚሆነን ማቲዎስ 18 ላይ ያለው ክፍል ነው።

« ወንድምህ ቢበድልህ ሄደህ እንተና እርሱ ብቻ ሆኖትሁ ጥፋቱን ንገረው። ቢሰማህ፣ ወንድምህን እንደገና የራስህ ታደርገዋለህ። ባይሰማህ ግን ቃሉ ሁሉ በሁለት ወይም በሦስት ምስክሮች ፊት ስለሚጸና፣ እንድ ወይም ሁለት ሰው ይዘህ እነጋግረው፤ እነርሱን ባይሰማ ለቤተ ክርስቲያን ንገር፤ ቤተ ክርስቲያንንም ባይሰማ እንደ አሕዛብና እንደ ቀረጥ ሰብባቢ ቁጠረው» (ማቴ 18+15-17)። እውነቱን በግልጽና በድፍረት መናገር ይቻላል፤ ሆኖም ያንን የምናደርገው በፍቅር መሆን አለበት። ይሁን እንጂ በሁለቱ መካከል ሊኖር የሚገባውን ሚዛን መጠበቅ ሁሌም ቀላል ሊሆን እንደማይችልም አረዳለሁ። ብዙውን ጊዜ መሪነት ላይ ያለን ሰዎች በጣም የተጋነኑ ወይም ጨርሶ ሐሰት የሆኑ ነገሮችን መናገራችን ሌሎች መሪዎችን ምን ያህል ሊጎዳቸው እንደሚችል ያስተዋልን አይመስለኝም። የምንናገራቸው ነገሮች እንዴ በጽሑፍ ከሰፈሩ፣ በቴፕ ከተቀዱ ወይም በሬዲዮና በመሳሰሉ መገናኛ ዘዴዎች አየር ላይ ከዋሉ በቀላሉ በመላው ዓለም ይዳረሳሉ፤ እንደዚያ ከሆነ ደግሞ በፍጹም ማስተካከል አይቻልም። ጸጋ የበዛልንና በእውነት ጌታን የምንወድ ቢሆን ኖሮ ግን ሌሎችን በተመለከተ ስለምንናገረውም ሆነ ስለምንጽፈው በጣም እንጠነቀቅ ነበር።

በዚህ ባለንበት ዘመን የተሟላ እውነትን ማቅረብ በብዙ መልኩ አደጋ ላይ ያለ ይመስላል። ይሁን እንጂ እውቀትም ሆነ ሳናውቅ እውነት ያልሆነ ነገር ብንናገር እንኳ ወዲያውኑ ለማስተካከል እርምጃ እንውሰድ፤ መሳሳታችንን መቀበልና ስሕተትን ማረም ራሱ ጸጋ የበዛለት ሰው መሆንን ይጠይቃል። ወዲያውኑ እርምጃ ያልተደረገበት ስሕተት ወደ ሌላ ስሕተት ይመራል፤ በጊዜው ያልተቀጨ ውሸት ሌላ ውሸት ይወልዳል።

በአብዛኞቹ የዓለማችን አገሮች ያለው ሕግ የአንድ ሰው በደለኛነት እስካልተረጋገጠ ድረስ ያለው ንጹሕ ነው የሚል ነው፤ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ግን ንጹሕና እስካልተረጋገጠ ድረስ እንደ በደለኛ ትቆጠራለህ የሚል ሕግ ሥራ ላይ የዋሰ ይመስላል። እንዲህ ያለ በደላችንን እግዚአብሔር ይቅር ይበልግ፤ በዚህ ግራ በሚያጋባ ዘመን በድል እንድንመላለስ ከፈለግን እርስ በርስ እንደማመጥ፤ አንዳችን ከሌላው ጋር ያለን ግንኙነት ጸጋን መሠረት ያደረገ ይሁን። ይህ ደግሞ በሚሲዮናዊ አገልግሎታችን፤ በአጥቢያ ቤተ ክርስቲያናችን ሁሉ ተግባራዊ ሊሆን ይገባል።

የጸጋ ጎደሎነታችን ከሚገለጥባቸው ነገሮች አንዱ ነቃፊዎችና ተቺዎች ከመሆናችን በተጨማሪ ሐቅን ባላገናዘበ መልኩ ስለ ራሳችን አጋንንን መናገራችን ነው። ክርስቲያን ስለ ራሱ አጋንኖ ሲናገር የሚለሙ ወገኖች ግራ ይጋባሉ፤ አንዳንዴ በጣም ይናደዳሉ፤ ወደዚያ ሰው ሄደው ሐቁን እንዲነግራቸው የመጠየቅ ድፍረት ያላቸው በጣም ጥቂቶች ናቸው። በራሳችን ወይም እኛ በምንደገፈው ወገን በተደረገ አገልግሎት ወደ ጌታ የመጡ ሰዎችን ብዛት የምንናገረው ብዙውን ጊዜ በማጋነን ነው። ይሁን እንጂ፣ ምንጊዜም ቢሆን ደጋፊዎቻችንን ለሥራ የሚያነሣቸው ትክክለኛውን መናገራችን ብቻ ነው። አንድ ጊዜ አንድ ሰው ሲናገር፣ «በየቤተ ክርስቲያኑና በየወንጌል አገልግሎቱ ጌታን እንደተቀበሉ እንደ ሰማሁት ሰዎች ብዛት ቢሆን ኖሮ፣ በአሁኑ ጊዜ በአገሪ አንድ ክርስቲያን ያልሆነ ሰው ማግኘት ባልተቻለ ነበር» ብሎአል። ሰሚዎቻችንን የምናከብር ከሆነ ምንጊዜም እውነቱንና ትክክለኛውን ቁጥር ብቻ እንናገር።

በሌላ በኩል ደግሞ አንዳንድ የቤተ ክርስቲያን ወይም የአገልግሎት ድርጅት መሪዎች በሚያቀርቡት የተጋነነ ሪፖርት የተበላጩ ወገኖች በጉዳዩ ተወያይተው ሐቁን ከመረዳታቸው በፊት እርግፍ አድርገው እንዳይተውላቸው እደራ ማስተላለፍ አፈልጋለሁ። እነርሱ ራሳቸው እውነታን የተረዱ ከሆኑ፣ ስብራትንና የመስቀሉ መንገድን የተለማመዱ ከሆኑ፣ ሌሎች ወንድሞቻቸውና እገቶቻቸውን በተሰይሞ ክርስቲያን መሪዎችን በተመለከተ ክፉ ከመናገር ወይም የውግዘት ቃል ከማስተላለፍ እንደሚቆጠቡም እርግጠኛ ነኝ። አገልግሎታቸውን በተመለከተ የተጋነነ ሪፖርት በማቅረብ የታወቁ ወገኖችም ቢሆኑ፣ ሌሎች በቀላሉ ሲቀርቧቸው የሚችሉና እርምጃን ለመቀበል ፈቃደኛ ሊሆኑ ይገባል። የአገልግሎታቸውን ውጤት ሪፖርት

ሲያደርጉ የተለየ ጥናትና ምርመራ ያድርጉ፤ ለደጋፊዎቻቸውም ሐቁ የሚያመለክተውን ብቻ ያቅርቡ። የሚነቅፏቸውና የሚመተቷቸውን ሰዎች እንኳ ሳይቀር መውደድ መቻል አለባቸው፤ ባገኙት አጋጣሚ ሁሉ ስለ አነርሱ ክፉ መናገር የለባቸውም።

ከላይ በጠቀስኩት መጽሐፋቸው በተሰይሞ፣ «ባሉበት ሁኔታ ሰዎችን የመቀበል ጸጋ» በሚለው ምዕራፍ ሥር ቻርሰስ ስዊንደል በመካከላችን ሲኖር ለሚገባው ግንኙነት እንቅፋት ሊሆኑ የሚችሉ ሁለት ዝንባሌዎችን አቅርበዋል። የመጀመሪያው ራሳችንን ከሌሎች ጋር የማወዳደር ዝንባሌ ሲሆን፣ ይህንኑ አስመልክቶ ጸሐፊው፦

ባሉበት ሁኔታ ሰዎችን የመቀበል ጸጋ እንዲኖረን ከተፈለገ በመጀመሪያ ደረጃ ራስን ከሌሎች ጋር ከማወዳደር ዝንባሌ ነጻ መሆን አለብን። ማንኛችንንም ቢሆን እግዚአብሔር እሁን ባለዝነት ሁኔታ ፈጥሮናል። እርሱ ወዳቀደው ዓላማ እንድንደርስ እግዚአብሔር በተሰያዩ ሁኔታዎች ውስጥ አየሠራ ሲሆን፣ የዓላማው ዋናውና መደምደሚያው ልጁን እንድንመስል ማድረግ ነው። እስከዚያው ድረስ ግን ይህ ልዩነታችን እንዲከበር ይፈልጋል፤ እኛ የተለየ ስብዕናና ማንነት እንዳለን ሁሉ፣ ሌላው ሰውም እንዲሁ የራሱ ስብዕናና ማንነት አለው።

ሁለተኛው ደግሞ ሌሎችን የመቆጣጠር ዝንባሌ ነው፤ ይህን አስመልክቶ ስዊንደል፦

ሌሎችን በቁጥጥራቸው ሥር ማድረግ የሚፈልጉ ሁሉ የሚጠቀሙት በማስፈራራት ነው። ሌሎች የእነርሱን ሐሳብ፣ መንገድና ዘዴ እንዲቀበሉና ጸጥ ሰጥ ብለው እንዲገዙላቸው ይፈልጋሉ፤ ጥቃት እንደሚያደርሱ ይዝታሉ፤ የእነርሱን መንገድ የማይከተሉ ሁሉ ለተለያዩ እደጋ እንደሚጋለጡ ያስፈራራሉ። አንዳንዶች ራሳቸውን ከሌሎች ጋር እያወዳደሩ ሰዎች ሁሉ እንደ እነርሱ እንዲያስቡና አመለካከታቸውም የእነርሱ ዓይነት እንዲሆን ይፈልጋሉ፤ እነዚህኛዎቹ ደግሞ ሌሎች የእነርሱን አስተሳሰብ እንዲቀበሉ ጫና የሚያደርጉት ሁከትን በመንዛት ነው። ሌሎችን የመቆጣጠር ዝንባሌ ካለን ፣የጸጋ ጽንሰ ሐሳብ ራሱ ግልጽ አልሆነልንም ማለት ነው።

የእግዚአብሔር ጸጋ ሙሉ ተቃራኒ ወግ አጥባቂነት፣ጠባብነትና ገታራነት ናቸው። ብዙውን ጊዜ ደግሞ እነዚህ ነገሮች የራሳችንን ፍርሃትና ዋስትና ማጣት ለመጋረድ የምንጠቀምባቸው ሽፋኖች ናቸው። የቴንም ያህል እውነተኛ ቢሆኑ አንዳንዴ ለዎች በእንዲህ ዓይነት ችግር ሊዘፈቁ ይችላሉ፤ ብዙውን ጊዜ እንደ ታየው የዚህ ዓይነቱ ችግር ምክንያት መላውን የእግዚአብሔር ቃል ባላገናዘበ መልኩ ቅዱሳት መጻሕፍትን በተሳሳተ ሁኔታ መረዳታችንና የሚመቸንን ጥቅስ ብቻ ይዘን ድምዳሜ ላይ መድረሳችን ነው።

ከሃያ ዓመት በፊት የማውቃቸው አንዳንድ አብያተ ክርስቲያናት ከእግዚአብሔር ጸጋ በሚገኝ ነጻነት ይመሳሰሉ ነበር፤ አዳዲስ ሐሳቦችንና የአሠራር ስልቶችን ለማስተናገድም ዝግጁዎች ነበሩ፤ በፊት ክንበሩባቸው አብያተ ክርስቲያናት ለቅቀው የወጡት የበለጠ ጸጋ፣ የበለጠ እውነታና ነጻነትን ለመለማመድ ክንበራቸው ጥብቅ ፍላጎት የተነሣ እንደነበር አውቃለሁ። እሁን ግን ትተዋቸው ወይም ለቅቀዋቸው ከመጡት አብያተ ክርስቲያናት የበለጠ ግትርና ወግ አጥባቂ መሆናቸውን ስመለከት በጣም እገረማለሁ። ከእነዚህ አብያተ ክርስቲያናት መሪዎች አንዳንዶቹን ብታናግሩዋቸው ከሚያሳዩት ዝንባሌ፣ ታሪክ ራሱን ይደግማል የተባለው ያለ ምክንያት እንዳልሆነ በቀላሉ ትረዳላችሁ።

እግዚአብሔር በተለያዩ መንገዶች መሥራት የሚችል አምላክ ለመሆኑ ቢያንስ የ2,000 ዓመታት ማረጋገጫዎች አሉን። የተለያዩ ሚሲዮናዊ ድርጅቶች የተለያዩ የአሠራር ስልቶች አሉዋቸው። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ባሉ አንዳንድ የአገልግሎት ዘርፎች ሥራው እንዴት መካሄድ እንዳለበት ውጥረትና አለመግባባት ሲኖር ይታያል። አንዳንድ ዝርዝር ጉዳዮችን በተመለከተ መጽሐፍ ቅዱስ ግልጽ መመሪያ እንደሌላው እውነት ነው። ታዲያ፣ ይህን በመሳሰሉ ጉዳዮች ትክክለኛው መንገድ ይኸኛ ው ብቻ ነው በማለት ግትር መሆን ይገባናል? በተለያዩ ሰዎችና ሁኔታዎች እግዚአብሔር በተለያዩ መንገድ መሥራት መቻሉን መቀበል የለብንምን? ከማንኛውም ክርስቲያናዊ ገብረት ወይም ድርጅት ይልቅ የእግዚአብሔር ሥራ ትልቅ ነው። ሥራውን ለማከናወን የሚያስችሉን ድርጅቶች ያስፈልጉናል፤ ለተለያዩ ተግባሮች የተለያዩ የአሠራር መንገዶችን መቀበልም

ይኖርብናል። ለምሳሌ ያህል እግዚአብሔር እጥሬሽን ሞቢላይዘሽንን ያመጣው ራሱን ለቻለ ዓላማ ነበር፤ ይኸውም በአውሮፓና በሰሜን አሜሪካ ያሉ ወጣቶችን በወንጌል ማንቀሳቀስና በመላው ዓለም ማለማራት ነበር። ድርጅቶችን እናመልክም። በአንዳንድ ሁኔታዎች ክድርጅቱ አሠራር ጋር ሳንሰማማ ስለምንችል የግድ ሁሉንም ነገር መቀበል ይኖርብናል ማለት አይደለም። ድርጅቶቹም ቢሆኑ መገምገም ያለባቸው መጀመሪያውኑ በተቋቋሙበት ዓላማ መሆን አለበት፤ አሠራራቸውን በተመለከተም ልቦ ሰፊ መሆን ይጠበቅብናል። ሌሎች ከእኛ የተሻሉ ሊሆኑ እንደሚችሉ ፊልጵስዩስ 2 የሚያስተላልፈውን መልእክት ታስታውሳለችሁ? «ሌሎች ከእናንተ እንደሚሻሉ በትሕትና ቁጠሩ እንጂ፣ በራስ ወዳድነት ወይም ከንቱ ውዳሴ ለማግኘት አንዳች አታድርጉ። እያንዳንዳችሁ ሌሎችን የሚጠቅመውንም እንጂ ራሳችሁን የሚጠቅመውን ብቻ አትመልከቱ» (ፊልጵ 2፡3-4)።

ታዲያ፣ ይህን እውነት ተግባር ላይ ብናውለው ከፍቅር የሚመነጭ ለውጥን መለማመድ እንደምንችል? ጸጋም ሊበዛልን እንደሚችል አታለቡምን? የራሳችን ድርጅት ለሚያራምዳቸው እቅዶች፣ የአሠራር ስልቶችና ዓላማዎች ሙሉ ትኩረታችንን ለጥተን እንደምንንቀሳቀስ ሁሉ፣ ሌሎችን በተመለከተም እንዲሁ ልቦ ሰፊዎች መሆን ይኖርብናል። ሌሎችን ለመረዳትና አሠራራቸውን በተመለከተ የተሟላውን ገጽታ ለማየት መጣር ይኖርብናል። የሚሊዮናዊ ድርጅት መሪዎች ስለ ሌሎች ሰዎች አሠራር ስልት፣ እቅድና ዓላማ ቀናውን ሲናገሩ መስማት ምንኛ መታደል ነው። ክርስቲያን ጸሐፊዎች ሌሎች የጻፉዋቸውን መጻሕፍት ሲያደንቁ መስማት፣ አገልጋዮችም የሌሎች አገልጋዮችን ሥራ ሲያበረታቱ ማየት ምንኛ መባረክ ነው። የዚህ ዓይነት ዝንባሌ ሰላላቸው ወገኖች እግዚአብሔርን በጣም እናመሰግናለን።

ሌሎች ወገኖች ከእኛ የተሻሉ መሆናቸውን መቁጠር ስለ እነርሱ መልካሙን ከመናገር ያለፈ ነው። ሽክማቸውን መጋራት፣ ገንዘባችንን ማካፈልና ለአገልግሎታቸው ስኬታማነት መጸለይንም ይጠይቃል። እርግጥ ነው፣ እዚህ ላይ ሚዛናዊነትን መጠበቅ ይኖርብናል፤ እያንዳንዱ ድርጅት ከእግዚአብሔር የተቀበለው የራሱ ራእይና የአሠራር መንገድ አለው፤ ይህ በፍጹም ለድርድር መቅረብ የሌለበት ጉዳይ ሊሆን ይችላል። ያም ሆኖ ግን

ሌሎች ከእኛ እንደሚሻሉ ስለ መቁጠር ቅዱሳት መጻሕፍት የለጡንን መመሪያ ችላ ማለት የለብንም፤ እግዚአብሔር በጸጋው እኛን እንደ ተቀበለን ሁሉ እኛም ሌሎችን ለመቀበል ዝግጁ መሆን አለብን።

አለመግባባት ባለበት ሰፍራ ሁሉ ጸጋ ይብዛልን

ስለ ሌሎች በምንናገረው ሁሉ፣ ወንጌልን ለዓለም ለማዳረስ በምናደርገው እንቅስቃሴ በምናቀርበው ሪፖርት ሁሉ ጸጋ ይብዛልን። ባሕላዊና ሥነ መለኮታዊ ልዩነታችንን ግምት ውስጥ ሳናስገባ ክሌላው ጋር በጎብረት ለመሥራት የሚያስችለን ጸጋ ይብዛልን። ታላቁ ተልዕኮን ለመፈጸም የተሻለው መንገድ የትኛው መሆን እንዳለበት በቤተ ክርስቲያናችን ክርክር ሊገጥመን ይችላል፤ በዚህም ውስጥ ቢሆን ጸጋ ይብዛልን። ሚሊዮናዊ ሥራን በተመለከተ የሚነሡ ክርክሮች ብዙውን ጊዜ የሚደመደሙት፣ «እኔ ወይም እኛ ያልነው መሆን አለበት» በሚል ገታራ አቋም ነው፤ ይሁን እንጂ፣ አንዳንዴ ሌላው ወገን የሚያቀርበው ሐሳብ ትክክል ሊሆን ይችላል፤ አንዳንዴ ደግሞ ከመጠነኛ ልዩነት ውጪ ሁለቱም አስተሳሰቦች ትክክል ሊሆኑ ይችላሉ። አንዳንዴ ወንጌል መዳረስ የሚችለው ለዚህ ተግባር ሙሉ ጊዜያቸውን በለጡ ሚሊዮናዊያን ነው ወይስ መደበኛ ሥራችንን እየሠራን ወንጌልን ማዳረስ እንችላለን? ለወንጌል መስፋፋት የሚውል ገንዘብ ከክርስቲያኖች መጠየቅ አለብን ወይስ የለብንም? ሚሊዮናዊያኑ እንደ ቀድሞው ዘመን «ከምዕራባውያን» አገሮች መሆን አለባቸው ወይስ የአገሬውን ሰዎች አሠልጥንን በሚሊዮናዊነት ማሠማራት አለብን? የሚሉ ጥያቄዎችንና ሌሎችን አስመልክቶ በዚህ መጽሐፍ በስፋት የምንዳለለው ይሆናል።

ይህን በመለለ አለመግባባት ውስጥ ሁሉ ጸጋ ሊባዛልን ይገባል፤ እንደዚያ ከሆነ የሌሎችንም አመለካከት እናከብራለን፤ ራሳችንን ከሌሎች ጋር ለማወዳደር ወይም ለመቆጣጠር በመሞከር ዝንባሌ፣ «ትክክለኛው የእኔ አመለካከት ነው» ከማለት ይልቅ ሌሎችም አመለካከታቸውን የማቅረብ ነጻነት እንዳላቸው እንገነዘባለን። በመሠረቱ፣ አንድ ድርጅት መመዘን ወይም መለካት ያለበት ከቆመለት ወይም ከሚያስፈጽመው ዓላማ አንጻር መሆኑን እንገነዘባለን። ይህን ሳንዘነጋ ምናልባት እንኳ ከረር ያለ ክርክር ቢነሣ ሐሳባችንን የምናቀርበው በፍቅርና ገንቢ በሆነ መልኩ መሆን ይኖርበታል።

ልዩነታችንን በተመለከተ ምንጊዜም ግልጽና ሐቁን ያገናከብን እንሁን። እንደ ክርስቲያኖች ወንጌልን ለዓለም ለማዳረስ ቆርጠን ሰንነሣ አለመግባባት ሊኖር መቻሉ አውነት ነው። አንዳንዴም የማይነቃነቅ አቋም ልንይዝ እንችላለን። በባኩሌ አሥራ ትእዛዞችን በተመለከተ፣ ደኅንነት በአምነት ብቻ መሆኑንና ታላቁ ተልዕኮን በመፈጸም ረገድ ጠንካራ አቋም እንዲኖራቸው ክርስቲያኖችን አጥብቄ እመክራለሁ። ጠንካራ አቋም መያዝ ያለብን እነዚህን በተመለከተ ብቻ ሳይሆን ሌሎች ብዙዎችም ሊኖሩ ይችላሉ፤ እዚህ ላይ ግን ምሳሌ እንዲሆኑን ሦስቱን ብቻ አቅርቤአለሁ።

የአምነት ማዕከል የሆኑ ጉዳዮችን በተመለከተ አለመግባባት ቢፈጠር እንኳ ያንን የምንገልጠው በፍቅር መሆን አለበት፤ ለዚህም በመጀመሪያ ደረጃ ጸጋ የባዛልን ሆነን መገኘት ይኖርብናል።

እዚህ ላይ በሚሊዮናዊ አገልግሎት ውስጥ አለመግባባት ከሚፈጠርባቸው ጉዳዮች አንዱን እንደ ምሳሌ እነሣና ጸጋ የባዛልን ልቦ ለፊዎች በመሆን ግን ያንን ችግር ማስወገድ እንደሚቻል ማመልከት እፈልጋለሁ። የተለያዩ ሚሊዮናዊ ሥራዎችን ለማከናወን ዕጩ ሆኖ መቅረብ ያለበት ማነው? የሚለውን አስመልክቶ በክርስቲያኖች መካከል የሐሳብ መለያየት ይፈጠራል። በዚህ ዘመን ቤተ ክርስቲያን ውስጥ፣ «ሐዋርያ» የሚለውን ቃል በተመለከተ ግራ መጋባት እየተፈጠረ ነው፤ ዛሬም ቢሆን ሐዋርያት ሥራ ላይ ናቸው የሚሉ ወገኖች ይህን የማይቀበሉትን ሊያወግዟቸው አይገባም። አንዳንዶች ሐዋርያት ሊሉ ከፍተኛ ችሎታ ያላቸውን፣ ከሌሎች ይልቅ ለሥራው የሚመጥኑ ሰዎችን ማለታቸው ነው። ይህ አመለካከት ለሚሊዮናዊ ሥራ የምናስማራቸው ሁሉ በጣም ምርጦቹን ብቻ መሆን አለበት የሚለውን አቋም ያበረታታል። እኔም ብሆን ለሚሊዮናዊ ሥራ የሚላኩ ሁሉ በጥንቃቄ መመረጥ እንዳለባቸው እለማማለሁ፤ ይሁን እንጂ እግዚአብሔር የተለያዩ ሙያ ያላቸው የተለያዩ ሰዎችን መጥራቱንና በእነርሱም መጠቀሙን ከቤተ ክርስቲያን ታሪክ የምንመለከተውን አውነት መካድ አልፈልግም። Stephen Gaukroger የተባሉ ጸሐፊ why Bother with missions? በተለኛ መጽሐፋቸው የሚከተለውን አሰፍረዋል፡-

የሚሲዮናዊነት ታሪክ ምናልባት በብዙዎቻችን አስተላለፈ፣ «ጀግና» ሊባሉ የማይችሉ ወገኖችንም አሳትፎአል፤ እነዚህን ወገኖች ለዚህ ያበቃቸው ታዛዥነታቸው እንጂ የተለየ ችሎታቸው አልነበረም። «ወንድሞች ሆይ፣ በተጠራችሁ ጊዜ ምን እንደ ነበራችሁ አስቱ አለሁ። በለው መስፈርት ከእናንተ ብዙዎቻችሁ ዐዋቂዎች አልነበራችሁም፤ ብዙዎቻችሁም፤ ኃያላን አልነበራችሁም፤ ብዙዎቻችሁም ከትልቅ ቤተሰብ አልተወለዱትም። ነገር ግን እግዚአብሔር ጥበበኞችን ያላፍር ዘንድ የዓለምን ሞኝ ነገር መረጠ፤ እግዚአብሔር ብርቱዎችን ያላፍር ዘንድ የዓለምን ደካማ ነገር መረጠ» (1ኛ ቆሮ 1፥26-27) የሚለው ቃል እውነት መሆኑ እግዚአብሔር በተደጋጋሚ አረጋግጦልናል።

ለአጭር ጊዜ ሚሲዮናዊ አገልግሎት ሰዎችን የሚያሰማሩ ድርጅቶች ብዙውን ጊዜ የሚቀበሉት ምንም ዓይነት ሚሲዮናዊ ተመክሮ የሌላቸው ወጣቶችን ነው። ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱን ያለለጠነው እየሠሩ እንዲማሩ በማድረግ እንደ ነበር ሁሉ፤ እነዚህን ሰዎች የዕድሜ ልክ ሚሲዮናዊያንና የቤተ ክርስቲያን መሪዎች በማድረግ ረገድ ይህ ዘዴ ውጤታማ መሆኑ ታይቶአል። አንዳንዶች እንዲህ ያሉ አዳዲስ በተለይም ወጣት ሚሲዮናዊያንን በብዛት ክተቀበልን ብቃት ያላቸው አገልጋዮች አይወጣቸውም» ይላሉ። ይሁን እንጂ ከረጁም ዘመን ተመክሮ የተረዳሁት እውነት እግዚአብሔር በማንኛውም ዓይነት ሰዎች መጠቀም መቻሉን ነው፤ ይህን ለመመስከር በመቻሌም ደስተኛ ነኝ። እግዚአብሔር ብቃት የሌላቸው በሚመስሉ ሰዎች መጠቀም ስለ መቻሉ በመስኩ ጥናት ያደረጉ ሚሲዮናዊያን የተለያዩ መጻሕፍትን አቅርበዋል። አጠቃላይ በሆነ መልኩ ክርስቲያኖች ይህን ሐቅ መቀበል አይከብዳቸውም፣ ሆኖም ብዙ ጊዜ ሰዎች ሚሲዮናዊ የመሆን ጥሪ ሲደርሳቸው ብቁ አሰመሆናቸውን እንደ ምክንያት ያቀርባሉ፤ በተለይ ደግሞ ትኩረታቸው ሁሉ ብቁ ሆኖ መገኘት ላይ ያገጣጠረ ወገኖች የእነዚህን ሰዎች አገልግሎት ግምት አይሰጡትም።

ምንም እንኳን ለዚያ የሚያበቃ ማንነት ባይኖረኝም የአሥራ ዘጠኝ ዓመት ወጣት እያሁ እግዚአብሔር ለአገልግሎት ወደ ሜክሲኮ መርቶኝ ነበር። ታዲያ፣ እግዚአብሔርን ለማገልገል የሚነሣሁ ወጣቶችን መቀበል የሚከብደን ለምንድነው? የአገልግሎት ነዲድ እሳታቸው ላይ ውሃ

የምንደፋው ለምንድነው? ከራሳችንም ሆነ ከሌሎች ፍጹም ሆኖ መገኘትን እንጠብቃለን፤ ለለመድነው ወገና ሥርዓት እንቆረቆራለን። እነዚህ ሁለቱ ደግሞ ሚሲዮናዊነትን በተመለከተ ማንኛውንም ቅንነትና ፍቅር ያለውን ሰው እርምጃ ከመውሰድ እንደሚገቱት ግልጽ ነው። Martin Goldsmith የተባለ ጸሐፊ Don't Just stand There, በተለኝ መጽሐፉ እንዲህ ብሏል፣ «ሚሲዮናዊነት የግድ በከፍተኛ ደረጃ የተማረ ሰው መሆንን ወይም በሙያው የተካነ መሆንን አይጠይቅም፤ ከፍተኛ ትምህርት ወይም ሙያ ባይኖራቸው እንኳ ቅንነትና ፍላጎቱ እስካላቸው ድረስ ሰዎች ሚሲዮናዊ መሆን ይችላሉ። ሚሲዮናዊያን የሚሰማሩት በተለያዩ ሰዎች መካከል ለማገልገል ነው፤ እነዚህ ሰዎች ደግሞ የተለያዩ ተመክሮ ያላቸውንና ከተለያዩ ማሕበረ ሰባዊ ዳራ የመጡ ሰዎች አገልግሎትን በከፍተኛ ደረጃ ይፈልጋሉ»።

ስለዚህ በዕድሜ ገፍተናል፣ በተመክሮ የበሰልን መሪዎች ሆነናል፤ የምንል ሁሉ በውጊያው ሜዳ ተወግተው የወደቁ፣ በተለያዩ ኃጢአቶችም የተጠመደ ብዙ «ብቃት» ያላቸው የእኛ ዘመን ሰዎች መኖራቸውን መዘንጋት የለብንም። ታላላቅ ስሕተቶችንና ኃጢአቶችን በመፈጸማቸው ለክርስቶስ አካል መነቀፊያ ምክንያት የሆኑ፣ ምንም ልምድ የሌላቸው ወይም ለአጭር ጊዜ አገልግሎት በሚሲዮናዊነት መሰክ የተሰማሩ ወጣቶች አልነበሩም። የእግዚአብሔር ሰዎች እንደ መሆናችን መጠን ወጣቶችን በተመለከተ ሩገሩኅ መሆን አለብን፣ ጥንቃቄ ልናደርግላቸውም ይገባል። የሚያደምጡት መዘቃቂ፣ በአለባበስና በጸጉር አያያዛቸው ከመንቀፍ ይልቅ፣ በጸጋና በፍቅር እንቅረባቸው። ብርቱ ጎድናችን ነው ብለን የምናስበውን ከእነርሱ ደካማ ጎን ጋር አናወዳድር፤ ይልቁንም የራሳችንን ድካም ፊት ለፊት ለመጋፈጥ ድፍረት ይኑረን፣ ፍቅራችን የሌሎችን ድካም ይሸፍን። በዚህ መልኩ ወንጌልን ለማዳረስ ረገድ ወጣቶች ያላቸውን እምቅ ኃይል ማየት እንችል ይሆናል።

ከሌሎች ጋር ሊኖረን የሚችለውን አሰመግባባት በተመለከተ ቀደም ሲል የጠቀስኳቸው Charles swindoll እንዲህ ይላሉ፡-

ከሌሎች ጋር የማንግባባቸው ነገሮች መኖራቸው እውነት ነው፤ ይሁን እንጂ በሳልነታችን ከሚለካበት መንገድ አንዱ ሁከትና ግርግር

ሳንፈጥር አለመስማማታችንን በጨዋነት መግለጽ መቻል ነው። ይህን ማድረግ ደግሞ የተለየ ጸጋ ይጠይቃል። እንዲያውም አለመግባባትን ወይም አለመስማማትን ማስተናገድ መቻል ምን ያህል አስተዋይና በጸጋ ያደግን መሆናችን ከሚለካበት ክፍተኛ ደረጃ ዋናው ነው።

አባባላቸውን በቅዱሳን መጻሕፍት እውነት ለማስረግጥ ጸሐፊው ኤፌሶን 4+29-32 ያለውን ጥቅስ አቅርቧል። ቀደም ሲል ቁጥር 32 ብቻ መጥቀሴ ይታወቃል፤ አሁን ግን ሙሉውን ምንባብ አቅርቧል፡-

እንደ አስፈላጊነቱ ሌሎችን የሚያንጽና ለሚዎችን የሚጠቅም ቃል እንጂ የማይረባ ቃል ከአፋችሁ አይውጣ። ለቤዛ ቀን የታተማችሁበትን ቅዱሱን የእግዚአብሔር መንፈስ አታሳዝኑ። መራርነትን ሁሉ፣ ቁጣንና ንጄትን፣ ጭቅጭቅንና ሰድብን ከማንኛውም ክፋት ጋር ከእናንተ ዘንድ አስወግዱ። እግዚአብሔር በክርስቶስ ይቅር እንዳላችሁ እናንተም ይቅር ተባብሩ፤ እርስ በርሳችሁ ቸሮችና ሩጎሩኖች ሁኑ።

ይህን መጽሐፍ በማዘጋጀት ላይ እያለሁ በ Philip Yancey የተጻፈ what's so Amazing about Grace? የተሰኘ መጽሐፍ እያነበብኩ ነበር (ይህ መጽሐፍ የዓመቱ ታላቅ መጽሐፍ በመባል ለሽልማት በቅቶአል) እየተነጋገርን ያለነው ጸጋ ይብዛላችሁ በሚል ርዕሰ ጉዳይ ዙሪያ እንደ መሆኑ መጠን ይህ መጽሐፍ በእጅጉ ይጠቅማችኋልና እንብቡት።

Swindoll, charles R, The Grace Awakening (Word Publishing).
Yancey, Philip, What's so Amazing About Grace? (Zondervan Publishing House).

Voke, Stanley, personal Revival (OM Literature).
Hesson, Roy, calvary Road (Christian Literature crusade).
Luther, Martin, commentary on Galatians (Fleming H. Revell/ chosen Books).

ማጣቀሻዎች

Gold smith, Martin, Don't Just stand There (IVP).
Manning, Brennan, The Ragamuffin Gospel (Multnoma).

ሁለት

ምስክሮቹ ነን

ለመመስከር ተጠርተናል

ድንበር ዘሰል ሚሲዮናዊነትን አስመልክቶ Stephen Gaukroger የተባለ ጸሐፊ why Bother with mission? በተሰኘ መጽሐፋቸው በሰጡት ገለጻ እንዲህ ብለዋል፡-

የተሰያየ ባሕልና አመለካከት ወዳለበት አገር ወይም ሕዝብ ሄዶ እንዲያገለግልና የኢየሱስ ክርስቶስ ምስክር እንዲሆን የአጥቢያ ቤተ ክርስቲያን የላከችው ሰው። ልዩነቱ ቋንቋን፣ መልክን ምድርን፣ ወይም ማኅበረሰብን የሚመስከት ሊሆን ይችላል። ለዚህ ዓላማ የተለየ ሰው፡-

- በሕይወት ምስክርነቱ፣ በዝንባሌው፣ በተግባሩና በሚናገረው ቃል ክርስቶስን ሰለዎች ያስተዋውቃል፣

- ወደ ክርስቶስ የመጡትን ሁሉ ወደ ቤተ ክርስቲያን ወይም ወደ ክርስቲያኖች ኅብረት ይመራል። በአካባቢው ቤተ ክርስቲያን ከሌለ እንደ አስፈላጊነቱ ቤተ ክርስቲያንን ይመሠርታል።

እናንተም ሆናችሁ ሌላው ወገን በእንዲህ ያለ ሚሲዮናዊ ሥራ መሳተፍ ያስበት ለምንድነው? ሚሲዮናዊ ሥራን በተመለከተ ምን አስጨነቀን? በመሠረቱ፣ ጥያቄው ተጨማሪ ሚሲዮናዊያን የሚያስፈልጉን ለምንድነው? ወይም በሚሲዮናዊነት ተግባር ተሳትፎ እንዲያደርጉ ሌሎችን የምናበረ ታታው ለምንድነው? የሚለው ዓይነት አይደለም። በግል ሕይወት መለጠትን፣ እግዚአብሔርን ማዕከል ያደረገና በመንፈስ የሚመራ ሕይወት መኖርንና ቀሪው የሕይወት ዘመናችንን ውሳኔ የሚመለከት በመሆኑ «በሚሲዮናዊነት ሥራ መሳተፍ ያለብኝ ለምንድነው?» የሚለው ጥያቄ ከዚህ ጨርሶ የተለየ ነው። እንዲህ ያለው ውሳኔ በጣም የተወሳሰበ በመሆኑ በምንም ዓይነት ቀላል አድርጌ ማቅረብ አልፈልግም።

እዚህ ላይ ፊት ለፊት መጋፈጥ ያለብን ጉዳይ በቃሉ በኩል እግዚአብሔር ምስክሮቹ እንድንሆን ያዘዘን የመሆኑ ሐቅ ነው። በማቴዎስ

28÷18-20 በማርቆስ 16÷15፣ በሉቃስ 24÷46-49 «የታላቁ ተልዕኮ» ጥሪ ቀርቦልናል። በተለየ እገላለጽ መንገድ ቢጠቀምም የሐንስ 20÷21-23 የሚናገረውም ስለዚህ ጉዳይ ነው። የሐዋርያት ሥራ 1÷8 በዚህ ርዕስ ጉዳይ ዘራያ ዋነኛ ክፍል ነው ማለትም ይቻላል። በጥንቃቄ እንብብት። «ነገር ግን መንፈስ ቅዱስ በእናንተ ላይ በሚወርድበት ጊዜ ኃይልን ትቀበላላችሁ፤ በኢየሩሳሌም፣ በይሁዳና በሰማርያ ሁሉ፣ እስከ ምድር ዳርቻ ድረስ ምስክሮቹ ትሆናላችሁ»። ይህ ጥቅስ የክርስቶስ ምስክሮች እንድንሆን፣ ባለንበት ስፍራም ሆነ፣ (በኢየሩሳሌም) በመላው ዓለም (እስከ ምድር ዳርቻ) መንግሥቱን እንድንመሠርት ይናገራል። ይህ የሚያመለክተው ክልልን ወይም ሁኔታን ግምት ውስጥ ሳናስገባ አሁኑኑ ምስክርነታችንን መጀመር እንዳለብን ነው። Stephen Gaukroger እንዲህ ይላሉ፡-

ሚሊዮናዊ ሥራን በተመለከተ መጽሐፍ ቅዱስ የሚነግረን ያለ ምንም ማወላወል ወይም ማመንታት ነው። ይህን በተመለከተ የእግዚአብሔር አብ ባሕርይና እንቅስቃሴ፣ የእግዚአብሔር ወልድ ቃልና ሥራ እንዲሁም በመንፈስ ቅዱስ ኃይል የተነሣጣ የጥንት ቤተ ክርስቲያን ምሳሌነት ግልጽ ሆኖ ተቀምጦልናል። ሁለንተናችንን ለሥልጣኑ ስናስገዛ መንፈስ ቅዱስ ቅዱሳት መጽሐፍትን ተስፋ በሕይወታችን እውን ያደርጋል። በሚሊዮናዊ ሥራ ንቁ ተሳትፎ እንድናደርግ ታዘዘናል፣ ኢየሱስ ክርስቶስ ዳግም እስኪመለስ ድረስ ለሚጠብቀን ክብር ፍጻሜ ራሳችንን ማዘጋጀት ይኖርብናል። በመሠረተ ሐሳብ ደረጃ ክርስትና እምነታችን ራሱ ሚሊዮናዊ እምነት ነው ማለት ይቻላል፤ እንደዚያ ካልሆነ ግን እምነታችን ምን ያህል መጽሐፍ ቅዱሳዊ መሆኑን ቆም ብለን ማሰብ ይኖርብናል።

ስክርስቶስ መመስከር፣ «ሆኖ መገኘት» እና «ተግባርን መወጣት» የተሰኙ ሁለት ገጽታዎች አሉት። እንደ ሌሎቹ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ እክራካሪ እንደሆኑ ጉዳዮች ሁሉ «ይኸኛው» ወይስ «ያኛው» የምንለው ሳይሆን ሁለቱም ገጽታዎች እስፈላጊ ናቸው። ይህን በተመለከተ A. W. Tozer የሚከተለውን ብለዋል፡-

ለብዓዊ ተፈጥሮአችን ፍጽምናን የተላበሰ ቢሆን ኖሮ፣ ሆኖ በመገኘትና ተግባርን በመወጣት መካከል አለመጣጣም ባልኖረም ነበር። ውድቀት ወይም ደካማነት የሌለበት ሰው ይህን ያህል ሳይጨነቅበት በውስጡ

የሚያሰበውን ሆኖ ይገኛል። ድርጊትና እንቅስቃሴው ሁሉ የውስጣዊ ማንነቱ እውነተኛ መገለጫ ይሆን ነበር።

ይሁን እንጂ፣ ከሕይወታችን የምንመከተው ሐቅ ይህን እያመለከትም። ኃጢአት ሞራላዊ ግራ መጋባትን አምጥቶአል፤ ሕይወትም ውጣ ውረድ የሞላባትና አስቸጋሪ ሆኖአል።

እኛን ለማገዝና ተስማምተው እንዲሠሩ ተፈጥረው የነበሩ በውስጣችን ያሉ ነገሮች በከፊልም ይሁን በሙሉ እርስ በርስ የሚጋጩና በጠላትነት የሚተያዩ ሆነዋል። የተስተካከለና እንደ ወጥ የሆነ ባሕርይን ማዳበር አስቸጋሪ የሚሆነው በዚህ ምክንያት ነው። (The root of the Righteous) የግለ ሰቡ መተዳደሪያ ሥራ ምንም ይሁን ምን እግዚአብሔርን የሚፈራ፣ ሌሎችን የሚወድና በማሕበራዊ ሕይወቱ ታማኝ የሆነ ሰው በራሱ ዓይነተኛ ምስክር ነው። ይሁን እንጂ የሐዋርያት ሥራም ሆነ የቤተ ክርስቲያን ታሪክ የሚነግሩን ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ጌትነትና እዳኝነት በእንደበታችንም ጭምር በድፍረት መመስከር እንዳለብን ነው። John Grisham ካዘጋጁት The client ከተሰኘ መጽሐፍ መመልከት እንደሚቻለው ግድያን ወይም ሞትን በተመለከተ ምስክር መሆን ውስብስብ ከመሆኑም በላይ ራሱን የቻለ አደጋ አለው። ስለ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ሞትና ትንሣኤ ታማኝ ምስክር ስንሆንም እንዲህ ያለ ችግር ሊኖር እንደሚችል ግልጽ ነው። ይሁን እንጂ ይህን በተመለከተ ግልጽና ማንም በቀላሉ ሊረዳው በሚችል አቀራረብ እንድንጠቀም እመክራለሁ። ምንም እንኳ ውስብስብ ገጽታዎች ሊኖሩት ቢችሉም ሚሊዮናዊ የአሠራር ስልታችንን በተመለከተ ጥንቃቄ ማድረግ ይኖርብናል። አማኞች ስለነበራቸው ድፍረት የሐዋርያት ሥራ እጽንዖት ሰጥቶ መናገሩ እኛንም ለመመስከር ሊያበረታታ ይገባል፤ ምስክሮች ለመሆን ተጠርተናል፤ በተቀበልነው ጥሪ መሰረት ምስክሮች ሆነን እንገኛለን።

ሰብዙ ክርስቲያኖች ይህ ጉዳይ እክራካሪ አይደለም። በቤታችው፣ በአካባቢያቸውና በየመሥሪያ ቤታቸው ለተቀበሉት ጥሪ የሚገባ ሕይወት መኖር እንዳለባቸውና ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ለሌሎች መናገር እንደሚገባቸው ይገነዘባሉ። ብዙዎች ወንጌል ላልደረሳቸው የአገራቸው አካባቢዎች ሽክም አላቸው። ይሁን እንጂ ይህ ሁሉ ተገቢና መበረታታት ያለበት ቢሆንም፣

«እስከ ምድር ዳርቻ ድረስ ምስክሮቹ ትሆናላችሁ» ለሚለው ግን ትኩረት ሲሰጡት አይታይም። ይህንና መሰል ጉዳዮችን ለሌሎች መተው እንዳለባቸው ያስባሉ።

አንዳንዶቹም በዙሪያቸው ያለው ችግር ስላጎበጣቸው ቀና ብለው ሌሎች የዓለማችን ክፍሎችን ማየት አልቻሉም። አንዳንዶች በተለይ ከዚህ በፊት ሚሊዮናዊያንን የመላክ ባሕል በነበራቸው አገሮች የሚኖሩት ደግሞ ጉዳዩን በተመለከተ የተላላተ መረጃ ደርሶአቸዋል፤ «ከእንግዲህ ወዲህ ምዕራባውያን ሚሊዮናዊያን አያስፈልጉም፤ እነርሱን ለመላክ የሚጠይቀው ወጪ በጣም ከባድ በመሆኑ፣ የአገሬው ሰዎች እነርሱን መተካት አለባቸው» በማለት በጣም አቅልለው ሊመለከቱት ይሞክራሉ። አንዳንዶች ደግሞ ሚሊዮናዊያን መሆን ያለባቸው ከፍተኛ ዕውቀት ያላቸው ብቻ ናቸው በሚለው ጠባብ ግንዛቤ ተዘናግተዋል፤ ይሁን እንጂ የተለያዩ የሥራ መስኮችን ለመሸፈን የተለያዩ ዓይነት ሰዎች እንደሚያስፈልጉን መገንዘብ አልቻልንም። ብዙዎችም በተለያዩ አገሮች ያሉ ሰዎችን ችግርና ለቀቃ መገንዘብ እንዳይችሉ መገናኛ ብዙሃን ጧት ማታ በሚያቀርቡት የተላለተ መረጃ ደንገዘዋል። የችግሩን ስፋትና ጥልቀት ማየት የሚቻለው በስፍራው በመገኘት ብቻ ነው። (ምንም እንኳ ራሱን የቻለ ጉዳት ቢኖረውም የአጭር ጊዜ ሚሊዮናዊያንን ማለማራት ሊጠቀም ይችላል ከምልበት ምክንያት አንዱ ይኸው ሊሆን፣ አንዴ በስፍራው ከተገኙ ልባቸው ሊነሣሣና «ወንጌልን እስከ ምድር ዳርቻ ድረስ» የመስበክን አስፈላጊነት መረዳት እንደሚችሉ አምናለሁ)።

ስለዚህ «እስከ፣ ምድር ዳርቻ ድረስ» በመሄድ የማገልገል አስፈላጊነት ለምን ይህን ያህል አጽንዖት እንዳልተሰጠው ግልጽ ቢሆንም፣ ከሐዋርያት ሥራ በተመለከተው ጥቅስ ጌታ የሰጠንን ተስፋና ትእዛዝ ግን በምንም ዓይነት ችላ ብለን ማለፍ አንችልም። ኃላፊነታችን «ኢየሩሳሌም» ላይ ብቻ አያቆምም፤ ቅዱሳት መጻሕፍት ይህን በተመለከተ በጣም ግልጽ ናቸው። ወንጌል ወዳልደረሳቸው አካባቢዎች መንቀሳቀስ እንዳለብን ሐዋርያው ጳውሎስ ሲያመለክት እንዲህ ይላል።

ሌለው በጣለው መሠረት ላይ እንዳልገነባ ብዬ ክርስቶስ ባልተጠራበት ስፍራ ወንጌልን መስበክ የዘወትር ምኞት ነበር (ሮሜ 15፥20)።

....ስለዚህ በሌላው ሰው ክልል አስቀድሞ በተሠራ ሥራ ላንመካ፣ ከአናንተ ወዲያ ባለው አገር ወንጌልን መስበክ እንችላለን (2ኛ ቆሮ 10፥16)። ለመመስከር የሚያስችል ኃይል።

ኢየሱስ ላቀረበው ታላቁ ተልዕኮ ምላሽ የምንሰጥ ከሆነ በዚህ ውስጥ የተካተተውን፣ «መንፈስ ቅዱስ በአናንተ ላይ በሚወርድበት ጊዜ ኃይልን ትቀበላላችሁ» የሚለውን ተስፋ ቃል መዘንጋት የለብንም። እውነተኛ ምስክር እርሱ ራሱ የእግዚአብሔርን ኃይል የተሰማመደ ነው። የክርስትና ሕይወትን ለመኖር የሚያስችል ብርታት የሚገኘው ከራሱ ከእግዚአብሔር መሆኑን ቅዱሳት መጻሕፍት ግልጽ አድርገዋል፤ «ነገር ግን ይህ እጅግ ታላቅ ኃይል ከእግዚአብሔር እንጂ ከእኛ አለመሆኑን ለማሳየት ይህ የከበረ ነገር በሽክላ ውስጥ አለን» (2ኛ ቆሮ 4፥7)።

ይህን ኃይል መለማመድ ማለት የግድ ድንቆችና ተአምራትን የማድረግ ወይም ሕሙማንን የመፈወስ ስጦታ ይኖረናል ማለት አይደለም። አንዳንድ ሰዎች በአገልግሎታቸው እነዚህ ድንቆችና ምልክቶች ካልተገለጹ በቀር መንፈሳዊ ኃይል ሊኖራቸው እንደማይችል ያስባሉ። እውነቱ ግን ይህ አይደለም። መንፈስ ቅዱስ ድፍረትንም እንደሚሰጥ የሐዋርያት ሥራ በግልጽ ያመለክታል። የእግዚአብሔርን ኃይል ከተሰማመድን ከዚህ በፊት ያላደረግናቸው ነገሮችን የማድረግ ችሎታ ይኖረናል የሚለውን ጽንፈኝነት በተቻለ መጠን ማስወገድ አለብን። ዋናው ቁልፍ ጉዳይ ሚሊዮናዊ ሥራዎች እንዴት መከናወን እንዳለባቸው መወሰን የሚችል መንፈስ ቅዱስ ራሱ መሆኑን መገንዘብ ላይ ነው።

የሐዋርያት ሥራ 1፥8 ምስክሮቹ በመንፈስ ቅዱስ እንደሚሞሉ ተስፋ ይሰጣል። መንፈስ ቅዱስንና ቅድስናን በተመለከተ እየተሰነዘሩ ያሉ ጽንፈኛና ሚዛናዊነትን ያልጠበቁ አስተሳሰቦች ብዙዎችን ግራ እያጋቡና አንዳንዶቹንም ተስፋ እንዳስቆረጡ የምናገኘው በሀዘን ነው። ይሁን እንጂ በመንፈስ ቅዱስ ብንሞላ እንኳ፣ «ሰብዓዊው ጣጣ» አሁንም ከእኛ ጋር መሆኑን የመዘንጋት አዝማሚያ ያለን ይመስላል። በብዙ ውጣ ውረድ ውስጥ እያለፍን ያለን፣ በየጊዜው ስሕተት የምንፈጽም ደካሞች መሆናችንን ማስተዋል አለብን። እግዚአብሔር የተለያዩ ሰዎችን በመንፈሱ እንደሚሞላና ሊጠቀምባቸውም እንደሚችል ከምንጊዜውም ይልቅ ማመን ጀምራለሁ።

ምናልባትም «በተለመደው አስተሳሰብ» ስንመዝናቸው እነዚህ ሰዎች ይህን ያህል ተስፋ የሚጣልባቸው ላይሆኑ ይችላሉ። ወጣት ክርስቲያን በነበርኩበት ዘመን ጽንፈኝነትና «ላቅ ያለ» መንፈሳዊ ሰው ሆኖ የመገኘት ዝንባሌ ያጠቃኝ ነበር። በእኔም ሆነ በሌሎች ሕይወት ስላለው «ሰብዓዊ ጣጣ» ቶሎ ባልማር ፍሮ ገና ድርውኑ ከሩጫው መስክ ወጥቼ ነበር።

ታላቁ ተልዕኮን ከመፈጸም አንጻር የራሳችሁ ደካማነት ተስፋ አስቆርጦአችሁ ከሆነ፣ የሥራው ብዛትና ስፋት ወኔአችሁን አላሸቆት ከሆነ፣ አስቲ ጥቂት ቆም በሉና የራሱን ደካማነት በአንዴት ዓይነት ሁኔታ አንደተቀበለው በ2ኛ ቆሮንቶስ 12፥8-10 ጳውሎስ የሚናገረውን አድምጡ። ይህ ነገር ከእኔ እንዲወገድልኝ፣ ጌታን ሦስት ጊዜ ለመንሁት፣ እርሱ ግን፣ ጸጋዬ ይበቃሃል፤ ኃይሌም ፍጹም የሚሆነው በድካም ጊዜ ነውና አላች። ስለዚህ የክርስቶስ ኃይል በእኔ ያድር ዘንድ፣ይበልጥ ደስ እያለኝ በድካሜ አመካለሁ። ስለ ክርስቶስ በድካም፣ በስድብ፣በመክራ፣በለደትና በጭንቀት ደስ የምለኝው ለዚህ ነው፤ ስደክም ያን ጊዜ ብርቱ ነኝና።

እግዚአብሔር በከፍተኛ ደረጃ የተጠቀመበት፣ የጀግንነት ታሪኩን ከሐዋርያት ሥራ የምናነብለት ጳውሎስ ራሱ ደካማ ጎን ነበረው፤ በመንፈስ ቅዱስ ተመርቶ ይህን አሁን ያነበብነውን ቃል የጻፈው እኔና እናንተን ለማጽናናት ነው።

ከውድቀት መነሣትና ጉዞን መቀጠል

የታላቁን ተልዕኮ ጥሪ ከተቀበልንና በመንፈስ ቅዱስ እንደምንሞላ በተሰጠን ተስፋ ልባችን ከተነሣሣ በኋላ ልናዳብራቸው የሚገቡ ሁለት የአስተሳሰብና የተግባር አዝማሚያዎች ይኖራሉ። የመጀመሪያው ተስፋ ቆርጠን ከወደቅንበት ተነሥተን ጉዞን መቀጠል ነው። በሚሊዮናዊነት ሥራ ተሳትፎ እስካደረግን ድረስ በሕተትና ውድቀት ሊኖሩ እንደሚችሉ ክወዲሁ መገንዘብ ይኖርብናል። ይሁን እንጂ ምንም እንኳ በአንዲህ ያሉ ነገሮች ልባችን ቢያዝንም በፍጹም ተስፋ ሊያስቆርጡንና ከሩጫው መስክ ራሳችንን እንድናገልል ሊያደርጉን አይገባም፤ ይልቁንም ወደ እግዚአብሔር ታላላቅ ነገሮች እንደሚያወጡን መሰላሎች አንጠቀምባቸው። እንድ ወቅት «ውድቀት፡-ወደ ስኬት ለመድረስ የምንጓዝበት መንገድ» የሚል ርዕስ ያለው መጽሐፍ ማየቱን አስታውሳለሁ። ምንኛ አስደናቂ መጽሐፍ! አውነቱን

ለመናገር መጽሐፉን አላነበብኩትም፣ ርዕሱ ግን በከፍተኛ ደረጃ መልእክት ለጥቶኛል። የሚችሉትን ሁሉ ቢያደርጉም አገልጋዮች ውድቀት ያጋጥማቸዋል፤ አንዳንዴ ለእግዚአብሔር የገቡትን ቃል የማጠፍ በደል እንኳ ሊፈጽሙ ይችላሉ። መጽሐፍ ቅዱስ አንዲህ ላለው ኃጢአት (ውድቀት ሁሉ ኃጢአት ባይሆንም) ሊኖረን ለለማገባ ትክክለኛ ግንዛቤ ያመለክታል። «ልጆቼ ሆይ ይህን የምጽፍላችሁ ኃጢአት እንዳትሠሩ ነው፤ ነገር ግን ማንም ኃጢአት ቢሠራ፣ ከአብ ዘንድ ጠበቃ አለን፤ እርሱም ጸድቁ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው» (1ኛ ዮሐ 2፥1)።

ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር በቅርብ ሆኖ መመላለስ ጠቃሚ የሆነው ብንወድቅ እንኳ እንደ ገና ተነሥተን ጉዞ ለመቀጠል የሚረዳንን ትምህርት የምናገኝበት መሆኑ ነው። እንደ እውነቱ ከሆነ ዕብራውያን 12፥7-11 የሚናገረው ስለዚሁ ጉዳይ ነው።

እግዚአብሔር እንደ ልጆቹ ይዞአችኋልና የተግሣጽን ምክር ታገሡ፤ ለመሆኑ አባቱ የማይቀጣው ልጅ ማን ነው? ልጆች ሁሉ በሚቀጡበት ቅጣት ተካፋይ ካልሆናችሁ፣ ዲቃሎች እንጂ ልጆች አይደላችሁም። ከዚህም በላይ እኛ ሁላችን የሚቀጡን ምድራዊ አባቶች ነበሩን፤ እናከብራቸውም ነበር። ታዲያ ለመናፍስት አባት እንዴት አብልጠን በመገዛት በሕይወት አንኖርም? አባቶቻችን መልካም መለሎ አንደታያቸው ለጥቂት ጊዜ ይቀጡን ነበር፤ እግዚአብሔር ግን የቅድስናው ተካፋዮች እንድንሆን ለእኛ ጥቅም ሊል ይቀጣናል። ቅጣት ሁሉ በወቅቱ የሚያሳዝን እንጂ ደስ የሚያስኝ አይመስልም፤ በኋላ ግን ለለመዱት ሰዎች የጽድቅና የሰላም ፍሬ ያስገኛላቸዋል።

ከእግዚአብሔር ጋር አየተመላለስን ከሆነ ለእኛው ለራሳችን መልካም እንዲሆንልን ይገሥጻናል። እርግጥ ነው፣ አነጋገሩ ትንሽ ጠንክር ያለ ይመስላል፤ ያም ሆኖ ግን «ለምን ተደፈርኩ?» የሚል ዝንባሌ አንዳይኖረን መጠንቀቅ አለብን። ወደፊት በምናደርገው ግሥጋሜ በራሳችን እንኳ መሳቅን እንማር።

በ 1961 ዓ.ም በስፔይን በነበርኩ ጊዜ በሕይወቴ ከባድ ውድቀት ደርሶ ነበር፤ እግዚአብሔርም በዚያ ውስጥ እንደ ገሠጸኝ አስታውሳለሁ። ለኮሚኒስቱና ለአሰላሙ ዓለም ከፍተኛ ሽክም ስለ ነበረኝ በወቅቱ የሩሲያ

ቋንቋ እያጠናሁ ነበር። በ1961 ዓ.ም በጋላይ በሚገባ የተደበቁ ቅዱሳት መጻሕፍት የሞሰብት መኪና እየነዳሁ ወደ ሞስኮ አቀናሁ። ይህን የመሰሰ ታላቅ ራእይ ነበረኝ። መጽሐፍ ቅዱሶችን በድብቅ ወደ ኮሚኒስት አገሮች የማስገባት አገልግሎት ስለ ነበረው ስለ ብራዘር አንድረው አንብቤያለሁ! እርሱ እንደዚያ ካደረገ እኔስ ለምን? በማለት እርምጃ ወሰድኩ። ይሁን እንጂ በሩሲያ ጸጥታ ሠራተኞች ስለ ተያዝን ያንን በጋ አሥር ቤት ማሳለፍ ግድ ሆነብን። የአገሬው ጋዜጦችም «የአሜሪካን ሰላዮች ተያዙ» በማለት በስፋት ይጽፋ ጀመር። ጥቂት ጊዜ አሥር ቤት ካሳለፍንና እስፈላጊውን ምርመራ ካደረጉልን በኋላ ግን የሃይማኖት ሰዎች እንጂ ሌላ ምንም እንዳልሆንን በማወቃቸው መሣሪያ በያዙ ወታደሮች ታጅበን አስትሪያ ድንበር ላይ ወስደው ጣሱን። ታላቁና እግዚአብሔር ለሕይወቴ ያለው ዓላማ «አፕሬሽን ሞቢላይዜሽን» ከተሰኘው ስሙ ጭምር ወደ እኔ የመጣው ከዚህ ውድቀት በኋላ በአንድ የጸሎት ቀን ነበር።ከእግዚአብሔር ጸጋ የተነሣ ከዚያ ውድቀት ዓለምን የሚያዳርስ ታላቅ ነገር ወጣ።

ውድቀት ውስጥ እያላችሁ ወይም ከውድቀት በኋላ እግዚአብሔር ለሕይወታችሁ የወሰነው ፋይዳ ያለው ዓላማ እንዳመለጣችሁ ይሰማችኋል? እንደዚያ ከሆነ እርሱ ሉዓላዊ ስለሆነና ሮሜ 8፥28 ላይ ያለው ተስፋ ቃል እውን ስለሚሆንላችሁ እግዚአብሔርን እመስግን። «እግዚአብሔርን ለሚወዱትና እንደ አሳቡ ሰተጠሩት፣ ነገር ሁሉ ተያይዞ ለበጎ እንዲሠራ እንደሚያደርግላቸው እናውቃለን።» ቀጥሎ ወይም ከዚያ በኋላ እግዚአብሔር ለሕይወታችሁ ያለው ዕቅድ የመጀመሪያውን ያህል መልካም ይሆንላችኋል። ምናልባት ብዙ ስሕተት እንደ ፈጸማችሁና በሕይወት ዘመናችሁ ብዙ ጊዜ የአቅጣጫ ሰውጥ እንዳደረጋችሁ ታስቡ ይሆናል። ምናልባትም እግዚአብሔር ለሕይወቴ የነበረው ዋና ዋና ዕቅዶች አልፈውኛል፣ አሁን በሕይወቴ እየተፈጸመ ያለው ከዕቅዶቹ በጣም ያነሰውና ማሟጠጫው ነው በማለት ታስቡ ይሆናል። ስለዚያም ቢሆን «እግዚአብሔር ይመስገን!» በሉ፤ ጉዞአችሁንም ቀጥሉ! ተደጋጋሚ የልብ ስብራት ደርሶባችሁ ይሆናል፤ብዙ ጊዜ ተስፋ ቆርጣችሁ የተለያዩ ችግሮችም ደርሰውባችሁ ይሆናል፤ ያም ሆኖ ግን ለሁኔታዎች ቀና አመለካከት ይኑራችሁ፤ በነገሮች

ሁሉ ጸጋ ይብዛላችሁ፤ ምስክሮቹ አንድትሆኑ ኢየሱስ ጠርቶአችኋልና ለዚህ ጥሪ ምላሽ ለመስጠት ታጥቃችሁ ተነሡ። ንቁ ተሳትፎ ይኑራችሁ።

ማዳበር ያለብን ሌላው ዝንባሌ ደግሞ ንቁ ተሳታፊነትን ነው። እንዲሁም ሲባል ውሳኔ ማድረግንና የእንቅስቃሴው አካል መሆንን ይጠይቃል። በእያንዳንዱ የሐዋርያት ሥራ ገጾች በጉልህ ተጽፎ የምናየው ቃል ንቁ ተሳታፊነትን ነው።ብዙዎቹ የእግዚአብሔር ሕዝቦች ፍጹም ሆኖ የመገኘትና ራስን በመመርመር ፍጽምና ላይ እንደርሳሰን የሚል ለዘመናት የዘሰቀ አባዜ ተጠናውቶአቸዋል፤ ይህ ደግሞ ወደ ተሳሳተ መንፈሳዊ አዝማሚያ አድርጎአቸዋል፤ ሕይወታቸው በሐዋርያት ሥራ ከሚያነሱት ወይም ሲነገር ከሚሰሙት ጋር ፍጹም የሚጣጣም አልሆነላቸውም።ሊ.ኤስ. ሱዊስ የተባለ ጸሐፊ ሲናገር፣ «ብዙውን ጊዜ እናስባለን እንጂ አንተገብርም፤ ነገሩ ትክክል መሆኑ ይታወቀናል እንጂ ሰሥራ አያነሣንም።በዚህ ሁኔታ ከቀጠልን ደግሞ ምንም መተግበር የማንችልበት ደረጃ ላይ እንደርሳለን» ብሎአል። እግዚአብሔር ለዚህ ዓለም ባለው እቅድ ስፍራችሁ የት እንደሆነ የሚነግራችሁ አንድ የተሰየ ጥሪ እየጠበቃችሁ ይሆን? ሁለት ጸሐፊዎች በጋራ ባዘጋጁት Run with the Vision በተሰኘ መጽሐፍ ለዚህ ጥያቄ መልስ ሲሰጡ፦

በፍጹም መጠበቅ የሰባችሁም። እንደ እግዚአብሔር ሕዝብ ታዝዝናል፣ ኃላፊነት ተሰጥቶናል፤ ጥሪ ደርሶናል። የራሳችንን ጨምሮ ከተሰያዩ የዓለም ሕዝብ ተከታዮችን (ተማሪዎችን) ማፍራት አስብን። በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል እግዚአብሔር ወዳዘጋጀው መዳን ሰዎችን ማምጣት አስብን ብለዋል። በክርስቶስ ያገኘነውንና የሆነነውን ሁሉ በመገንዘብ፣ በአዲስ ሁኔታ ራሳችንን በኔታ ላይ በመጣል ሰተግባር እንነሣ። «የተሰወረ የጥበብና በዕውቀት ሀብት ሁሉ የሚገኘው» በክርስቶስ መሆኑን እናስታውስ (ቆላ 2፥3)።

የተግባር ሰዎች ከመሆን የሚያግዱን ረቀቅ ያሉ ተስፋ የመቁረጥ ዓይነቶች ይኖራሉ።በእንዳንድ አገሮችና ቦታዎች መንፈሳዊ መነቃቃትን አስመልክቶ ብዙ ሲነገር እንስማለን። ከዚህ ጋር በተያያዘ ብዙ ግራ የሚያጋቡና ጽንፈኛ እስተሳሰቦችም ብቅ ብቅ ማለት ጀምረዋል። ሰዎች በድሮ ጊዜ ስለ ተቀጣጠሉ መንፈሳዊ መነቃቃቶች ይነግሩናል፤ ይሁን እንጂ

የሚነግሩን መሰውን ታሪክ አይደለም። በተደጋጋሚ ከታሪክ እንደ ታየው የዚህ ዓይነት መንፈሳዊ መነቃቃት ባለበት ስፍራ ሁሉ የለይጣን ጥቃትም የዚያኑ ያህል እንደሚበረታ ነው። በዓለም ዙሪያ ካደረግሁት እንቅስቃሴ የተረዳሁት እውነት ብዙውን ጊዜ ስለ መንፈሳዊ መነቃቃት የሚያወሩ ለዎች ወደ አንድ ዓይነት ጽንፈኝነት ሲያመሩ ነው፤ ከዚህም የተነሣ የመታዘዝና ሥርዓታማ የተግባር ለዎች መሆንን ይዘነጋሉ። በቤተ ክርስቲያናችሁ፣ በአካባቢያችሁ፣ ወይም በእነራችሁ መንፈሳዊ መነቃቃት ቢነሣ በሚቀጥለው ቀን ከባድ መንፈሳዊ ውጊያ እንደሚኖር ዕውቁ። ምናልባትም መንፈሳዊ መነቃቃት ከመምጣቱ በፊት ከነበረው የከፋ የልብ ስብራትና ተስፋ መቀረጥ ሲኖር ይችላል። ያለንበት ሁኔታ ምንም ይሁን ምን፣ ዕለት በዕለት ራስን መካድና መስቀሉን መሸከምን የሚተካ ነገር አይኖርም። ታላቅ መንፈሳዊ መነቃቃት ወይም አንድ ዓይነት አስደናቂ መንፈሳዊ ልምምድ ክርስቲያኖችን ከችግር ነጻ የሆነ ሕይወት ለመኖር ያስችላቸዋል ብሎ ማለብ ከባድ ለሕተት ነው። በእግዚአብሔር መልክና አምሳል የተፈጠርን እንደ መሆናችን መጠን ነጻና ትክክለኛውን ውሳኔ የማድረግ ነጻነት አለን፤ ለምንወስደው እያንዳንዱ አርምጃ ገላፊነት አለብን።

እንዳንድ ለዎች በባሕርያቸው ከሌሎች ይልቅ እንቅስቃሴ የሚወዱ ናቸው። አንዳንዶች ደግሞ «በሌሎች ፕላኔቶች ሕይወት ቢገኝ በእግዚአብሔር ላይ ያለንን እምነት አያዳከመውም ወይ?» ብለው የመጠየቅ ያህል ራሳቸውን በማያስፈልግ ነገር ያስጨንቃሉ። ምናልባትም፣ «ለእነዚያ ሌሎች ፕላኔቶች ላይ ለሚኖሩ ለዎች ሄዶ ወንጌል መስበክ እንዲቻል ወደዚያ መሳፈሪያው ለንት ይሆን?» የሚል ጥያቄ ያቀርቡ ይሆናል። ይሁን እንጂ፣እንዲህ ላሉት አጉል ሕልመኞች እዚህ ላሉት እንኳ ገና የሚገባውን ያህል ወንጌል ሰላደረሰ ትኩረታችን እዚሁ ዓለማችን ላይ ይሁን የሚል መልስ እንሰጣቸዋለን።

ለእኔና ለእናንተ የቀረበው የታላቁ ተልዕኮ ጥሪ ከአንድ ቦታ ተነሥተን ወደ ሌላ ቦታ እንድንሄድ ከሚቀርብ ተራ ጥሪ የበለጠ ነው። እርግጥ ነው፣ ወደ ሌሎች አገሮች ሄደን ወንጌልን የመስበኩ አስፈላጊነት አሁንም እንዳለ ነው፤ ያም ሆኖ ግን የሚለጠን ሥራ ድርሻ ምንም ይሁን ምን በመጀመሪያ ደረጃ ቤተ ክርስቲያን ለምታቀርብልን ጥሪ

ምላሽ የመስጠት ኃላፊነታችንንም መዘንጋት የለብንም። እስቲ ይህን በምሳሌ ላቅርብላችሁ። እንደ ታላቅ ጀግኖች ከማያቸው ለዎች አንዱ ለሚሲዮናዊነትና የእግዚአብሔርን መንግሥት ለማስፋፋት ሥራ ከፍተኛ ገንዘብ የሚሰጥ በጣም ከበርቱ የሆነ ነጋዴ ልጅ ነው። ለአጫጭር ሚሲዮናዊ ሥራ በየጊዜው ወደ መስክ ስለሚወጣ ያልዳኑ ሰዎችን በመድረስ ረገድ አዳዲስ ራእይ ይዞ ይመለሳል። ወደ አገሩ ከተመለሰ በኋላ ታማሚ ለሆኑትና ዕድሜ ለተጫጫናቸው አባቱ ያለውን ራእይ ያካፍላቸዋል። አባትየው ግን የሥራ እንቅስቃሴ በጣም እንደ ተዳከመና ይልቁንም ሌላውን ሁሉ ትቶ በቅርብ ሆኖ ለጥቂት ዓመታት እንዲረዳቸው ይጠይቁታል። ከባድ ውሳኔ ነው፤ ልጄ ግን ለሚሲዮናዊ አገልግሎት የሚላከው የገንዘብ ድጋፍ እንዳይቋረጥና እዚያ ያሉ አገልጋዮች ሥራ እንዳይቋረጥ በማለብ አባቱ የሰጡትን ሥራ ተቀብሎ መሥራት ይጀምራል።

ይህን ምሳሌ ያቀረብኩት ለታላቁ ተልዕኮ ምላሽ የመስጠትን አስፈላጊነት እንጂ ለአገልግሎት መሄድንና ሌሎችን መላክን በተመለከተ እኛም ይህንን መከተል እንዳለብን ለማሳየት አይደለም። ለአገልግሎት የምንሄደው እኛ ራሳችን ልንሆን እንችላለን ወይም ሌሎችን እንልክ ይሆናል። ወይም ደግሞ ሁለቱም የእኛ ድርሻ ይሆን ይሆናል፤ ያም ሆነ ይህ ታላቁን ተልዕኮ በመፈጸም ረገድ እንቅስቃሴያችን ስልታዊ መሆን አለበት። በእጭር አነጋገር ታላቁ ተልዕኮ የእኛው የራሳችን ሥራ እንደሆነ በማለብ ገላፊነትን መውሰድ አለብን። በዚያ ውስጥ የእኛ ድርሻ ምን መሆን እንዳለበት ምሪት እንዲሰጠን ዓይኖቻችንን ወደ እግዚአብሔር ማቅናት ከእርሱ እንጠብቅ።

ዋጋን መተመን

ለክብር ጌታ መሥዋዕት እንዲሆን ሕይወታችንን፣ የወደፊት ዕቅዳችንንና አለን የምንለውን ሙያ መሠዊያው ላይ ማኖር ቀላል ጉዳይ አይደለም። ምን ማድረግ እንዳለብን ዋጋ እንድንተምን ሉቃስ 14 ይናገራል። ለአገልግሎት የሚሄዱ ሁሉ ረጋ ብለው መተመን ያለባቸው ጉዳዮች ይኖራሉ። በሚሲዮናዊነት ሥራ መስማራት ለሚያስቡ ወገኖች ዘወትር የምስጢው እራት ማስጠንቀቂያዎች አሉ።

- በመጀመሪያ ደረጃ፣ ልባችሁን የሚሰብሩ ብዙ ተስፋ አስቆራጭ ነገሮች ሊገጥሟችሁ ይችላሉ።
- በሁለተኛ ደረጃ፣ ኤኮኖሚያዊ ተፅዕኖ ሊደርስባችሁ ይችላል፣ የተለያዩ አስተሳሰቦችን፣ የተለያዩ የአኗኗር ሥርዓቶችን በተመለከተ ችግሮች ሊገጥሟችሁ ይችላሉ፤ ሌላው ቀርቶ ያላችሁን ገንዘብ እንዲሁ ለምን ለምን ጉዳይ ማዋል እንደሚገባችሁ ግር ሊላችሁ ይችላል።
- በሦስተኛ ደረጃ፣ አንድን ፕሮጀክት መጀመር በአንጻራዊ መልኩ ቀላል እንደሆነና ቀጣይነት እንዲኖረው የሚረዱን ሰዎች በታማኝነት ከጎናችን እንዲቆሙ ማድረግ ግን ምን ያህል ከባድ መሆኑን በተግባር እንረዳለን።
- በአራተኛ ደረጃ፣ በክርስቲያናዊ ሥራ ምን ያህል ምሬት በቀላሉ ሊፈጠር እንደሚችልና እንዳንዴ እንዲህ የሚሆነው ከለይጣናዊ ጥቃት የተነሣ ከሆነ ወይም ከገንዘብና ሌሎች ጉድለቶች ጋር ተያያዥነት ካለው ችግሩ ከማንኛውም ዓለማዊ ሥራ ይልቅ በጣም ከባድና ውስብስብ ሊሆን እንደሚችል ትረዳላችሁ።

ይህን የምለው ተስፋ ለማስቆረጥ አይደለም። በዚህ ሁሉ መሐል አስደናቂ የጸሎት መልስ ማግኘትን የምንለማመድበት፣ የተለየ የደስታና የበረከት ጊዜ እንደሚሆንልን እርግጥ ነው። የሚሊዮናዊነት ሥራ በተለያዩ ገጠመኞች የተሞላ ሥራ ነው። የማውቃቸው አብዛኞቹ ሚሊዮናዊያን ጸጋ የበዛላቸውና ከሕይወት የሚገኘውን ማንኛውንም መልካም ነገር ማጣጣም የሚችሉ ናቸው። ይሁን እንጂ በእምነት በምናለቀምጣቸው ግቦችና የማይጨበጥና ሐቅ ላይ ያልተመሠረተ ነገርን በመጠባበቅ መካከል ያለውን ሚዛናዊነት በአግባቡ ማስተናገድ መቻል ይኖርብናል፤ ይህም ዋጋን የመተመን እንዲኖረው ክፍል ነው። ኤዲዝ ሼፈር የተባሉ ጸሐፊ ስለዚህ ጉዳይ ሲናገሩ እንዲህ ብለዋል። «የአንድ ወንጌላዊ ሕይወት የሚያካትተው ከበሽታ፣ከችግርና ከማንኛውም ዓይነት ድካም ነጻ የሚያደርግ ተእምራዊ ልምምድን አይደለም፣ ይልቁንም ውጣ ውረድ፣ ተስፋ መቁረጥና ከመጠን በላይ በሥራ መድከም የአገልጋዩ ሕይወት ገጽታዎች መሆናቸውን መዘንጋት የለብንም። የእግዚአብሔርን ኃይልና ብርታት መለማመድ የሚችለውም በዚህ ውስጥ ነው። በዚህ ምዕራፍ ለማሳየት እየሞክርኩ ያለሁት ብዙ ሚሊዮናዊያንን በዓለም ዙሪያ ማስማራት ምን ያህል አስፈላጊ

መሆኑን አይደለም፤ ወይም ደግሞ በሚሊዮናዊ እንቅስቃሴያችን ማግኘት ስለምንችለው ፍሬያማነትም አይደለም፤ እንዲህ ያሉ ነገሮችን በሌላ ክፍል አነሳቸዋለሁ።

በዚህ ምዕራፍ ማሳለብ የምፈልገው ታላቁ ተልዕኮን በመፈጸም ረገድ መስጠት ለላሰባችሁ ምላሽ ረጋ ብላችሁ እንድታሰቡና አስፈላጊውን ምላሽ እንድትሰጡ ነው። ውሳኔ እንድታደርጉ ተጠርታችኋል።

እንዲህ ያለው ውሳኔ በራስ ተነሣሽነት ብቻ የምታደርጉት አይደለም። ከቤተሰቦቻችሁ፣ ከክርስቲያን ዓደኞቻችሁ፣ በተለይም በቤተ ክርስቲያናችሁ ወይም በኅብረታችሁ ለምታገኛቸው በላል ክርስቲያኖች ማዋየት ይኖርባችኋል። በማንበብና ከሚሊዮናዊ ተቋማት ጋር ግንኙነት በማድረግ በዓለም ዙሪያ ስላለው ሁኔታ መረጃ ማግኘት ይኖርባችኋል። ለወደፊቱ ሕይወታችሁ እግዚአብሔር ያለውን ዓላማ እጥርታችሁ በማወቅ ረገድ እጥብቃችሁ መጸለይና መጽሐፍ ቅዱስን ማጥናት ከማንኛውም ይልቅ ትኩረት ሊለጠው ይገባል። (ምን ማድረግ አለብኝ? ለሚለው ጥያቄ መልስ ሊሆኑ እንደሚችሉ በማለብ Glenn Myers የተባሉ ጸሐፊ The World Christian Starter kit በተለኝ መጽሐፋቸው ሚሊዮናዊያን ማድረግ የሚችሉዋቸው አንድ መቶ ዝርዝሮችን አቅርበዋል)። ለሚሊዮናዊ አገልግሎት መጠራት ማለት የግድ ስሜታችሁን የሚያባትፍ ላይሆን ይችላል፤ የግድ ራእይ ታያላችሁ ወይም ሕልም ታልማላችሁ ማለት አይደለም፤ ይሁን እንጂ እንዳንዶች እንዲህ ያሉ ልምዶች እንዳሏቸው መዘንጋት የለብንም። ብዙውን ጊዜ የዚህ ዓይነቱ ጥሪ በራሳችን ፈቃድና ተነሣሽነት ምላሽ የምንለጠው ጥሪ በራሳችን ፈቃድና ተነሣሽነት ምላሽ የምንለጠው ጥሪ ነው። ረጋ ብሎ ማለብንና በኢንድ ጊዜ አንድ እርምጃ መውሰድን ይጠይቃል። Testunao Yamamori, Penetrating Missions Final, Frontier በሚል ጽሑፋቸው እንዲህ ይላሉ፡-

በሚሊዮናዊ አገልግሎት ተባትፎ በማድረግ ላይ ካሉ እንዳንድ ሰዎች ታሪክ እንደምንረዳው ከሆነ በመጀመሪያ አንድ በቃላት መግለጽ ያልቻሉት ውስጣዊ ግፊት ተሰምታቸው ነበር። ይሁን እንጂ ለብዙዎቻችን መልእክቱ ግልጽ የሚሆንልን አስፈላጊውን እርምጃ ለንወስድ ነው። ለሚሊዮናዊነት መጠራታችንን የምናውቀው በሂደት ነው፤ መንፈስ ቅዱስ

ልባችን ውስጥ ለሚያኖረው ተነሣሽነት ምላሽ ስንለጥና እርምጃ ስንወስድ የዚያኑ ያህል እግዚአብሔር ነገሩን ግልጽ ያደርግልናል። ምላሽ ባንለጥ ኖሮ ግን ለሚሲዮናዊነት መጠራት አለመጠራታችንን አናውቅም ነበር።

የሚሲዮናዊነት ጥሪ ሲባል ጥሪውን ተቀብለን በመሄድና ክሄድን በኋላ ግን ምንም ተሳትፎ ባለማድረግ መካከል የሚዋልል ጥሪ አይደለም። ሚካኤል ግሪፊዝ የተባሉ ጸሐፊ የጥንት ቤተ ክርስቲያንን አሠራር ታሪክ ከመረመሩ በኋላ A Task unfinished በሚል ርዕስ ባዘጋጁት መጽሐፋቸው፡- «የኢየሱስ ደቀ መዛሙርት ሁሉም ደቀ መዛሙርት ነበሩ፤ መምህራቸው በጀመረው ሥራ ሁሉም ተሳትፎ ማድረግና ለዓላማው ሁለንተናቸውን መስጠት ነበረባቸው፤ ወንጌልን ለምድር ዳርቻዎች ሁሉ የማድረስ ጥሪ የእያንዳንዳቸው ኃላፊነት እንደሆነ ይገነዘቡ ነበር» ብለዋል። በዚያ ዓላማ ወይም ጥሪ ውስጥ ያለን ድርሻ ምንም ይሁን ምን፣ ይህ እኛንም በተመለከተ እውነት ነው፤ አሠራሩ ዛሬም አልተለወጠም።

- ተጨማሪ ንባብ-
- Gaukroger, Stephen, Why Bother With Mission? (IVP).
 - Sjogren and Stearns, Bill and Amy, Run With the vision (Bethany House Publishers).
 - Yamamori, Tetsunao penetrating Mission's Final Frontier (IVPUS).
 - Griffiths, Michael, A Task Unfinished (Monarch Books).
- ማጣቀሻዎች-
- Tozer, A.W, The Root of the Righteous (Christian Publications)
 - Luther, Irwin, Failure: The Back Door to success (Moody Press).
 - Schaeffer, Edith, Affliction (SolWay).

ሦስት

መሪነቱን መውሰድ

«መሪነት ሲባል አሁን ካለንበት ተነሥተን መሆን ወዳለብን ቦታ የምንደርስበትን መንገድ ማወቅ ማለት ነው» (Steve chalke)

የመሪነት ኃላፊነት መረከብ የሚችሉ ብዙ ሰዎች ያስፈልጉናል። የመሪነት ብቃት ያላቸው ሰዎች እጥረት ምን ያህል እንደሆነ ማስረጃ የምትፈልጉ ከሆነ የተባበሩት የዓለም መንግሥታት ተተኪ መሪን ለመምረጥ፣ አንድ አገር ደግሞ በታላላቅ ፖለቲካዊ ጉዳዮች ላይ መወሰን የሚችሉ እፍኝ የማይሞሉ ሰዎችን በመምረጥ ረገድ የሚገጥመውን ውጣ ውረድ ተመልክቱ። አብዛኞቹ ክርስቲያን ድርጅቶች በተለይም ሚሲዮናዊ ተቋማት ወንዶችና ሴቶችን ጨምሮ «የመሪዎች ያለህ» እያሉ ነው። ሁለት ዓመት ሙሉ ዋና ዳይሬክተር ሲፈልግ የነበረ ሚሲዮናዊ ድርጅት እውቃለሁ። ለክብር ወይም ለሽልማት ሳይሆን በተለጣቸው ጸጋ በክርስቶስ አካል ውስጥ የመሪነቱን ስፍራ የሚይዙ ብዙ ክርስቲያን ወንዶችና ሴቶች ያስፈልጉናል። መሪ እንሆናለን ብለው በፍጹም አስበው የማያውቁ አንዳንድ ሰዎች በተለይ በአጥቢያ ቤተ ክርስቲያናቸው ይህንኑ ንላፊነት ይረከቡ ይሆናል። ምናልባትም ከሁሉም የበለጠ ከባዱና ተግዳሮት የበዛበት ብዙ ዓመታት በኖርንበት ቦታ መሪ መሆን ሊሆን ይችላል።

ሽማግሌዎችና ወጣቶችን ጨምሮ መሪዎችን ማሠልጠን በጣም አስፈላጊ መሆኑን ቤተ ክርስቲያን አጽንዖት ለጥታ ማስተማር ይኖርባታል። ከጳውሎስ ጋር ደብዳቤ ሲለዋወጡ የነበሩ የተሰሉንቁ ክርስቲያኖች በጌታ ያመኑት ከጥቂት ሳምንታት በፊት እንደ ነበር ሲነገር እስማለሁ። ወጣቶችን በማሠልጠን ሥራውን መጀመር ይቻላል። በበኩሌ ሰዎችን ለመሪነት ማሠልጠን ያለብኝ በዚያ ባለብት ሁኔታ መሆን እንዳበት እስባለሁ፣ ይሁን እንጂ ትክክለኛውን የዓለማችን ገጽታ በተመለከተ እውነቱን ማስጨበጥ እንዳለብኝም እረዳለሁ። በትውልድ አገራችን ብርቱ መንፈሳዊ መሪዎችን ማፍራት የሚያስችለንን መጽሐፍ ቅዱሳዊ ትምህርትና በየሐዋርያት ሥራ 1፥8 የተጠቀሰውን ራእይ ማቀናጀት ብንችል ኖሮ ቤተ

ክርስቲያን ምንኛ የኃይል ምንጭ በሆነች ነበር። ይህ ዓለምን በወንጌል በመድረስ ረገድ አንድ ትልቅ እርምጃ ወደፊት ያንደረድራት ነበር። «ለታላላቅ ተግባሮች ለዎችን የሚያበረታቱና የሚያንቀሳቅሱ ራእይና ድፍረት ያላቸው መሪዎች ያስፈልጉናል» (Paul Beasley Murray in A call to Excellence) እግዚአብሔር እንዲህ ያሉ ለዎችን ይስጠን።

በመንፈስ ተሞሉ።

በዚህ ምዕራፍ የማነግሳው አብዛኛው ጉዳይ፣ በዚህ ዘመን ቤተ ክርስቲያን ወይም ሚሲዮናዊ ድርጅት ውስጥ መሪ የመሆንን ጉልህ እውነታ ያመለክታል። ይሁን እንጂ ከዚህ ጋር አብራ መሪዎች በክርስቶስ በኩል ማግኘት ለለሚችሉት አስደናቂ የኃይል ምንጭ ሳልገልጽ ምዕራፉን ብደመድም ተገቢ እንደማይሆን እንዘባለሁ። ኦፕሬሽን ሞቢላይዜሽንን በዳይሬክተርነት በመምራት ባሳለፍኩዋቸው እያሌ ዓመታት አብዛኛውን ጊዜ የማሳልፈው መሪዎችን በማሠልጠን ነው። ለመሪዎች በተዘጋጁ ኮንፈረንሶች ንግግር እንዳደርግ በተጋበዝኩ ጊዜ ሁሉ፣ በእግዚአብሔር ሥራ የሚሠማሩ መሪዎች ስለሚያስፈልጓቸው የተለዩ መንፈሳዊና ሥነ ምግባራዊ ባሕርያት አጠንክሮ እናገራለሁ። እነዚህ ጉዳዮች በጣም ጠቃሚ በመሆናቸው ቆየት ብዬ በዚህ ምዕራፍ አነግታለሁ። አንዳንዴ እንደ መሪዎች እንዴት ውሳኔ እንደምታደርጉና ራሳችሁን እንደምታደራጁ ዝርዝር ወደ ሆኑ ጉዳዮች እንኳ ገብቼ እናገራለሁ። ይሁን እንጂ አብዛኛውን ጊዜ የተለየ ትኩረት የምለጠው መሠረታዊ ለሆኑ ክርስቲያናዊ ጉዳዮች ማለት የራሳቸውን መንፈሳዊ ዕድገትና ከእግዚአብሔር ጋር ለለሚኖራቸው ግንኙነት አጽንዖት በመስጠት ነው። ለመሪዎች ከዚህ የበለጠ ምንም ሊኖር አይችልም። ከሌሎች በሚኖራቸው ግንኙነት መሪዎች ሌሎችን ለማነጻና ለማሳደግ፣ ኢየሱስ ክርስቶስን ወደ መምለል ደረጃ እንዲመጡ ሲያበረታቷቸው ይገባል። ዓለምን በወንጌል የመድረስ ዓላማን እውን በማድረግ ረገድ ብዙ ድርጅቶችና እንቅስቃሴዎች መኖራቸው እውነት ነው፤ እነዚህ ወገኖች እየሠሩ ያሉት ከእነዚህ ድርጅቶች ጋር እንደ መሆኑ መጠን የአሠራር ልዩነት ሊኖር እንደሚችል ግምት ውስጥ ማስገባት ይኖርብናል።

ከሁሉም ይልቅ መሪዎችን በተመለከተ አጽንዖት የምለጠው «በመንፈስ ተሞሉ» ለሚለው መሪ ቃል ነው (ኤፌ 5፥18)። ምክንያቱም የክርስቲያናዊ ሥራ ባለቤትና መሪ መንፈስ ቅዱስ ራሱ ነው። Oswald sanders spiritual Leadership በተለኝ መጽሐፋቸው ስለ መንፈስ ቅዱስ ያዘጋጁትን ርዕሰ፣ «እጅግ አስፈላጊው ነገር» የሚል ርዕስ ለጥተውታል። (ይህ ድንቅና የብዙዎችን ሕይወት እየባረከ ያለ መጽሐፍ «መንፈሳዊው መሪ» በሚል ርዕስ ወደ አማርኛ ተተርጉሞአል፤ መጽሐፉን ቢያነቡ እርስዎም እጅግ እንደሚጠቀሙበት በብዙዎች ዘንድ የታመነበት ነው)። እኚህ ጸሐፊ በዚሁ መጽሐፋቸው እንደሚነግሩን ለመንፈሳዊው መሪ የሚያስፈልጉ ብዙ ባሕርያት ሊኖሩ ይችላሉ። ከእነዚህ መሐል አንዱ እጅግ አስፈላጊ ወይም ፍጹም ምትክ የማይገኝለት ሊሆን ይህም፣ በመንፈስ ቅዱስ መሞላት ነው። በአሁኑ ዘመን መንፈስ ቅዱስንና በአማኞች ውስጥ የሚሠራውን በተመለከተ ክፍተኛ ግንዛቤ ሊኖር እንደሚገባ የምናገረው በእርግጠኝነት ነው። ክርስቶስን ክፍ ክፍ የሚያደርገውና በማንኛውም ጉዳዮቻችን ሉዓላዊ እንደ መሆኑ መጠን እያንዳንዱ አማኝ ስለ መንፈስ ቅዱስ መማርና በዕለታዊ ሕይወቱ በእርሱ የመሞላት መብት አለው። ይህ መሞላት ስሜታችንን ወይም ውስጣዊ መንፈሳችንን ብቻ የሚያሳትፍ ሳይሆን እንዴት መኖር እንዳለብን ዕለት ዕለት የምንለማመደው እውነታ ነው (ገላ 5፥22-25 ይመለከቷል)። በክርስቲያናዊ ሥራ ዕቅድ ስናወጣም ሆነ ዕቅዶችን ወደ ተግባር ለገለውጥ መንፈስ ቅዱስ የቅርብ ረዳታችን ሊሆን ይገባል። ለሚሲዮናዊ ሥራ ወደፊት በምናደርገው እንቅስቃሴ በመንፈስ ቅዱስ መደገፍ አለብን፤ በእርሱ መመራት አለብን። መንፈስ ቅዱስ ሚሲዮናዊ ሥራን ይመራ እንደነበር ከሐዋርያት ሥራ በግልጽ ማየት ይቻላል።

ነገር ግን መንፈስ ቅዱስ በእናንተ ላይ በሚወርድበት ጊዜ ኃይልን ትቀበላላችሁ፤ በኢየሩሳሌም፣ በይሁዳና በሰማርያ ሁሉ፣ እስከ ምድር ዳርቻ ድረስ ምስክሮቹ ትሆናላችሁ (ዮሐ 1፥8)

እነዚህም ጌታን እያመለከቱና እየጸሙ ሳሉ፣ መንፈስ ቅዱስ «በርናባስንና ሳውልን እኔ ለጠራኋቸው ሥራ ለዩልኝ » አለ። (ዮሐ 13፥2)

ከዚህም በላይ ሚሲዮናዊ አገልግሎትን በመምራት ተግባር የተሰማሩ አገልጋዮች በመንፈስ ቅዱስ መሞላት አንዳለባቸው የሐዋርያት ሥራ ግልጽ አድርጎታል። ጂ ኦዝዋልድ ሳንደርስ እንዲህ ይላሉ፡-

በክርስቲያናዊ ሥራ እግዚአብሔር የተጠቀመባቸው ሰዎች በመንፈስ ቅዱስ የተሞሉ ሰዎች እንደ ነበሩ ከሐዋርያት ሥራ በጉልህ መመልከት ይቻላል። ከላይ ኃይልን እስኪቀበሉ ድረስ ደቀመዛሙርቱ በኢየሩሳሌም አንዲቆዩ ያዘዘው ኢየሱስ፤ «በመንፈስ ቅዱስና በኃይል የተቀባ» አንደነበረ ተጽፎ የምናገኘው በዚሁ በሐዋርያት ሥራ ውስጥ ነው። (የሐዋ 10፥38)። በአንድነት ተሰብስበው ይጻልዩ የነበሩ መቶ ሃያዎቹ ሰዎችም በመንፈስ ቅዱስ ተሞልተዋል (የሐዋ 2፥4)። በአይሁድ ሽንጎ አባሎች ፊት ቆሞ የተናገረው ጴጥሮስ በመንፈስ ቅዱስ ተሞልቶአል (የሐዋ 4፥8) በመንፈስ ቅዱስ የተሞላው እስጢፋኖስ ማንም ሊቋቋመው በማይችል ሁኔታ ለክርስቶስ መስክሮአል፤ የሰማዕትነትን ሞት የተቀበለውም በሰማያዊ ክብር ፊቱ እየበራ ነበር። (የሐዋ 6፥3፣5፣7፣55)። ጳውሎስ ልዩ የሆነ አገልግሎቱን የጀመረውና በአገልግሎቱም መቀጠል የቻለው በመንፈስ ቅዱስ በመሞላቱ ነበር (የሐዋ 9፥17፣13፥9)። የአገልግሎት ባልደረባው በርናባስም በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ ነበር (11፥24)። ከላይ የተመለከትናቸውን ምሳሌዎች መሠረት በማድረግ በመንፈስ ቅዱስ መሞላት ለመንፈሳዊ መሪነት እጅግ አስፈላጊ መሆኑን መመልከት ይቻላል። በአርማጥም ማስተዋል የለውም ማለት ይቻላል። (መንፈሳዊ መሪ ከሚለው መጽሐፍ የተወሰደ) *

አንዳንድ ሰዎች በመንፈስ ቅዱስ በተሞሉበት ዘመን ብርቱ መንፈሳዊ መቀጣጠል እንደ ነበራቸውና አሁን ግን ያ ሁሉ እንዳለፈ በቅርብ ይናገራሉ፤ ይሁን እንጂ Unseen Warfare, የተሰኘ መጽሐፍ እንደሚያመለክተው ያ ሁሉ መንፈሳዊ መቀጣጠል ሊኖራቸው ያልቻለው ቀደም ሲል ከነበሩበት ደረጃ «በማደጋቸው» ሊሆን እንደሚችል ያመለክታል። ክርስቲያን መሪ መሆን ከፈለጋችሁ በየጊዜው ማደግ ይኖርባችኋል። ከሐዋርያት ሥራ እንደተመለከታችሁ በዕለት ተዕለት ሥራችሁ፣ ዕቅዳችሁና እንቅስቃሴያችሁ መንፈስ ቅዱስ መሪ ይሁንላችሁ። ይህም ማለት ዕለት በዕለት በመንፈስ ቅዱስ መሞላትን መፈለግ ማለት ቢሆንም የግድ አዳዲስ «ልምምድ» ይኖራችኋል ማለት ግን አይደለም። አንዳንዶች ያስ ማቋረጥ አዳዲስ ልምምድ

እንዲኖራቸው ይፈልጋሉ፤ አዲስ ነገር ፍሰጋ ከአንዱ ኮንፈረንስ ወደ ሌላው ኮንፈረንስ ይሄዳሉ። ይህም ዕረፍት የለሽና ቀበጥባጣ አድርጎአቸዋል። እንዲህ ስል ከእግዚአብሔር ጋር በሚኖረን ግንኙነት ጨርሶ አዲስ ልምምድ ሊኖረን አይችልም ማለት አይደለም፤ እንዲህ ያስ ልምምድ ሊኖር ይችላል፤ ይሁን እንጂ ዋናው ትኩረታችን በመንፈሳዊ ሕይወታችን ማደግ ላይ መሆን አለበት። እግዚአብሔር ባዳናችሁና መንፈስ ቅዱስን በውስጣችሁ ባኖረ ጊዜ የተቀበላችሁትን ጥቅም ላይ የማዋል ጎሳፊነትን ሰጥቶአችኋል። እግዚአብሔር ነህምያን ለዓላማ አነሣ፣ ነህምያ ደግሞ የእስራኤልን ሕዝብ ለሥራ አነሣ፣ (ነህ 2፥18)።

መሪዎች የሚጋፈጧቸው ጠጣር እውነታዎች

እርግጥ ነው በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ መሪ መሆን የሚመስለንን ያህል ቀላል አይደለም። ቶዘር የተባሉ የእግዚአብሔር ለው Leaning Into The wind በተሰኘ መጽሐፋቸው ስለዚሁ ጉዳይ ይናገራሉ። መንፈሳዊ መሪነት የሚመስለንን ወይም የምንጠብቀውን ያህል ቀላል ጉዳይ አይደለም። በሚሲዮናዊ መሪነት ወይም በማንኛውም ዓይነት ክርስቲያናዊ መሪነት፣ መጋፈጥ ያሰብን ጠጣር እውነታዎች ይኖራሉ።

አንድን ዓላማ ለማከናወን ራዕይ ያላቸው ሰዎች የሌሎችን አመኔታና ከበሬታ ለማግኘት፣ የሥራ ጎሳፊነትን ማካፈልና ከሌሎች ጋር አብሮ መሥራትን መቻል አለባቸው። በአጭር አነጋገር በሌሎች ላይ እምነት መጣልን፣ ሌሎችን መውደድና በመልካም ጎናቸው ማመስገን መቻል አለባቸው ማለት ነው።

ባለማስተዋል የምንናገረው ቃል፣ ወይም ፊታችን ላይ የሚታይ አጉል መከላከል ምን ያህል ሌሎች እንደሚጎዳና በአገልግሎት ያላቸውን ተሳትፎ እንደሚያሰናክል የተማርሁት ጠንክር ባለ ሁኔታ ነበር። አንድ ጊዜ ለአገልግሎት ባልደረቦቼና Doulos በተሰኘች መርከባችን ላይ ለሚሠሩ ወገኖች ታማኝነትን በተመለከተ ንግግር እያደረግኩ ነበር። ከአድማጮቼ ያገኘሁትም ምላሽ የሚያበረታታ ነበር። ከዋና ዋና ነጥቦቹ ጥቂቱን ላካፍላችሁ።

በሚሲዮናዊ ሥራ ታማኝ ሆኖ መዝለቅ አዳጋች የሚሆንባቸው አንዳንድ ምክንያቶች ይኖራሉ። በመጀመሪያ ደረጃ፣ ከትልልቆቹና ዋና

ዋናዎቹ ዓላማዎቻቸው ክርስቲያኖችን የሚያዘናጉ አንዳንድ ጉዳዮች ሊገጥሙባቸው ይችላሉ፤ በመሠረቱ እነዚህ ጉዳዮች በራሳቸው መጥፎ ናቸው ማለት አይደለም። የሰዎችን ትኩረት የሚስቡ ብዙ ነገሮች አሉ። ዓለምን በወንጌል የመድረሱ ተልዕኮ ክእንዚህ ነገሮች አንዱ ሆኖአል። ብዙ ክርስቲያኖች በጸረ ጽንሰ ማስወረድ ዘመቻ ሙሉ ተሳትፎ እያደረጉ ነው፤ አንዳንዶቹ ለብዓዊ መብቶችን ወይም ፖለቲካን በመሳሰሉ ጉዳዮች ያልተቆጠበ እንቅስቃሴ እያደረጉ ነው። በእንዲህ ዓይነት ጉዳዮች ተሳትፎ ከሚያደርጉ ወገኖች ርር ምንም ክርክር ማንሣት አልፈልግም፤ የሰዎቹ ሁኔታ ግን ያሳስበኛል። ዓለምን በወንጌል የመድረሱ ጉዳይ ከእነዚህ ጉዳዮች መንፈሳዊ እንደ አንዱ መታየት አለበት የሚሉ ከሆነ ወይም ደግሞ ወንጌል ዋናው ተልዕኮአችን መሆን አለበት የሚል አቋምን በያዙ ወገኖች ላይ የሚያፈዙ ከሆነ ግን ጉዳዩ ከማሳሰብ አልፎ ያስጨንቀኛል። እንዲህ ያለ አዝማሚያ ባጠላበት ለፍራ የሚኖሩ ክርስቲያኖች ዓለምን በወንጌል ስለ መድረስ አጽንዖት መስጠት ምናልባት የአንዳንድ ጽንፈኞች አስተሳሰብ እንደሆነ ሊያስቡ ይችላሉ። ከቤተ ክርስቲያን ውጪ ያሉ ሰዎችም በሚሊዮናዊና በአንዳንድ ሐሰተኛ ትምህርትን በሚያራምዱ ድርጅቶች መካከል ያለው ልዩነት በጉልህ አልታይ ብሎአቸዋል።

በሁለተኛ ደረጃ፣ ሙሉ በሙሉ ራሳቸውን ለዓለም አቀፍ ወንጌል አገልግሎት በሰጡ ክርስቲያኖች መካከል እንኳ ለማንኛውም የክርስትና ሕይወት ችግር መፍትሔ አለን በሚሉ መጻሕፍትና በራሪ ጽሑፎች እየተሰፋፋ ያለ ጽንፈኝነት የብዙዎችን አቋም አናግቶአል። አንዳንዴ ችግሩ ከራሳቸው ከመጻሕፍቱ ሊሆን ይችላል፤ ብዙውን ጊዜ ችግሩ የሚመነጨው የሚመቻቸውንና የሚለማማቸውን ብቻ መዝዘው በማውጣት ክርስትና ሕይወትን ከመጠን በላይ ቀላል አድርጎ ለማቅረብ የሌለ ትርጉም የሚሰጡት አንባቢዎቹ ናቸው። እንዲህ ዓይነቱ ጉዳይ ሰዎችን ወደ አጉል ሕልመኝነት ከመምራቱም በላይ፣ ትክክለኛ የሆነውን ነገር አጥብበው ለሰሚያዩት ወደ እውነተኛው ግንዛቤ መመለሱ በጣም ይከብዳል። በተመሳሳይ መልኩ የሚሊዮናዊነት ሥራን በተመለከተ አንዳንዶች ሐቁን መቀበል አይፈልጉም፤ ይሁን እንጂ የኋላ ኋላ በሚገጥማቸው ችግር የልብ ስብራትና ስሕተት ለእውነታው መንቃታቸው አይቀርም።

በመሠረተ ሐሳብ ደረጃ ታማኝነት መታዘዝን፣ የሌሎችን ሐሳብ መቀበልን ይጨምራል፤ የሚሠራው በሁለቱም በኩል ነው። በዚህ ለወላጆች መታዘዝ በጣም በተጻከመበት ዘመን፣ ዓለምን በወንጌል በመድረስ ሥራ ታማኝነትን በማዳበር ረገድ ሌላው ችግር ከመሪዎች ማንኛውም ዓይነት ትእዛዝ መቀበል የሚከብዳቸው መሆኑ ነው። ትዕቢትን በነጻነት ካባ ሽፋፍንን ማቅረብ እንሞክራለን። አንዳንዴ ጥፋቱ የራሱ የመሪው ሊሆን ይችላል። እኔ ራሴም ብሆን ለሰዎች ትእዛዝ ስለጥ በተለይ ደግሞ የምሠራው እንግሊዝኛ ሁለተኛ ቋንቋቸው ከሆነ ሰዎች ጋር ሲሆን፣ ለለስ ባለ ሁኔታ መናገሩ እንደሚከብደኝ አውቃለሁ። ይሁን እንጂ ጨቋኝ ላንሆን ታዛዥነትን መማር ይቻላል። በቡድን ደረጃ ከሌሎች ጋር አብሮ መሥራትንም ማስተማር ይገባል።

ዓለምን በወንጌል መድረስ እንዲቻል ታማኝነትንና በጎብረት መሥራትን ማዳበር የዚህ ዘመን ዋነኛ አንገብጋቢ ጉዳይ ሆኖአል፤ ይሁን እንጂ ይህን ዓለም በተመለከተ አሁን ያሉትም ሆኑ ወደፊት የሚነሡ መሪዎች መጋፈጥ ያለባቸው ጠጣር እውነታዎች ይኖራሉ።

ከምንጠብቀው ወይም ከምናስበው በላይ ይህ ዓለም በተለያየ መክራና ችግር የተሞላ ነው፤ ይህን መራር ሐቅ መቀበል እንጂ ሽፋፍንን ወይም አቅልለን ለማየት መሞከር የለብንም። ሌላው ቀርቶ የተለያየ ነገድና ብሔር ባላቸው ክርስቲያኖች መካከል እንኳ እርስ በርስ መገዳደል ሲኖር ይታያል፤ መሪዎች ይህን ሐቅ ለመቀበል አሁኑኑ መዘጋጀት አለባቸው። እርግጥ ነው፣ እግዚአብሔር ከእነዚህ ነገሮች እንኳ ፈውለን ማውጣት እንደሚችል እናውቃለን፤ ይሁን እንጂ በሰዎች ላይ የሚያሳድሩትን ጫና አቅልለን ማየትም ሆነ እኛን እንደማይጎዱን ማለብ የለብንም። Frank Retief የተባለ በደቡብ አፍሪካ ቤተ ክርስቲያን በመሪነት የሚያገለግል ሰው አንዳንድ አባሎቻቸው የተገደሉባቸው ማኅበረ ምዕመን ያውቃል፤ በአንድ ወቅት ማኅበረ ምዕመናኑ በቤተ ክርስቲያን ተሰብለበው እያለ መሣሪያ የታጠቁ ሰዎች ይመጡና ተኩስ ይከፍታሉ፤ በሕዝቡ መካከልም የእጅ ቦንብ ይወረውራሉ፤ ይህ ሁኔታ በሕዝቡ ስሜት ውስጥ ስላሳደረው ስብራት From Tragedy to Triumph በሚለው መጽሐፉ ገልጦታል። እንዲህ ይላል፡-

ምንም እንኳ በአንደበታቸው ባይናገሩትም በክርስቲያኖች መካከል፣ የግድ መክራ መኖር ካለበት የተመጣጠነ ቢሆን ጥሩ ነበር፤ የማያምኑ ሰዎች

ላይ የሚደርሰው አስቃቂ ጥፋት ከርስቲያኖች ላይ ባይደርስ መልካም ነበር የሚል ምኞት አለ። ይሁን እንጂ፣ እውነቱ ከዚህ የተለየ ነው፤ እኛ አማኞችም የማያምኑ ሰዎች ላይ በሚመጣው ችግር እንጠቃለን። የሚደርስብን መክራ ሁልጊዜ ምክንያታዊ ላይሆን ይችላል። እንዲያውም አንዳንድ ጊዜ መቋቋም ከምንችለው በላይ መስሎ ይታየናል። ህዘንና የልብ ስብራት ይጎበኙናል፤ አንዳንዴም ከሽክመቱ ከባድነት የተነሣ ቁልቁል የሰመጥን ይመስለናል። በዚህ ዓለም እስካሉ ድረስ የሰው ልጆች ልምምድ እንደዚያ ያሉ ነገሮችን ሁሉ ያካትታል።

ይህን በተመለከተ በC.S Lewis የተጻፉትን Mere Christianity እና The problem of pain የተሰኙትን መጻሕፍት በማንበባቸው ብዙ መጠቀማቸውን የሚመለከሩ ብዙዎች ናቸው። በእነዚህ መጻሕፍት አማካይነት ብዙዎች ክርስቶስን ወደ ማወቅ መጥተዋል፤ ራሳይ ያሰን መሪዎች ከሆንን ጠቃሚ መጻሕፍትን በማንበብ መንፈሳዊ ሕይወታችንን ማዳበር ተገቢ ነው።

መሪዎች፣ የቴንም ያህል ውስብስብ ቢሆን በቤተ ክርስቲያንም ሆነ በሚሲዮናዊ ሥራ መስክ ሊኖር የሚችለውን መከፋፈልና አለመግባባት የመጋፈጥ ድፍረት ሊኖራቸው ይገባል። ብዙ ጊዜ እንደ ታየው ቤተ ክርስቲያን ትከፋፈላለች፤ ችግሩ ግን ይህን ያህል ሲቃለል አይታይም። ወንጌልን ለማዳረስ ይጠቅማል ብለን ያወጣነው ዕቅድ በአንዳንዶች ሲደገፍ ሌሎች ግን አጥብቀው ይቃወሙታል፤ በዚህም ምክንያት በቤተ ክርስቲያን መስያየት ይፈጠራል። በጣም የሚገርመው ደግሞ አብዛኛውን ጊዜ ቤተ ክርስቲያን ስታድግ የታየው በመከፋፈልና በመለያየት ውስጥ መሆኑን ታሪክ መመስከሩ ነው። ብንወደውም፣ ብንጠላውም ይህን እውነት እንቀበል። በተለይ ደግሞ ወጣቶች እንዲህ ያለ ግልጽነት ከመሪዎቻቸው ይጠብቃሉ፤ ክርስቲያኖች ሐቅን ለመቀበል ምንጊዜም ዝግጁ መሆን አለባቸው፤ እንዲህ ከሆነ ደግሞ የወግ አጥባቂነት ሰንሰለት ይበጠሳል፤ የእግዚአብሔርን መንግሥት እንዲስፋፋ ከፈለግን ይህ ወሳኝ ጉዳይ ነው። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ስላለው ገብረት ያለን ገራገር ዕይታ የሚመጣው ቤተ ክርስቲያን ራሷ ያለችበት ማንበረሰብ ምንም ያህል ውስብስብ መሆኑን በሚገባ ባስመረዳታችን ነው። አፕራሽን ሞቢላይዜሽን በጣም ግዙፍና ውስብስብ ከመሆኑ የተነሣ አንዳንድ አሠራሩ ከእኔ ከራሴ በላይ ነው፤ የተለያዩ

መሪዎች በቡድን የሚመሩትም በዚህ ምክንያት ነው፤ እነዚህ መሪዎች ምሪትን የሚቀበሉት ደግሞ ከመንፈስ ቅዱስ መሆኑን ተስፋ አደርጋለሁ። ያም ሆኖ ከሰዎች ደካማነት የተነሣ ብዙ አስቸጋሪ ውጣ ውረድ መኖሩ ሳይዘነጋ ነው።

መሪዎች ገንዘብ ያለውን ኃይል ለመቀበል መዘጋጀት አለባቸው፤ እንዲህ የምሰው ዓለማዊ ጉዳዮችን በተመለከተ ብቻ ሳይሆን ክርስቲያናዊ አገልግሎቶችንም ጭምር በሚያካትት መልኩ ነው። ስለዚህ ጉዳይ ብዙ ጥሩ ጥሩ መጻሕፍት ተጽፈዋል፤ ይሁን እንጂ ስለ ገንዘብ አያያዝና የእግዚአብሔርን መንግሥት በማስፋፋት ረገድ ስላለው ድርሻና ለሚሲዮናዊ መሪ አስፈላጊ መሆኑን አጠንክሮ መናገር እፈልጋለሁ።

ለላው መንፈሳዊ መሪዎችን የሚፈታተን ችግር ደግሞ ወሲባዊ ርኩስትን የተመለከተ ነው። እርግጥ ነው፣ ማንኛችንም ብንሆን ለዚህ ችግር የተጋለጥን ነን፤ ይህን የሚከድ ይኖራል ብዬ አላስብም፤ ይሁን እንጂ በቤተ ክርስቲያንም ሆነ በሚሲዮናዊ ሥራ መስክ ከወሲብ ጋር በተያያዘ ምክንያት አገልግሎታቸው የተበላሸ ምን ያህል መሪዎች እንደሆኑ ላስብ በጣም እገረማለሁ። መሪዎች ሁሉ የዚህ ጠላት ዓላማዎች ናቸው። ከመሣሪያዎቹ አንዱና ዋናው ይህ ሲሆን በዚህ ምክንያት የብዙዎች አእምሮ ቆሽሾአል፤ የአንዳንዶቹም ትዳር ተመስቃቅሎአል።

ታላቁ የወንጌል ሰባኪ ቢሊ ግራሃም በዚህ ርዕሰ ጉዳይ ዙሪያ በድፍረት መናገራቸው በእኔም ሕይወት በጎ ተፅዕኖ አላድርገኝም፤ እኔም ራሴ ብሆን በዚህ ርዕሰ ጉዳይ ከእግዚአብሔር ቃል በግልጽ ሳላተምር ኖራለሁ። ወጣት አገልጋዮችና የወደፊት መሪዎች በ2ኛ ጢሞቴዎስ 2፥22 ያለውን፣ «ከወጣትነት ክፉ ምኞት ሽሽ፣ በንጹሕ ልብ ጌታን ከሚጠሩት ጋርም ጽድቅን፣ እምነትን፣ ፍቅርንና ሰላምን ተከታተል» የሚሰውን እንዲያሰላስሉ ደጋግመን እናሳስባቸዋለን።

በዚህ ርዕሰ ጉዳይ ዙሪያ በሚሲዮን የሚቆጠሩ መጻሕፍትን አሠራጭተናል፤ በሺዎች የሚቆጠሩ ደግሞ ምን ያህል እንደተረዱ ምስክርነታቸውን ጽፈውልናል። Bill perkins የጻፈውን When Good Men are Tempted የተሰኘውን መጽሐፍ ያነበብኩት ባሰፈው ዓመት ነበር፤ በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ብዙዎችን ሲጠቅም እንደሚችል በመረዳታችን በመላው ዓለም

አስራጭተነዋል። ይህን መጽሐፍ እግዚአብሔር አየተጠቀመበት እንደሆነ እርግጠኞች ነን። በ Lois Mowday የተጻፈው ሌላው The snare የተሰኘውም እንዲሁ በተለይ በአገልግሎት ላይ ላሉ ሰዎች ጠቃሚ ነው።

አንደ መሪዎች አብረውን ከሚሠሩ ሌሎች ሰዎች ሊመጣ የሚችለውን ብቻ ሳይሆን፣ ከእኛው ከራሳችን ውሉንነትና ለብዓዊ ድካም ሊመጣ የሚችለውን ተስፋ አስቆራጭ ሁኔታ መገንዘብ ይኖርብናል። አንዳንዴ በጣም በላላለና ባማረ አስፋልት መንገድ ምርጥ የሆነች መኪና በፍጥነት እያሸረከርኩ እንደሆነ ይሰማኛል። ይሁን እንጂ ከሌሎች ጋር መልካም ግንኙነትን ማድረግ፣ መልካም ግንኙነት በማድረግም የሚገኘውን ኅይልና ጉልበት በሚገባ የተረዳሁ እንደ መሆኔ መጠን እንደ መሪ በምረልገው ፍጥነት መብረር እንደሌለብኝ እገነዘባለሁ። ከፍተኛ ተነሣሽነትና ዓላማ ያላቸው የራሳቸውንም ሆነ የሌሎችን ድካም መረዳትና ግምት ውስጥ ማስገባት ይኖርባቸዋል። መሪዎች በፍጥነት የሚራመዱበት፣ ጠንካራና ከሌሎች ጋር በሚኖራቸው ግንኙነት ጽኑ መሆን አስፈላጊ የሚሆንበት ጊዜ አለ፤ በዝግታ የሚራመዱበት፣ ከኔታና ከሕዝቡ ለመስማት ማንኛውንም እርምጃ ከመውሰድ ወደ ጌላ የሚሉበት ጊዜም አለ። እንዲህ ያለ ግንዛቤ ካላዳበርን እርምጃችን የቱንም ያህል አዝጋሚ ቢሆን እንኳ የጌላ ጌላ ከመንገድ መሳታችን ጉድባ ውስጥ መውደቃችን አይቀርም!

በእግዚአብሔር ጸጋ ላለፉት 44 ዓመታት በእንዲህ ዓይነቱ ሩጫ ውስጥ ነበርኩ፤ አንዳንዴ ዓይን ያወጣ ተቃውሞ ይገጥመኛል። አንዳንዴ ደግሞ የተለያዩ ማስመለያ ካባ የደረበ ትዕቢት ይገዳደረኛል። እንዲህ ዓይነቱ ጋጠ ወጥነት በአመራር ላይ ካሉ ሰዎች ዘንድ እንኳ ያልተለመደ አይደለም። ያም ሆኖ ግን ከልባቸው ጋጢአታቸውን ሲናዘዙ፣ በደካማነታቸው ሲጸጸቱ መስማት ምንኛ አስደናቂ ነው፤ ወደ መንፈሳዊ እውነታና መነቃቃት መግባት የሚያስችለው በር ይኸው እንደሆነ አምናለሁ። የሚቀርብልኝን ነቀፋ ላለመቀበል የማደርገው ትግል ልቤ ውስጥ የተደበቁ ነገሮችን ያጋልጣል። ይሁን እንጂ የሚገባኝን ያህል እነዚህን ነገሮች ፊት ለፊት ለመጋፈጥ ፈቃደኛ አይደለሁም። ይህ ለማንኛችንም ቢሆን የዕድሜ ልክ ትግልን ይጠይቃል።

በመጨረሻም ላይ በተለይ በሚሲዮናዊ ሥራ አመራር ላይ ያሉ ልብ እንዲሉት የምረልገው መራር ሐቅ የለው ልጅ በኃጢአቱ የጠፋ የመሆኑ ሐቅ ነው። ይህን ጉዳይ መላው በመላው መረዳት ካለመቻላችን የተነሣ ምስጢር ይሆንብን ይሆናል፤ ይሁን እንጂ በሚሲዮናዊ ሥራ ተሳትፎ እያደረጉ ያሉ ወገኖችን ተነሣሽነት በከፍተኛ ደረጃ ማሳደግ ይኖርበታል። John piper የተባሉ ጸሐፊ Let the Nations be Glad በተሰኘ ድንቅ መጽሐፋቸው መጨረሻ ምዕራፍ ላይ ሰዎችን ወደ መዳን የሚያመጣ እምነት በክርስቶስ ማመን ብቻ እንደሆነና ይህም የክርስቶስ የበላይነት ማረጋገጫ መሆኑን መጽሐፍ ቅዱስን መሠረት በማድረግ አስረድተዋል፤ ጸሐፊው እንዲህ ይላሉ፡-

....ሰዎች እንዲድኑ ከተፈለገ ወንጌልን መስማት አለባቸው የሚለውን መርሕ ከዘነጋገው የሚሲዮናዊ ተነሣሽነት አቅም እንደሚያዳከመው ግልጽ ነው። ይሁን እንጂ የሚሲዮናዊ አገልግሎታችን ብቸኛ ትኩረት የለው ልጅ በኃጢአቱ የጠፋ መሆኑ ብቻ አይደለም፤ ከዚሁ ጋር አብሮ ታላቁ ግባችን ለክርስቶስ ክብርን ማስገኘት ነው።

በዮሐንስ 14፥6 ኢየሱስ፣ «መንገዱ እኔ ነኝ፤ እውነትና ሕይወትም እኔው ነኝ፤ በእኔ በኩል ካልሆነ በቀር ወደ አብ የሚመጣ የለም» በማለት የተናገረውን ምንጊዜም ማስታወስ ይኖርብናል።

በመሪው ሕይወት መኖር ያለበት ሚዛናዊነት

እነዚህ መራር ሐቆችን ግምት ውስጥ በማስገባት ስንመለከተው የአንድ በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ መሪ ዓይነተኛ ምልክት የሆነውን መጽሐፍ ቅዱሳዊ ሚዛናዊነት ጠብቆ መጓዙ አስቸጋሪ ሊሆን ይችላል። ሚዛናዊነትን ለለመጠበቅ ለዘመናት ሳስተምር ኖራለሁ። ከአሮጌ መጽሐፍ ቅዱሶቼ በአንዱ ገጽ ላይ ፍሬያማ ክርስቲያን ለመሆን ከተፈለገ ሚዛናዊነትን መጠበቅ ያለብን ሠላሣ ጥንድ ተቃራኒ ነገሮችን አስፍሬአለሁ፤ ሌሎች ብዙዎች እንደሚኖሩም አውቃለሁ። ታላቁን ተልዕኮ በመፈጸሙ ሥራ ተሳትፎ እያደረጉ ያሉ ክርስቲያን መሪዎች ሚዛናዊ ሊሆኑ ስለሚገባቸው ጉዳዮች ለባቱን ያህል በዚህ መጽሐፍ አቅርቤአለሁ።

የመጀመሪያው፣ በእምነትና ማንኛውም ሰው ባለው መረዳት መካከል ያለ ግንዛቤ ነው። ብዙ ጊዜ መሪዎች እምነት ላይ የተመሠረተ

የድፍረት አርምጃ እንዲወሰዱ፤ ዋጋ የሚያስከፍል ውሳኔ እንዲያደርጉ ከየአቅጣጫው ይነገራቸዋል። የሚሊዮናዊነት ታሪክ እንዲህ ያለ ቆራጥ አርምጃን በወለዱ አሚ ካር ሚካኤልን፤ ሐድሶን ቲይለርንና ጂም ኢሊዮትን በመሳሰሉ ሰዎች ገድል ተሞልቶአል። አርማጥ ነው፤ ታላቅ የእምነት አርምጃ እንዲወሰዱ የእግዚአብሔር መንፈስ መሪዎችን ሲያስነሣ በዚያ መሀረት መንቀሳቀሱ ተገቢ ነው። ይሁን እንጂ መሪዎች በእእምሮና በመረዳት መንቀሳቀስም ይኖርባቸዋል። መሪዎች ያላቸውን ተነሣሽነት ወደ ሌሎችም እንዲያስተላልፉና ከእነርሱም የሚጠብቁት ነገር መኖሩን መገንዘብ ይኖርባቸዋል። ከዚህም የተነሣ እውነታን ያገናዘበ ኅላፊነት እንዲኖራቸው፤ አለፈላጊ ከሆነም ይሆናሉ ተብለው በቀረቡ ጉዳዮች ያላቸውን ጥርጥር ለመግለጽ እንኳ ነፃ ሊሆኑ ይገባል። ሚሊዮናዊ ሥራን በመፈጸም ረገድ ታላላቅ አርምጃዎችን የወለዱ ሰዎች አዚያ ደረጃ ላይ የደረሱት ከብዙ ዓመታት ተመክሮና ከብዙ ውጣ ውረድ፤ አንዳንዴም ከብዙ ስሕተት በኋላ መሆኑ በተለይ ለወጣት አገልጋዮች ግልጽ ሊሆንላቸው ይገባል። ስለ ታላላቅ የእግዚአብሔር ሰዎች የቀረቡ መጻሕፍት ብዙውን ጊዜ የሚያሳዩት ስኬታቸውን ብቻ ነው፤ ኃጢአትና ውድቀታቸውን ግን ችላ በማለት ያልፋታል፤ ከዚህም የተነሣ አንዳንዴ እነዚህ መጻሕፍት በተሟላ መልኩ እውነቱን አቅርበዋል ማለት ይከብደናል። A.W. Tozer እንዲህ ብለዋል፡-

ታላላቅ የእምነት ሰዎች ሆነን ለመገኘት ብርቱ ትግል እናደርጋለን፤ ይሁን እንጂ አንዳንዴ መጠራጠር የማመንን ያህል ለነፍሳችን ደኅንነት አስፈላጊ መሆኑን ዘንግተናል። በበኩሌ ግን ጥቂት አለፍ ብዬ በመሄድ ጤናማ ተጠራጣሪነትን እዳብሩ እላችኋለሁ። ብዙዎች ከባድ ሀዘንና የልብ ስብራት የደረሰባቸው የሰሙትን ሁሉ በማመናቸውና፤ መስሎ የታያቸውን ሁሉ እሜን ብለው በመቀበላቸው ነው፤ ተጠራጥረው ቢሆን ኖሮ ግን ከዚህ ሁሉ ውጣ ውረድ ይድኑ ነበር። እንደን ነገር መጠራጠር ኃጢአት አይደለም፤ ሁሉን ነገር ማመን ግን እደገኛ ጥፋትን ከዚያም አልፎ ሞትን ሲያስከትል ይችላል። (The Root of the Righteous)

በሁለተኛ ደረጃ፤ በነጻነትና ራስን በመግዛት መካከል መኖር የሚገባው ሚዛናዊነት ነው። ምናልባትም ገላትያ 5፥13 በመጥቀስ

የተጠራነው እኮ በነጻነት ልንኖር ነው ትሉኝ ይሆናል፤ እኔም ከእናንተ ጋር አስማማለሁ፤ ይሁን እንጂ ይኸው ጥቅስ ራሱ የተጠራነው አንዳችን ሌላውን እንድናገለግል መሆኑንም ይናገራል። ሕጎችና ደንቦች ባለብት ሁሉ በተወለነ መልካም ቢሆን ነፃነት ይገደባል፤ ይሁን እንጂ ደንቦች በመካከላችን ፍቅርና መተሳለብ መኖሩን የምናሳይባቸው መንገዶች ናቸው። ሕግን በሕግነቱ ብቻ ሳይሆን፤ ኃይልና ብርታት እንደሚሆን ምክር ብንወስደው ብዙ እንጠቀማለን። ራስን ከመግዛትና ከመቆጣጠር የተለየ ጸጋ ወይም ነጻነት ከጥቅሙ ጉዳቱ ይበልጣል። አንዳንድ ጊዜ መሪዎች ትኩረታቸው ሁሉ በጌታ ሥራ ላይ ስለሚሆን ሕግና ደንቦችን ስለማክበር አስፈላጊነት አጠንክረው ሲናገሩ ይችላሉ። በዙሪያቸው ያለው ልቅነት፤ በነጻነት ስም ሲነገር የሚለሙት አፍራሽ ሐሳብ ይህን እንዲያደርጉ ምክንያት ሊሆናቸው ይችላል። ይሁን እንጂ የሚያሳልፉት ውሳኔ ተግባር ላይ እንዲውል የሚያወጡትን ሕግ ሌሎች እሜን ብለው እንዲቀበሉ መፈለጋቸው በአንዳንድ መልኩ የመሪዎች ትዕቢት መንጸባረቂያ ሊሆን እንደሚችል መዘንጋት የለበትም። ምናልባትም የሚያሳልፉት ውሳኔ ትክክል ሊሆን ይችላል፤ ከሌሎች ጋር ያላቸው ግንኙነት የሚያደርጉበት ዘዴና ጉዳዩ ለሚመለከታቸው ሰዎች ያላቸው ዝንባሌ ግን ትክክል ሳይሆን ይችላል። በባሕሪያችን ጠንካሮችና በያዘነው አቋምም ጽኑዎች የሆንን ወገኖች አንዳንዴ ከሚመስለን በላይ ሌሎችን ልንጎዳ እንችላለን።

ከዚህ ጋር የተያያዘ ሦስተኛው ነጥብ፤ በሥልጣንና ከሌሎች ጋር በምናደርገው ኅብረት መካከል ሲኖር የሚገባው ሚዛናዊነት ነው። ስለ ሚሊዮናዊነት ታሪክ ያነበብን ሁሉ ሚሊዮናዊ መሪዎች ምን ያህል በሥልጣን ሥራቸውን ይፈጽሙ እንደነበር እንረዳለን። ዊሊያም ቡዝ እና ሊ.ቲ. ስታድን የመሳሰሉ ሰዎች የሚለጡት መመሪያን ባለመቀበላቸው ብቻ የገዛ ቤተሰቦቻቸውን አባሎች እንኳ ሳይቀር በሚያራምዱት እንቅስቃሴ እንዳይሳተፉ አግዶአቸዋል። በዚህ ዘመን ጠንካራ መሪዎች የሚያስፈልጉንን ያህል፤ ሥልጣናቸውን ሲጠቀሙ ከሌሎች ጋር ያላቸውን ኅብረት ግምት ውስጥ የሚያስገቡ መሪዎችም ያስፈልጉናል። ከበድ ያሉ ውሳኔዎችን ከማሳለፉ በተጨማሪ የሚመክሩ፤ የሚያጽናኑና የሚያበረታቱ መሪዎችም ያስፈልጉናል፤ ጠንካራ መሪዎች ሚዛናዊነትን መጠበቅ የሚያስችላቸው

መለኪያ ያስፈልጋቸዋል። ከብዙ ሚሊዮናዊ ድርጅቶች አሠራር ልምድ መረዳት አንደሚቻለው እንዲህ ያሉ ነገሮችን የሚከታተል ቦርድ ይኖራል። እግዚአብሔር በተለያዩ የአመራር መዋቅር፣ በተለያዩ ዘዴና ስልት መጠቀም እንደሚችል ከታሪክና በዘመናችን ካሉ አሠራሮች መመልከት ይቻላል።

በአራተኛ ደረጃ መሪዎች ሚዛናዊነትን መጠበቅ ያለባቸው ተቀዳሚነት ሊሰጣቸው የሚገባ ነገሮችን በተመለከተ ነው። ብዙ ጫናዎችና ጋላፊነቶች ይኖሩብናል፣ ለሰዚህ በእግባቡ መጠቀም ያስፈልጋል። ብቻችንንና ከሌሎች ጋር በምናሳልፈው ጊዜ መካከል፣ በዕረፍትና በሥራ በምናሳልፈው ጊዜ መካከል፣ ለማያምኑ ሰዎች በመመስከርና የሚያምኑ ወገኖችን ለማሳደግ በምናሳልፈው ጊዜ መካከል ሚዛናዊነትን ለመጠበቅ ጥንቃቄ ማድረግ ይኖርብናል። በእነዚህ ነገሮች ዙሪያ ሚዛናዊነትን በመጠበቅ ረገድ የየግላችን ባሕርይ ተፈጥሮ ከፍተኛ ድርሻ ይኖረዋል። የተለያዩ መሪዎች የአሠራር ዘዴያቸው አንድ ዓይነት ሊሆን አይችልም። የጊዜ አጠቃቀምን በተመለከተ ሊኖር የሚገባው ሚዛናዊነት እያንዳንዱ መሪ ካለበት ሁኔታ ጋር በሚጣጣም መልኩ ሊሆን ይገባል። በሥራ ድርሻቸው መሪ ያልሆኑ ሰዎች እንኳ ከመሪዎቻቸው ሕይወት ይህን መሰሉን ሚዛናዊነት መጠበቅ አለባቸው፤ የማያስፈልግ ጫናን ወይም ደግሞ እውነታን ያሳንናዘበ ግብን በመጫን መሪዎቻቸው የማያስፈልግ ውጥረት ውስጥ ማኖር የለባቸውም። ፍቅርና የቡድን አሠራር አጽንዖት ሊሰጣቸው ይገባል። በቀሪው የሕይወት ዘመናችን ሁሉ የምንሠራውም ከዚህ አኳያ ነው።

በአምስተኛ ደረጃ ወሳኝና በአቋማቸው ቆራጦች እንዲሆኑ ይጠበቅባቸዋል፤ ይሁን እንጂ፣ እነዚህ ባሕርያት ሚዛናዊነት የሚኖራቸው ከጨዋነትና ከሰብራት ጋር ሊሆኑ ነው። ሰብራት ከማንኛውም እንቅስቃሴ ይልቅ ጮክ ብሎ ይሰማል፤ እንዲህ ያለውን ባሕርይ በፍጹም ማስመሰል አንችልም። ሰብራት ስንል የጋጢአተኛውን ቦታ መያዝን፣ ስሕተትን መቀበል፣ ሐሰተኛ ዝንባሌዎቻችንን በተመለከተ በቅንነት መቅረብንና አስፈላጊ ከሆነ በደላችንን ለሌሎች መናዘዝን ሁሉ ያካትታል።

ይሁን እንጂ እንዲህ ሊባል ገና ስገና ልሳሳት አችላለሁ በሚል መንፈስ ምንም ነገር ከማድረግ መታቀብ ማለት አይደለም። እንዲያውም

አንድን ሰው እውነተኛ መሪ ለመሆን ከሚያበቁት ነገሮች አንዱ በአስቸጋሪና አዋቢ ሁኔታዎች መካከል እንኳ አለመኖሪያው ነው። አንዳንዶች ሌሎችን የሚያውኩና የሚያስፈራሩ ነገሮችን በመናገር የታወቁ ናቸው፤ ሌሎች በእነርሱ ፊት የበታች ሆነው እንዲታዩ ይፈልጋሉ። እንዲህ ያሉ ሁኔታዎች ሊገጥሙን ጸንተን ለመቆም ከሚረዱን ጥቅሶች አንዱ በ2ኛ ጢሞቴዎስ 1፡7 ያለው፣ «እግዚአብሔር የኃይልና የፍቅር፣ ራስንም የመግዛት መንፈስ እንጂ የፍርሃት መንፈስ አልሰጠንምና» የሚለው ቃል ነው።

አንዳንድ ሰዎች ስለ ሰብራት አስፈላጊነት የሚቀርበውን መልእክት በተሳሳተ መልኩ ተረድተውታል፤ ከዚህም የተነሣ ስለ ራሳቸው ጤናማ ያልሆነ አመለካከት አላቸው፤ ስለ ራሳቸው ያላቸው ግምት በጣም ዝቅ ያለ በመሆኑ ለምንም መልካም ነገር እንደማይበቁ ያስባሉ። እንዲህ ያሉ ሰዎች ሚሊዮናዊ መሪ መሆን በጣም ይከብዳቸዋል፤ ሌላው ቀርቶ በዚያው ባሉበት አገር እንኳ ውጤታማ ደቀ መዝሙር ወይም የሚሊዮናዊ ሥራ እጋዥ መሆን እንኳ ሊከብዳቸው ይችላል። አንዳንዶች እውቀውም ይሁን ሳያውቁ መሪዎች ማዕበል ያስነሡ ይሆናል፤ በዚህ ምክንያት በሚሰነዘርባቸው ዛቻና ማስፈራራት ሳይኖረው ጸንተው መቆም ይኖርባቸዋል፤ ይሁን እንጂ ይህን የሚያደርጉት ከሌሎች ጋር በግልጽ፣ በቅንነትና በፍቅር መንፈስ በመመካከር ቢሆን ደግሞ ይበልጥ ይመረጣል። በአገልግሎታችን ውስጥ ባለፉት 30 ዓመታት በ David Seamands በተለይም Healing For Damaged Emotions በተሰኘ መጽሐፋቸው እግዚአብሔር ሊጠቀም ተመልክተናል፤ በዚህ ትግል ዙሪያ ጉዳት የደረሰባቸው ብዙ ወገኖች መጠገናቸውንም እናውቃለን።

በሰድስተኛ ደረጃ የማቀርበው ክርስቲያናዊ አስተምህሮን በተመለከተ መሪው ሊኖረው ስለሚገባ ሚዛናዊነት ነው። ዶክተር ፍራንሊስ ሼፊር እና ዶክተር ጆን ስቶት የተባሉ ሁለት ዕውቅ ክርስቲያን መሪዎች ለክርስቲያናዊ አስተምህሮ ንጹሕና የተለየ ፍቅር እንዲኖረኝ ረድተውኛል። ኤ. ደብልዩ ቶዘርና እርሱን የመሳሰሉ ሰዎችም በየዕለቱ በጌታ ፊት የመሆንን አስፈላጊነት እንድለማመድና ለዚህም ከፍተኛ ከበሬታ እንዲኖረኝ አስተምረውኛል። ለሁለቱም ጉዳዮች አጽንዖት መስጠቱ ተገቢ ነው፤ በአንድ በኩል ክርስቲያናዊ አስተምህሮን፣ በሌላ በኩል ደግሞ ክርስቲያናዊ

ሕይወትን አጣምረን ብንይዝ በመንፈሳዊ ሕይወታችን ከፍተኛ ኃይል ይኖረናል። ያም ሆኖ፣ ክርስቲያናዊ አስተምህሮ በግል ካለን አቋም ወይም አስተምህሮ መለየት አለበት። ብዙ መሪዎች አሁን ያሉበት ደረጃ ላይ መድረስ የቻሉት፣ አንዳንድ ነገሮችን በሙሉ ልብ መሥራት አንደሚገባ፣ አንዳንዶች ግን እንዲሁ መደረግ ስላላቸው ብቻ መደረግ አንዳላቸው ካላቸው ጠንካራ ግንዛቤ የተነሣ ነው። አንዲህ ማድረግ ስሕተት አይደለም፤ ይሁን እንጂ ሁላችንም መቀበል ባለብን ዋና ዋና ክርስቲያናዊ አስተምህሮዎች በግል አቋምና መረዳት መካከል ያለውን ልዩነት በሚገባ ማወቅ አለብን፤ በአንዲህ ዓይነት ነገሮች ለመስማማትም ሆነ ላለመስማማት ነጻ ነን። በጣም የሚያሳዝነው ግን ከመሠረታዊ ክርስትና አስተምህሮዎች ጋር ምንም ተያያዥነት በሌላቸው ነገሮች ብዙ ክርስቲያኖች መከፋፈላቸው ነው። እንዲህ ያለ ዝንባሌ ሊኖር የቻለው በሰዎች መካከል ካለው የአመለካከት ልዩነት የተነሣ ሊሆን ይችላል፤ ለሰዚህ የተለያዩ አመለካከትና ልምምድ ያላቸው ሰዎች በአንድነት ሆነው ቢጸልዩና አንዳንድ ነገሮችንም በጋራ ቢወስኑ ምናልባት ይህ ጠባብበት ሊወገድ ይችላል። በመካከላችን ያለው ልዩነት አስተምህሮን የሚመለከት ከሆነ ግን ልዩነቱ እንደተጠበቀ መሆን አለበት። ይሁን እንጂ አብዛኛውን ጊዜ ለሌሎች ያለንን ፍቅር መግለጽ የምንችልበትና ላለመስማማት መስማማታችን እንደተጠበቀ ሆኖ አብረን መዝለቅ የምንችልበት ሁኔታ ሊኖር ይችላል።

በመጨረሻም፣ እግዚአብሔርን በተመለከተ መሪዎች ሚዛናዊ ዕይታ ሲኖራቸው ይችላል። እግዚአብሔርን አስመልክቶ ሊኖር ስለሚገባው ሚዛናዊነት A.W. Tozer ውብ በሆነ ሁኔታ ገልጸውታል፡-

እግዚአብሔር ክሕዝቡ ጋር ያለው ኅብረት መናገር ከምንችለው በላይ አስደሳች ነው። በጣም ቀላልና ማንም ማደናቀፍ በማይችለው ሁኔታ የእርሱ ከሆኑት ጋር የሚያደርገው ግንኙነት ለነፍስ ዕረፍትና ፈውስን ያስገኛል። ስለ ስሜት ያለውና ንፋግ አይደለም፤ በባሕርይም በሁኔታዎች የሚለዋወጥ አይደለም። ዛሬ የሆነውን፣ ነገም ክነገ ወዲያም ለሚቀጥለው ዓመትም ያው ነው። ሙሉ በሙሉ እርሱን ማርካት ከባድ ቢሆንም፣ ደስ ማለኝት ግን ከባድ አይደለም። እርሱን ደስ ለማለኝት የሚደረገውን ጥረት ሁሉ ለማየት ዓይኖቼ ፈጣኖች ናቸው። ይሁን እንጂ ይበልጥ ደስ የምናለኝ

ው ራሳችንን መልካም ሰዎች አድርገን ለመገኘት ከመፍጨርጨር ይልቅ፣ ከእነ ጉድለታችን ራሳችንን በከንዶቹ ላይ ስንጥልና በማንኛውም ነገር የሚረዳንና አሁንም ቢሆን እንደሚወደን ሰናምን ነው። (The Root of the Righteous)

የሚሊዮናዊ መሪ ምስል

በዚህ ምዕራፍ ጠንክር ባሉ ቃላት ተጠቅሜአለሁ፤ በሚሊዮናዊ መስክ አያገለገለ ያለ መንፈሳዊ መሪ ምስል ምን ዓይነት እንደሆነና፣ ይህን ምስል በማዳበር ረገድ ሲጠቅሙን የሚችሉ አንዳንድ ነጥቦችን በመዘርዘር ሐሳቤን መቋጨት አፈልጋለሁ። ቀደም ሲል ከተናገርኩት በክርስቲያናዊ ሚሊዮን ሥራ መስክ የሚያገለግል መሪ በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ ሰው መሆን እንዳለበት ግልጽ ነው፤ ይህም በግል መንፈሳዊ ሕይወቱ ወይም በስሜቶቹ ብቻ ሳይሆን በዕለት ተዕለት ሕይወቱ በተለይም በሚሊዮናዊ አሠራሩ መታየት ይኖርበታል። ምንም እንኳ ብርቱ ተቃዋሚ ኃይላት ሊኖሩ ቢችሉም፣ አንዲህ ያለው መሪ ዓለምን በወንጌል በመድረሱ ተልዕኮ በክርስቲያኖች መካከል ታማኝነትን ይመሠርታል። ከላይ በተመለከትናቸው ጉዳዮች ዙሪያ መንፈሳዊ ሚዛናዊነትን ጠብቆ መንቀሳቀስ የሚችል ሰው ነው።

ምስሉን የተሟላ ማድረግ እንዲያስችለን ሰድስት ተጨማሪ ባሕርያትን አቀርባለሁ። እውነተኛ ሚሊዮናዊ መሪ የሚከተሉትም ይኖሩታል፡

1. ራዕይ፡- መደረግ ስላለበት ጉዳይ ጥርት ያለ ዕይታ አለው፤ እንዴት እንደሚጀምረው፣ እንደሚያከናውነውና ለፍጻሜ እንደሚያበቃውም ያውቃል። ብዙ ሰፋፊ ሚሊዮናዊ መስኮችን የመሠረቱ ሰዎች ታላላቅ ራዕዮች እንደ ነበሩዋቸው አዝዋልድ ሳንደርስ አመልክተዋል። ሌሎች ሰባዚዎች ትኩረታቸውን በትናንሽ ለበካ ጉባዔዎች ላይ ሲያሳርፉ ዊሲያም ኬሪ ግን ከካርታው መላውን ዓለም እየተመለከቱ ነበር። ሔንሪ ማርቲን ሕንድን፣ ፋርስንና ሳዑዲ አረቢያን የመሳሰሉ አሰላም አገሮችን አየ፤ በዘመኑ የነበረች ቤተ ክርስቲያን ግን በየጥቃቅኑ ሥነ መለኮታዊ አመለካከት እየተከፈለች ነበር። ኤ.ቢ.ሲ.ምፕሰንን በተመለከተ በዘመኑ የነበሩ ሰዎች

«ምንም እንኳን ዓደኞቹ መድረሻ የሚሉት ግብ ባይኖራቸውም፣ እርሱ ግን ብቻውን ወደፊት ይገለግል ነበር፤ ይህም የሕይወቱ ተልዕኮ ነበር» ብለዋል። ከብዙ ዓመታት በፊት በስኮትላንድ አንድ ተራራ እየወጣሁ እያለ ዶር ጀን ስቶት ስለ ራዕይ እስፈላጊነት ያቀረቡትን ትምህርት ከካሌት አያደመጥሁ ነበር። ለትምህርታቸው ማጠናከሪያ ምሳሌ እንዲሆን ያቀረቡትን አስደናቂውን የዊልበርፎርስን ታሪክ በፍጹም አልረሳውም።

ከእንዲህ ዓይነቱ ራዕይ ጋር፡-

2. ንቁነትና የመረዳት ችሎታ ይኖራል፡ ራዕዩን በመፈጸም ተሳትፎ አያደረጉ ያሉ ወገኖችን ሁኔታና ስሜት በሙራጥ ረገድ ንቃትና ማስተዋል ሊኖረን ይገባል፤ ራዕዩ በየሐዋርያት ሥራ 13 የምንመለከተውን ያህል ግዙፍ ሊሆን ይችላል፤ ወይም ደግሞ እንዲት ትንሽ ቤተ ክርስቲያን አንድ ሚሲዮናዊ የመለክዋን ያህል ትልቅ ግምት የማይለጠው ሊሆን ይችላል፤ በዚህም ሆነ በዚያ የሌሎችን ማንነት መገንዘብ በጣም ተገቢ ነው።

መሪዎች የራሳቸው የአመራር ችሎታና ያንንም እንዴት ማዳበር እንዳለባቸው ግንዛቤ ሊኖራቸው ይገባል። በመሠረቱ የትኛው ዓይነት ሰው መሪ ሊሆን እንደሚችል የምናውቅበት ቀላል ዘዴ የለም። ማን ውጤታማ መሪ ሊሆን እንደሚችል ገና ከጅማሬው መናገር አይቻልም፤ እንዳንድ ሰዎች ይህን ችሎታ የሚያዳብሩት ቀለ በቀለ በመሆኑ በመጀመሪያ ላይ መሪ የሚያደርጋቸው አንድ ባሕርይ እንኳ ላያሳዩ ይችላሉ። እንዲህ ያለውን ድርሻ የሚያሟሉ ልታይ ልታይ የሚሉ ተናጋሪዎች ብቻ አይደሉም፤ ዝምተኛና ቁጥቦችም ታላላቅ መሪዎች ሊወጣቸው ይችላል። ያዕቆብ 1፡19 ለመናገር የዘገየን መሆን እንዳለብን ይመክራል። የተለያዩ መሪዎች ለሰሚያስፈልጉ የተለያዩ የአመራር ባሕርያትም ያስፈልጋሉ፤ እንዳንዶች አዲስ የሥራ መስክ መሥራቾች ናቸው፤ እንዳንዶች ደግሞ የተመሠረተው ሥራ ቀጣይነት እንዲኖረው በማድረግ ረገድ የተለየ ችሎታ አላቸው። እንዲህ ያሉ ነገሮችን ሲረዳ መሪው ሰፊ ባለ መልኩ የእነርሱን ድርሻና ሌሎች ላይ ለሰሚያስከትለው ውጤት ይረዳል። ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የተለያዩ የአመራር ዓይነቶች መኖራቸውን ማየት መቻል አለብን። በአንድ በኩል ለንመለከተው እያንዳንዱ ሰው መሠረታዊ የአመራር ዘዴን ቢማር

መልካም ነው እንላለን፤ በተለይም ብዙ ወላጆች ብቻቸውን ልጆችን በሚያሳድጉበት በዚህ ዘመን ይህ በጣም አስፈላጊ ነው።

3. የጸሎት ሰዎች መሆን አለብን። ስለዚህ ጉዳይ እስፈላጊነት የሚገባችን ያህል በቃላት መግለጽ ከባድ መሆኑን አረዳለሁ። የእግዚአብሔር ቃል ስለ ጸሎት እጥብቆ ይናገራል፤ ቢያንስ በአንደበት እንኳ ብዙ መሪዎች እንደሚሰማሙ ግልጽ ነው፤ ግን፤ በተግባር ደረጃ ወደዚህ ልምምድ የገቡትና ተግባራዊ ሐቅ የሆነላቸው ወገኖችስ የት አሉ? ምናልባት የጸሎት ሕይወትን አስመልክቶ በጣም ታዋቂና ተነሳሽነትን ሊያቀጣጥልልን የሚችል በ E.M Bounds የተጻፈው Power Through Prayer የተሰኘው ዕውቅ መጽሐፍ ሊሆን እንደሚችል አስባለሁ።

4. ሰዎችን የምናበረታታ መሆን አለብን። የእግዚአብሔር ሉዓላዊነትን በተመለከተ ሌሎች ላቅ ያለ ዕይታ እንዲኖራቸው ማበረታታት አለብን። ዕለታዊ የክርስትና ሕይወትና ተግባርን አስመልክቶ ላቅ ያለ መለኪያ መስፈርት እንዲያኖሩ ማበረታታት አለብን። በፍቅር መገሠጽን፤ በመልካም ተግባር ማመስገንን፤ በነገር ሁሉ ለዛ ያለን ሆነን መገኘትን፤ በሥራችን ጥራት ያለን ሆነን መገኘትን፤ ሥራንም ሆነ ኃላፊነትን ለሌሎች ማካፈልን፤ የሥራ ክትትል ማድረግን፤ ከሌሎች ጋር ተለማምቶ መኖርን፤ ወቅታዊ መረጃና ግንዛቤ መጨበጥን፤ ስልታዊና በነገራችን መደራጀትን በተመለከተ ማበረታታት አለብን። ድርጅቱ የማደጉን ያህል ተግዳሮቶችም የዚያኑ ያህል ከባድ ይሆናል። አንድ የተግሣጽ ወይም የእርምት ቃል ከመናገራቸው በፊት ብዙ የሚያበረታቱና የሚያደፋፍሩ ቃላትን መናገር እንዳለባቸው ወጣት መሪዎችን በተደጋጋሚ አሳስባቸዋለሁ። ሌላው ቀርቶ የቴሌፎን ጥሪ ወይም የሚያጽናና ደብዳቤ የተለያዩ ችግር ውስጥ ላሉ ሰዎች ክፍተኛ በረከት ሊሆንላቸው ይችላል። በሚሲዮናዊ ሥራ መሪዎች እንደመሆናችን መጠን።

5. መረጃን ለሌሎች በማካፈል ረገድ ላቅ ያለ መመሪያ ሊኖረን ይገባል። አብዛኛውን ጊዜ ይህን የምናደርገው በዚያው በምንሠራበት ድርጅት ውስጥ ሊሆን ይችላል፤ ይሁን እንጂ ከዚያ የበለጠ ዓለም ስላለበት ችግር የቤተ ክርስቲያንን ግንዛቤ ማላደግ ይኖርብናል። ገንዘብን በተመለከተ ብዙ ጊዜ በግልጽ አይነገርም፤ ራዕዮችን እውን እንዲሆን ከተፈለገ ግን ይህን ዋነኛ ጉዳይ ግምት ውስጥ ማስገባት ይኖርብናል።

ይህን ምዕራፍ በመጻፍ ላይ እያለሁ ልቤ ውስጥ እየተቀጣጠለ ያለውን መግለጽ ያዳግተኛል፤ በተለይ ደግሞ መሪነትን በተመለከተ ብዙ ጥሩ ጥሩ መጻሕፍት መኖራቸውን ማወቁ ችግሪን ይበልጥ ያጎላዋል። በመጨረሻ የማካፍላችሁ ከእነዚህ መጻሕፍት ጥቂቶቹን እንድታነቡ እንደሚያነሣላችሁ ተስፋ እደርጋለሁ።

እንደ መሪ

6. እንባቢ መሆን አለበት። የእግዚአብሔርን ቃል ከማንበባችሁ በተጨማሪ ጥሩ ጥሩ ክርስቲያናዊ መጻሕፍትን እንደምታነቡ ተስፋ እደርጋለሁ፤ እንዲህ ማድረጋችሁም ሌሎች መጻሕፍትንና መጽሐፋችን እንድታነቡ እንደሚያነሣላችሁ እምናለሁ፤ የካሌት ትምህርቶችን በመስማት፣ ቪዲዮዎችና ጥሩ ጥሩ ፊልሞችን በማየት መንፈሳዊ ግንዛቤያችሁን እንደምታዳብሩ አስባለሁ።

መሪነትን በተመለከተ ብዙ መጻሕፍት ቀርበዋል፤ መሪዎች በእነዚህ መጠቀም ይኖርባቸዋል። ይሁን እንጂ ክርስቲያናዊ መጻሕፍትን ማንበባችን ብቻ በቂ አይደለም፤ በተለያዩ ርዕሰ ጉዳዮች የተጻፉ ሌሎች መልካም መጻሕፍቶችንም ማንበብ አለብን።

መንገዱ ላይ ብዙ የቆሻሻ ክምር ሊኖር ይችላልና ጥንቃቄ የሚያሻው መሆኑን እንከባለሁ፤ ይሁን እንጂ እንደ መሪዎች ይህን መንገድ መምረጥ ይኖርባችኋል፤ ሌላ መጽሐፍ ቅዱሳዊ መንገድ የለም።

እስካሁን ያነሣጋቸው ጉዳዮች በመሪነት ዙሪያ የተጻፉ ሌሎች ጥሩ ጥሩ መጻሕፍትን እንድታነቡ እንደሚያነቃቃችሁ አርግጠኛ ነኝ። ይህን መጽሐፍ ማዘጋጀት ክጀመርኩ ወዲህ የድርጅታችን ሠራተኛ የሆነ እንደ ወንድም Future Leader የሚል መጽሐፍ አቅርቦአል፤ ቀጥሎ ከዘረዘርኳቸው በተጨማሪ ይህን መጽሐፍ እንድታነቡ እመክራችኋለሁ።

ተጨማሪ ንባብ-

Pollard, William C., soul of the Firm (Zondervan).

Thomas, Vivian, Future Leader (Paternoster Press).

Sanders, J. Oswald, Spiritual leadership (Moody Press0.

Marshall, Tom, Understanding Leadership (Sovereign).

Beasley- Murray, Paul, Dynamic Leadership (Monarch Books).

Beasley- Murray, Paul A Call to Excellence (Hodder and Stoughton).

Bennett, David W., Leadership Images from the New Testament (OM Publishing).

MaxWell, Dr. John C., Developing the Leaders around You (Word Publishing).

Maxwell, Dr. John C., The 21 Indispensable Qualities of a Leader (Word publishing).

ማጣቀሻዎቹ-

Hodges, H., (foreword). Unseen warfare (Mowbray).

Tozer, A.W., Leaning into the Wind (OM publishing).

Tozer, A.W., The Root of the Righteous (Christian publications).

Shallis, Ralph, from Now on (OM publishing).

Retief, Frank, From Tragedy to Triumph (Nelson Word Ltd).

Lewis, C.S., The problem of pain (Fount).

Lewis, C.S., Mere Christianity (Fount).

Perkins, Bill, when Good Men Are Tempted (Zondervan).

Mowday, Lois, The Snare (Alpha).

Piper, John, Let the Nations be Glad (IVP).

Seamands, David, Healing for Damaged Emotions (Alpha).

Bounds, E.M., Power Through Prayer (Moody).

ራሱ ተሳትፎ ሌሎችንም የሚያሳትፍ

ዓለምን በወንጌል የመድረስ ቅንዓት ያለው ሰው ራሱ በሥራ ከመሳተፉ ሌላ ሌሎች እንዲሳተፉም ያበረታታል። ይህም፣ «በብዙ ምስክር ፊት ከእኔ የሰማኸውን ሌሎችን ለማስተማር ብቃት ላላቸው ለታመኑ ለወች አደራ ስጥ» በማለት እውሉስ ለሰጠው መመሪያ መታዘዝ ነው (2ኛ ጢሞ 2፥2)። ወንጌል በመላው ዓለም እንዲስፋፋ ከፈለገን መላው ማሳበረ ምዕመኑንም ማሳተፍ ይኖርብናል። እንዲህ ካደረግን አንድ ትልቅ አርምጃ ወደፊት ሄደናል ማለት ይቻላል። እያንዳንዱ አማኝ በዚህ ታላቅ ሥራ መሳተፍ እንዳለበት በሙሉ ልቤ አምናለሁ።

በማንኛውም ኢየሱስን በሚወድ ሰው እግዚአብሔር መጠቀም ይችላል። የራሱን ምስክርነት ለማካፈል ያህል፣ እግዚአብሔር ለሚሲዮናዊ ሥራ ያንቀሳቀሰች ገና የአሥራ ስድስት ዓመት ወጣት ከነበርኩበት ጊዜ ጀምሮ ነበር። አሥራ ዘጠኝ ዓመት ሲሆንኝ እግዚአብሔር ወደ ሜክሲኮ ላከኝ። (ሌላው ቀርቶ በጌታ ከመለወጡ በፊት እንኳ ለሚሲዮናዊ ሥራ ገንዘብ በማለባለብና ቅዱሳት መጻሕፍትን በማለራጨት አሳተፍ ነበር።) እንዲህ ያለው ተሳትፎ የአጭር ጊዜ ሚሲዮናዊ አገልግሎት በመባል፣ የሚታወቅ ሲሆን፣በአሁኑ ጊዜ ብዙ ሚሲዮናዊ ተቋማት ተቀብለውታል። አፕሪልን ሞቢላይዘሽን ከተጀመረ እንሥቶ የነበሩትን 40 ዓመታት ወደ ጌላ ተመልሰን ስንመልከት 100.000 ወንዶችና ሴቶችን ማሳተፍ በመቻላችን በጣም ደስ ይለናል። ከእነዚህ መካከል ደግሞ ሁሉም ማለት ባይቻል አንኳ አብዛኞቹ ወጣቶች ነበሩ። በአመዛኙ ተሳትፎአቸው ለአጭር ጊዜ የነበረ ቢሆን እንኳ በአሁኑ ጊዜ ግን ብዙዎቹ በተለያዩ ሚሲዮናዊ የሥራ መስክ ሙሉ ተሳትፎ እያደረጉ ወይም ሌሎች መሳተፍ የሚችሉበትን መንገድ አያመቻቹ ናቸው። ከሰው ግንዛቤ አንጻር አገልግሎታቸው ይህን ያህል ግምት የማይለጠው ሲሆን ይችላል፤ ይሁን እንጂ ዓለምን በመድረሱ ተግባር ሁሉም የአቅማቸውን አስተዋፅዖ

ማድረጋቸውን መካድ አይቻልም። ሁለት ለወች በጋራ ባዘጋጁት መጽሐፍ እንዲህ ብለዋል፡-

ልባችሁ መላውን ዓለም ወደ ክርስቶስ ለማምጣት የሚናፍቅ ከሆነ፣ ያም ሆኖ ግን ይኼ ነው ለሚባል ሕዝብ ወይም ስፍራ እግዚአብሔር እንደጠራችሁ የማይለማችሁ ከሆነ ምናልባት የእናንተ ድርሻ ሌሎችን ለዚህ ተግባር ማንቀሳቀስ ሊሆን ይችላል። ስለዚህ ስለ ሌሎች በመጸለይ፣ በማበረታታትና በማደፋፈር እግዚአብሔር ለመላው ዓለም ባለው ዓላማ እንዲሳተፉ ልታነሣሏቸው ትችላላችሁ ማለት ነው።

ስለ እነዚህ ነገሮች ሳስብ ወደ ዓለም ሁሉ በመሄድ ወንጌልን ለሰዎች ሁሉ የመስበክ ኃላፊነት ደጋግሞ ወደ ልቤ ይመጣል። እስቲ ስለ ታላቁ ተልዕኮ የሚናገሩ ማቴዎስ 28፥18-20፣ ማርቆስ 16፥15፣ ሉቃስ 24፥47-48 እና ዮሐንስ 20፥21-23 የመሳሰሉ ጥቅሶችን እንደ ገና አንብቡ። ከዚያ በኋላ ደግሞ ጌታ ወደ ለማይ ከመመለሱ በፊት ለመጨረሻ ጊዜ የተናገረውን፣ «ነገር ግን መንፈስ ቅዱስ በእናንተ ላይ በሚወርድበት ጊዜ ኃይልን ትቀበላላችሁ፤ በኢየሩሳሌም፣ በይሁዳና በሰማርያ ሁሉ፣ እስከ ምድር ዳርቻ ድረስ ምስክሮቹ ትሆናላችሁ» የሚለውን ቃል በየሐዋርያት ሥራ 1፥8 ያለውን ክፍል አንብቡ።

በተለይ ደግሞ፣ «እስከ ምድር ዳርቻ» የሚለው ልቤን በጣም ያቀጣጥለዋል። የሚከተሉትን ስድስት መርሐዎች የማካፍላችሁ ከዚህ ግንዛቤ አኳያ ሲሆን፣ ክርስቶስ ለሰጣችሁ ታላቁ ተልዕኮ በመታዘዝ ረገድ ውጤታማ ሚሲዮናዊያን ለመሆንና ሌሎችንም ለዚህ ተልዕኮ የምታነሣሁ እንድትሆኑ ከተፈለገ እነዚህ መሠረታዊ ጉዳዮችን ተግባር ላይ ማዋል ይኖርባችኋል።

ከእግዚአብሔር ጋር መመላለስ

ሚሲዮናዊ ሥራን በተመለከተ እግዚአብሔር ሉዓላዊ መሆኑን Let the Nations be Glad በተሰኘ መጽሐፉ John piper ሲጽፍ እንዲህ ብሏል፡- በልባችን ውስጥ ከፍተኛውን ስፍራ የምንሰጠው ወይም ቤተ ክርስቲያን ዋነኛ ጉዳይ ነው ብላ የምታስበው የእግዚአብሔርን ክብር ሳይሆን ለሰው መልካምን የማድረግ ጉዳይ ከሆነ፣ እንደሚገባ ሰውን ማገልገል እንችልም፣ ለእግዚአብሔርም ተገዢውን ክብር ማስገኘት እንችልም። እየተናገርኩ

ያለሁት እግዚአብሔርን ገናና ስለ ማድረግ እንጂ ሚሊዮናዊ ሥራን ስለ ማኮስስ አይደለም። ልባችን ውስጥ አውነተኛ የአምልኮ መንፈስ ሲቀጣጠል ሚሊዮናዊ የአገልግሎት ብርሃንም እንዲሁ በሩቅ ስፍራ ላሉ የዓለማችን ሰዎች ይበራል።

እንደማንኛውም ክርስቲያናዊ አገልግሎት ሁሉ በሚሊዮናዊ ሥራ ሆነ ሌሎችን ለሥራው በማንቀሳቀስ ረገድ ተቀዳሚውን ስፍራ መስጠት ያለብን እግዚአብሔርን ለማወቅ፣ ከኢየሱስ ጋር ለመመላለስና በሕይወታችን የመንፈስ ቅዱስ አውነታን ለመለማመድ መሆን አለበት። የዓለም አቀፍ ሚሊዮናዊ ሥራ ዋና ባለ ሥልጣን መንፈስ ቅዱስ ራሱ ነው። የሐዋርያት ሥራ 13 ከመሳሰሉ ታላላቅ ክፍሎች የምንመለከተውም ይህንኑ ነው። ከዚህ ምዕራፍ እንደምንመለከተው ቤተ ክርስቲያን በጸሎት በጌታ ፊት እየተጋች እያለ ነበር ጳውሎስና በርናባስን ጨምሮ መንፈስ ቅዱስ የመጀመሪያውን ሚሊዮናዊ ቡድን ወደ ሥራ መስክ የላከው።

ምንጊዜም ቢሆን ከመንፈስ ቅዱስ ጋር እንሥራ። ስለዚህ ጉዳይ ባንግሁ ቁጥር በመንፈስ ቅዱስ የመሞላት አስፈላጊነት አጠንክሮ ይናገር የነበረው ዲ. ኤል. ሙዲ ትዝ ይለኛል። ታዲያ እንድ ቀን፣ «በመንፈስ ቅዱስ ስለ መሞላት አስፈላጊነት ደጋግመህ የምትናገረው ለምንድነው?» በማለት ሲጠየቅ፣ «ምክንያቱም፣ እንደ ለባራ ዕቃ ሁሉ በፊት የተሞላሁት ስለሚፈሰስ» ነው በማለት ነበር የመለሰው። የብዙዎቻችን መልስ ከዚህ የተለየ መሆን እንደሌለበት አስባለሁ። ደግሞ ደጋግሞ እኛን በመንፈስ ቅዱስ ለመሙላት የማይታክት አምላክ ስላለኝ ጌታን እናመስግናለን፤ ከሐዋርያት ሥራ 4፥31 የምናነበውም ይህንኑ ነው። ጥቅሉ እንደሚናገረው ደቀ መዛሙርት ለጸሎት በእንድነት ተስብስበው ነበር፤ በድንገት የነበሩበት ስፍራ ተናውጦ በመንፈስ ቅዱስ በመሞላታቸው በድፍረት የእግዚአብሔርን ቃል መናገር ጀመሩ።

ከእግዚአብሔር ጋር የመመላለስን አስፈላጊነት ስናነሣ፣ ሚሊዮና ዊያንና ሌሎችንም ለሚሊዮናዊነት የምናነሣ እንደመሆናችን መጠን አጥብቀን የመጸለይንም አስፈላጊነት ትኩረት ልንሰጠው ይገባል። ጸሎት የውጤታማ ተግባር ሁሉ ጉልበት ነው፤ ስለዚህም ዓለምን በወንጌል የመድረሱ እንቅስቃሴና ጸሎት በፍጹም መነጣጠል የለባቸውም። ጸሎትን

በተመለከተ አማኞች የተለያዩ አመለካከት ሲኖራቸው ይችላል። ይሁን እንጂ፣ ያለ ጸሎት ማንኛውም ሚሊዮናዊ ሥራ የሚጠበቀውን ያህል ውጤታማ ሊሆን እንደማይችል መቀበል ይኖርብናል። ይህን በተመለከተ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በግልጽ ነበር የተናገረው። «ደቀ መዛሙርቱንም እንዲህ አላቸው፤ መከሩ ብዙ ነው፤ የመከሩ ሠራተኞች ግን ጥቂቶች ናቸው፤ ስለዚህ የመከሩ ጌታ፣ ወደ መከሩ ሠራተኞችን እንዲልክ ለምኑት» (ማቴ 9፥37-38)። በአንድ መልኩ ራሳችንንም ሆነ ሌሎችን በሚሊዮናዊ ሥራ ማሳተፍ የምንችለው በጸሎት ነው ማለት ይቻላል።

ለዎች በተለያዩ መንገድ ይጸልያሉ፤ በበኩሌ እንዳንዴ መንገድ እየሄድኩ የምጸልይበት ጊዜ አለ። Stephen Gaukroger የተባለ ስው-Who Cares About Missions በተሰኘ መጽሐፉ እንዲህ ይላል፡-

የሕይወታችን ተቀዳሚ ጉዳይ እስኪሆን ድረስ ለሚሊዮናዊ ሥራ እንጸልይ። እርግጥ ነው፣ ሁላችንም በአካል ተገኝተን የምስራቹን ቃል ለሌሎች መስበክ እንችል ይሆናል፤ ሁላችን ግን መጸለይ እንችላለን... ጸሎት ፓስፖርት-ቪዛ ወይም የሥራ ፈቃድ አይጠይቅም። የጸሎት ኃይልን ግምት ውስጥ ስንስገባ፣ «በራቸውን የዘጉ አገሮች» የሚባል ነገር አይኖርም...ከሚሊዮን ታሪክ የምንመለከተው አጥብቀው የሚጸልዩ ሰዎችን ጸሎት ስምቶ እግዚአብሔር መንቀሳቀሱን ነው። ሥራው የእኛም እንደሆነ የባለቤትነት ስሜት ይኑረን።

ብዙ ጊዜ ግን ሥራው የእርሱ ሳይሆን የሌሎች እንደሆነ የሚያስቡ ወገኖች ይገጥሙኛል። ሥራው የእኛም ነው፤ እኛንም ይመለከተናል የሚሉ በቁጥር በጣም ጥቂቶች ናቸው። ይሁን እንጂ ወንጌልን የማዳረሱ ወይም ለዚሁ ተግባር ሌሎችን የማንቀሳቀሱ ጉዳይ ኃላፊነት የመቀበል ድፍረትን ያካትታል። ስለ ሚሊዮናዊነት ስናስብ አርምጃ የመውለድ ኃላፊነት ሽክምም ሊለማን ይገባል፤ ይሁን እንጂ ላቅ ያለ ራእይን እውን በማድረግ ረገድ ባለቤትነት ሳይስማን ይችላል።

የባለቤትነት ስሜት ይኑረን ማለት፣ ዓላማ ይኑረን ወደዚያ ለመድረስም የጸሎት ሕይወታችንን እናዳብር ማለት ነው። እንዳንድ ለዎች በ2,000 ዓ.ም 200,000 ሚሊዮናዊያንን በመሳው ዓለም ለማሳተፍ የተዘረጋው ዕቅድ በተግባር ሊተረጎም የማይቻል ግብ ነው በማለት

ይተቆታል። እርግጥ ነው፤ አንዳንድ ሰዎች የሚያስቀምጡት ግብ ወይም ይዘው የሚነሡት ዓላማ በጣም ትልቅ ወይም የተጋነነ ሊሆን ይችላል፤ እዚህ ላይ መንግሥቱ ያለበት ቁም ነገር አኛ ክርስቲያኖች ብዙውን ጊዜ የምናልመው ወይም ዲላማችን የሚያነጣጥረው በጣም ጥቃቅን ግቦች ላይ መሆኑን ነው። አንዳንድ ዓላማዎችን አሁን ባለንበት ሁኔታ መፈጸም «አንችልም»፤ አንዳንዶችን ግን እንችላለን፤ በሁለቱ መካከል ያለውን ልዩነት ጠንቅቀን እንወቅ። ትልቅ እምነት ሊኖረን ይገባል፤ ሆኖም ሐቁን መካድ አንችልም። ስለ ተለያዩ ግቦች ለናስብና ለንጸልይ፤ በማንኛውም ነገር ዋጋን ስለ መተመን የሚናገረው በሉቃስ 14 ላይ ያለውን ጠቃሚ ጥቅስ መመሪያችን ማድረግ አለብን።

እንደ ግለሰቦች ሁሉ ሚሊዮናዊ ተቋማትና አብያተ ክርስቲያናትም እንዲሁ መድረሻ ግብ ሊኖራቸው ይገባል፤ ምን ያህል ሚሊዮናዊያንን ማንቀሳቀስ እንደሚቻል በጥንቃቄ ሊታሰብበት ይገባል።

ከፍተኛ ተግዳሮት ይጠበቅብናል፤ ስለ ተለያዩ ችግሮች ለናስብ ስለ ትዕግሥት፤ ፍቅርና ይቅር ባይነት 1ኛ ቆሮንቶስ ምዕራፍ 13 ላይ የተሰጠውን መጽሐፍ ቅዱሳዊ ትምህርት ተግባር ላይ ማዋል ይኖርብናል። ግባችንና ዓላማዎቻችን እውን እንዲሆኑ ከተፈለገ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ኅብረት አጅግ ወላኝ ነው። ይህም ሊባል ከሐቁ እንዳናፈነግጥ ማድረግ ያለብን ጥንቃቄ እንደ ተጠበቀ ሆኖ ነው። በገሃዱ ዓለም የሌለ አርቲፊሺያል ኅብረትን ለማምጣት ጊዜያችንን፤ ገንዘባችንንና ጉልበታችንን አጉል ማባከን ተገቢ አይደለም። ጥንትም ሆነ ዛሬ መቶ በመቶ የተሟላ ኅብረት ኖሮ እያውቅም። ከዚህ አኳያ ሚዛናዊነት ሊኖረን ይገባል።

ሚሊዮናዊ ጉዳዮችን በተመለከተ ነገሮችን ለመዛዘንና እርምጃ ለመውሰድ ስንዘጋጅ ጥበብና የመለየት ስጦታ በጣም አስፈላጊ ናቸው። ኤ. ደብልዩ ቶዘር እንደሚሉት በዚህ ዘመን ቤተ ክርስቲያን ያጣቸው ክቡር ነገር የመለየት ስጦታ ነው። አንዳንዴ ተአምራዊ በሆነ ሁኔታ የመለየት ስጦታ ሊኖረን ይችላል፤ ብዙ ጊዜ ግን ይህን ስጦታ የምናዳብረው መጽሐፍ ቅዱስንና የተለያዩ መንፈሳዊ መጻሕፍትን በማንበብ፤ ከሌሎች መንፈሳዊያን ወገኖች ጋር ኅብረት በማድረግ፤ ማገልገል ስለምንፈልገው አገር የተለያዩ መረጃን በማሰባሰብ ሊሆን ይችላል። የቱንም ያህል መጽሐፍ ቅዱስን

መሠረት ያደረገ እምነት ቢኖራቸው፤ አንዳንዶች ወደ ጽንፈኝነት የማጋደል አዝማሚያ እንደሚኖራቸው አውቃለሁ። ሚሊዮናዊ ሥራ መስኮችን በተመለከተ በምናስቀምጠው ግብ፤ እዚያ ግብ ላይ ለመድረስ በምንጠቀምበት ዘዴ ጽንፈኛ የመሆን ዝንባሌ ሊያጠቃን ይችላል። እነዚህ አደጋዎች ያሳስቡኛል፤ ከዚህ ባላነሰ መልኩ በጣም የሚያሳስቦኝ ግን ለእንዲህ ዓይነቱ ጽንፈኛ አዝማሚያ የምንሰጠው ምላሽ ነው። ብዙ ጊዜ ፈራጆችና ወገኖች ከመሆናችን የተነሣ ምንም ዓይነት እንቅስቃሴ ውስጥ ስንሳተፍ አንታይም፤ ከበረዶ ይልቅ ቀዝቅዘናል።

ሚሊዮናዊነትንና ሌሎች ሚሊዮናዊያንን በማሰማራት ረገድ የግላችሁ ዓላማና ግብ እንዲኖራችሁ አጠንክራ አሳስባለሁ። አያንዳንዱ አማኝ ሌሎች አሥር አማኞችን ማንቀሳቀስ ቢችል እስቲ በዓለም ዙሪያ ሊሆን የሚችለውን አስቡ። ብዙ ጊዜ እንዲህ ያለው ጉዳይ የቡድን ሥራ እንጂ ብቻችንን የምናደርገው አይደለም። ለጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በመታዘዝ በወንጌል ሥራ ስለሚኖረን ተሳትፎ ዕቅዶችና ግቦችን ለማኖር በየጊዜው እየተገናኙ የሚጸልዩና የሚወያዩ ክርስቲያን በድኖች ያስፈልጉናል።

ስለ ሚሊዮናዊነት ያለንን ግንዛቤ ማዳበር

ዓለምን በወንጌል በመድረስ ተግባር የጉዳዩ ባለቤትነት ዝንባሌን ከማዳበር በተጨማሪ ስለ መስኩ ያለንን ዕውቀት ማሳደግም ተገቢ ነው። በማንበብ፤ ሺዲዮዎችን በማየትና ካሌቶችን በማዳመጥ ይህን ማድረግ ይቻላል። አኛ ራሳችን ተገቢውን ግንዛቤ ካገኘን ሌሎች ተመሳሳይ ግንዛቤ እንዲኖራቸው መርዳት ይቻላል። የተቀመጠውን ግብ መምታት የሚያስችለን ሆኖ እስካገኘነው ድረስ ሚሊዮናዊነትን በተመለከተ ያለንን መረጃ አሥር አጥፍ ያህል እንኳ ብናሳድገው መልካም ነው አላለሁ። ባለንበትና በምንኖርበት ስፍራ ሁሉ ስንቀሳቀስ በአንድ ወይም በሌላ መልኩ በዓለም አቀፍ ደረጃ ተፅዕኖ ማምጣት እንችላለን።

በተለይ ደግሞ አዳዲስ ሠራተኞችን ማሰማራት ስለሚቻልበት የተከፈተ በር መረጃዎችን ማሰባሰብ ተገቢ ነው። በዚህ ጉዳይ ዙሪያ ብዛት ያላቸው መረጃዎች ቢኖሩም፤ አብዛኛው ሰው ግን በቀላሉ የሚያገኛቸው አይደሉም። ስለዚህ የተለያዩ ግለሰቦችና ቡድኖች በአንድነት በመገናኘት ስለ ተከፈተ በር ያላቸውን መረጃዎች ቢለዋወጡ ግንዛቤን ማሳደግ ይቻላል።

ምናልባት ደብዳቤዎችን፣ የሰልክ ጥሪዎችን፣ የፋክስና የኢሜይል መልእክቶችን መስዋወጥ ሊያስልግም ይችላል። በዚህ ዘመን ያሉትን መገናኛ ዘዴዎች ስናስብ መረጃ የሰንም የሚለውን እንደ ምክንያት ማቅረብ አይቻልም። ሐዋርያው ጳውሎስ ሞባይል ስልክ ወይም ኮምፒውተር ቢኖረው ኖሮ ምን ያደርግ እንደነበር አስባችሁ ታውቃላችሁ? እግዚአብሔር እነዚህን ነገሮች የሰጠን መገልገያ መሣሪያ እንዲሆኑ ነው። ስለሆነም የተራቀቁ የቴክኒዎሎጂ ውጤቶችን መፍራት የሰብንም። እርግጥ ነው፣ እነዚህን ነገሮች ለመጥፎ ዓላማ ማዋል ይቻላል፤ ይህ ግን በጥንቃቄ እንድንጠቀምባቸው ሊያደፋፍረን እንጂ ተስፋ ሊያስቆርጠን አይገባም። የተከፈቱ በሮች መኖራቸው እውነት ነው። ሚሲዮናዊ ሰመሆን የሚያስቡ ሰዎች ይህን ግንዛቤ ካገኙ ምላሽ መስጠታቸው የማይቀር ነው። መጀመሪያ ግን ትክክለኛውን መረጃ እናስጨብጣቸው።

ወንጌል ያልደረሳቸው የዓለማችን ሰዎችን በተመሰከተ ወቅታዊ መረጃ እንዲኖረን፣ የጸሎት ርዕሶችንም እንድንለዋወጥ በግለሰብም ሆነ በበድን ደረጃ በተቀናጀ ሁኔታ ግንኙነት ይኑረን። ያም ሆኖ ግን፣ የትናንሽ ሚሲዮናዊ ተቋማትን አስፈላጊነት እንዘንጋ። በሚሲዮናዊ ሥራ መስክ የዘመናት ልምምድ ያለን ወገኖች ልምዳችንን ለጀማሪዎቹ እናካፍል። ትናንሽ ቡድኖች፣ ትላልቅ ቡድኖችና በሚሲዮን ሥራ በግል የሚንቀሳቀሱ ወገኖች እየተገኙ መነጋገር አለባቸው።

እርስ በርስ መነጋገሩ ሌላው ጠቀሜታ አንዳንድ የተሳሳቱ ግንዛቤዎችን ሰማስወገድ መርዳቱ ነው። በሚሲዮናዊ ሥራ ብዙ ጊዜ የዚህ ዓይነት ችግሮች ይኖራሉ። አንዳንድ ያነበብኳቸው ነገሮች፣ በጥናት ስም የቀረቡ ዝርዝር ጉዳዮች ትክክል አልነበሩም። በዓለም አቀፍ ድረ ገጾች እየሆነ ያለውን መመልከት ይቻላል። አንዳንዶች መረጃ የሚሰቁት በዚያ ጉዳይ ዙሪያ ራሳቸው ምንም የማጣራት ሥራ ሳያደርጉ ነው። ሌላው ቀርቶ በወንጌል ማዳረስ ዙሪያ የሚነገሩ አንዳንድ ታሪኮች የተጋነኑ ሊሆኑ ይችላሉ። ይህ ደግሞ ብዙዎችን ተጠራጣሪዎች አድርጓቸዋል። ለመናገር አፋችንን ከመክፈታችን በፊት በጉዳዩ እርግጠኞች መሆን እንዳለብን መጽሐፈ ምሳሌ 18 እና ሌሎች የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎች ጠቃሚ ምክር አቅርበዋል።

ይሁን እንጂ እንዲህ ያሉ ነገሮች ሊያስፈሩን አይገባም፤ ፈሪዎች ከሆንን ምንም ዓይነት መከራ እናደርግም። መረጃን መስዋወጥ ይቻላል፤ ሆኖም የምንጠቀምባቸውን ቃላት በጥንቃቄ እንምረጥ፤ የነገሮችን ትክክለኛነት እናጣራ፤ ተሳስተን ከሆነ ስሐተታችንን እንቀበል፤ ትሑታንና ምንጊዜም ለመማር ዝግጁዎች እንሁን። ሌሎች ወንድሞቻችን ከእኛ የተሻሉ ሊሆኑ እንደሚችሉ ፊልጽስዩስ 2፥3 የሚናገረው ቃል ከዚህ አኳያ ግምት ውስጥ መግባት አለበት። ከተሰያዩ ግለሰቦችና ሚሲዮናዊ ተቋማት በሚኖረን ግንኙነት ሰእነርሱ ያለንን አክብሮት እንግሰጽላቸው፤ አገልግሎታቸውን እንደምናደንቅ እንንገራቸው። ምናልባት ስለ እነርሱ መጥፎ ነገር ሰምተን ቢሆን እንኳ ይህ እግዚአብሔር በአገልግሎታቸው እየፈጸመ ያለውን ቃላት ነገር ሊያጨልምብን አይገባም። የተሰያዩ ደካማ ጎን ቢኖራቸውም እግዚአብሔር በተሰያዩ አብያተ ክርስቲያናትና ሚሲዮናዊ ተቋማት ተጠቅሞአል።

እንዲህ ያለ ዝንባሌ ካለን ኅብረታችንም በዚያው መጠን ይጠነክራል። ሁላችንም አብረን ሳንሠራ አንችላለን፤ ይሁን እንጂ ሌሎች ተቋማትን በተመሰከተ ቀና አስተሳሰብ ይኖረናል። በሚሲዮናዊ ሥራ መስክ ብዙ ውጥረቶች መኖራቸው እውነት ነው፤ አንዳንዶቹ በዚሁ መጽሐፍ ሌላ ክፍል እንሥቹአቸዋለሁ፤ እንግዲህ ኅብረታችንን መጠበቅ ያለብን በእንዲህ ዓይነት ነገሮች ውስጥ ነው ማለት ነው። ምንም እንኳ እርስ በርሱ የሚቃረን ቢመስለንም በልዩነት አንድነት ሲኖረን ይችላል።

እጃችን ላይ ባለው እንጠቀም

ሰዎችን ለወንጌል ሥራ በማንቀሳቀስ ረገድ ብዙ ጠቃሚ መሣሪያዎች ሞልተዋል። ከየአብያተ ክርስቲያናቱ፣ ከየሚሲዮናዊ ተቋማቱ፣ በቪዲዮ፣ በካሴት፣ በመጻሕፍትና በበራሪ ጽሑፎች መልክ የተሰያዩ ድንቅ መረጃዎች በየጊዜው ይደርሱኛል። በሚሲዮናዊ ሥራ ሰዎችን ለማንቀሳቀስ የሚረዱ አንድ ሚሲዮን ያህል በራሪ ጽሑፎች እንደሚያስፈልጉ በሌላ ስፍራ ጠቅሼያለሁ። በመሠረቱ ይህ ከመጠን ያለፈ ነው ብዬ አላስብም። ከዚህ ውስጥ አብዛኛውን ክፍል የተሰያዩ አብያተ ክርስቲያናትና ሚሲዮናዊ ተቋማቱ ሊያሳትሙ ኖረዋል። እስከ አሁን የታተሙትን አሥር እጥፍ ብዛት ያላቸው ኮፒዎች ማሳተም ብንችል በየትኛውም ዘመን ከታየው ሁሉ

የሚበልጥ ታላቅ ሚሲዮናዊ እንቅስቃሴ ለማድረግ እንደሚረዳን አስባለሁ። ይህም እያንዳንዱ ሚሲዮናዊ እንዲሆንና ብዛት ያላቸው አብያተ ክርስቲያናትን ለመመሥረት ያስችለናል። አሁን ባለንበት ደረጃ ግን ብዙ ወደ ጌላ መቅረታችንን መደበኛ አይቻልም።

አህዝብን ጊዜና እንቅስቃሴውን መቼ ተግባር ላይ አንደምናውለው ምናልባት ማለቂያ የሌለው ክርክር ማድረግ ይቻላል። በበኩሌ ግን ቁርጥ ያለ ጊዜ መወለን ጥሩ አይመስለኝም። በሌላ በኩል ደግሞ ልባችን በተቻለ መጠን በፍጥነት መሆን አለበት በማለት ይጮኻል። ምክንያቱም ጉዳዩ በኃጢአታቸው በመጥፋት ላይ ካሉ፣ ዘላለማዊ ሕይወትን ከክርስቶስ ውጪ ከሚያሳልፉ ሰዎች ጋር የተያያዘ ስለሆነ ቶሎ ተግባር ላይ መዋል አለበት። ይህን እውን በማድረግ ረገድ ቢያንስም ቢበዛም እያንዳንዳችን መሳተፍ እንችላለን። ታዲያ፣ጥቂት ብሮችን በመስጠት፣ ጠቃሚ ክርስቲያናዊ ጽሑፎችን በማደል፣ ተሳትፎ ማድረግ የማትጀምሩት ለምንድነው? ሚሲዮናዊ ማኅበረሰቦችን መመሥረትና ያላችሁን ራዕይ ማካፈል ትችላላችሁ፤ ሰዎችን ወደ ክርስቶስ የሚጋብዙ ጥሩ ጥሩ ክርስቲያን ጽሑፎችን ማለፊያ ትችላላችሁ። ግለሰብ ክርስቲያኖችም ሆኑ አብያተ ክርስቲያናት በሚሲዮናዊነት ሥራ መሳታፍ ቢችሉ ኖሮ፣ በሚሲዮን የሚቆጠሩ ሰዎችን ወደ ጌታ ማምጣት በተቻለ ነበር።

ስለ ሚሲዮናዊ አሠራር በማንበባቸው የሰዎች ልብ ለዚህ ዓላማ ሲነሣ በተለያዩ ሚሲዮናዊ ተግባሮች ላይ እንዲሳተፉ ማበረታታት ይቻላል። ስለሚሲዮናዊነት ሥራ የሰዎችን ልብ ማነሣሣት ይቻላል። በሚያስማሙን ነገሮች እንጂ በሚያለያዩን ጉዳዮች ላይ አናተኩር።

በመሠረታዊ ጉዳዮች ላይ ከተስማማን፣ የክርስትና ሕይወትን በተመለከተ ችግር የማይፈጥርብን እስከ ሆነ ድረስ አንዳንድ አለመግባባቶች ቢኖሩ እንኳ ባለ መስማማት እየተስማማን ዓለምን በወንጌል በመድረሱ ተልዕኮ ከሌሎች ክርስቲያን ወንድሞቻችንና አህቶቻችን ጋር አብረን መሥራት እንችላለን። ሆን ብለን አለመግባባትን አንፍጠር። ከሌሎች ጋር የማያግባቡን ነገሮች ላይ ብቻ በማተኮር ሆን ብለን አለመግባባትን የምንፈጥር ከሆነ ራስ ወዳድ መሆናችንን ከማጋለጡ ውጪ ለምንም አይጠቅመንም። ሌሎች የሚሉትንም እንስማማ፣ በአንዳንድ ጉዳዮች ጽንፈኞች

መሆናችንን ሲነግሩን እንቀበል። በዚህ መልክ ኅብረትን መጠበቅና ቅድሚያ ለሚለጣቸው ነገሮች ቅድሚያ መስጠት ይቻላል።

ከራሳችን አልፈን ሌሎችንም ለሚሲዮናዊ ሥራ በማነሣሣት ረገድ መደበኛ ትምህርት በጣም አስፈላጊ ነው። አብዛኞቹ የመጽሐፍ ቅዱስ ኮሌጆች ለሚሲዮናዊ ጉዳዮች ጠንክር ያለ ትኩረት የሚሰጡ ናቸው። ብዙዎቹ ሚሲዮናዊ ተቋማትም በቅርበት ከእነርሱ ጋር ይሠራሉ። የሚቻል ከሆነና አቅም ከፈቀደ መጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤት ወይም ኮሌጅ ገብቶ መማር በጣም አስፈላጊ ነው። (Why Go to Bible College? የሚለው በካሌት ያቀረበኩት ትምህርት በመላው ዓለም እየተለራጩ ነው)። ለአንድ ወይም ለሁለት ዓመት መጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤት ለመግባት አለበት። የእግዚአብሔርን ቃል እየተማራችሁ ስትሄዱ ምናልባት ለሚሲዮናዊ ትምህርት የተለየ ትኩረት የምትሰጡበት ደረጃ ላይ ትደርሱ ይሆናል። እንዲህ ስለ ተባለ ግን ሚሲዮናዊነት በከፍተኛ ደረጃ ስነ መለኮት ያጠኑ ሰዎች (ቲዎሎጂያን) ወይም ደግሞ የቋንቋ ምሑራን ሥራ ነው ብላችሁ ማለብ የለባችሁም። እግዚአብሔር መደበኛ ዕውቀት ባላቸው ወገኖች ሲጠቀም ደጋግመን አይተናል። ከመጋረጃው በስተጀርባ የሚያገለግሉ ሜካኒኮችን፣ ኤሌክትሪሺያኖችን፣ ቧንቧ ሠራተኞችን፣ ሐኪሞችንና ኮምፒውተር ዐዋቂዎችን የመሳሰሉ መያተኞች ለሥራው በጣም ሲያስፈልጉን ይችላሉ።

ሚሲዮናዊነትንና ሌሎችን ለሚሲዮናዊ ሥራ ማንቀሳቀስን አስመልክቶ ንግግር ባደረግሁበት ስፍራ ሁሉ አንድ በተደጋጋሚ የሚነሣ ጥያቄ አለ፣ ለዚህ ሁሉ የሚሆን ገንዘብ ከየት እናግኝ? የሚል። ለጥያቄው መልስ የሚሆንን በመጀመሪያ ደረጃ ምን ያህል ራሳችንን ለሚሲዮናዊ ሥራ ለጥተናል? ምን ያህል በጉዳዩ እየጸለይን ነው? መጽሐፍ ቅዱሳዊ ገንዘብ የማለባለብን ዘዴ ምን ያህል እየተጠቀምንበት ነው? ለሚሉ ጥያቄዎች የምንሰጠው መልስ ውስጥ ይሆናል። መጽሐፍ ቅዱሳዊ አኗኗርና አሠራር መንገዶችን እንረዳ፤ በየትኛውም አቅጣጫ ጽንፈኝነትን እናስወግድ። መዝገብን በለማይ ለለማኖር ሲያስተምር፣ ወይም ደግሞ ከሚቀበል ይልቅ የሚለጥ ብፁዕ ነው ሲል ኢየሱስ ምን ማለቱ እንደሆነ ሰዎች ትክክለኛ ግንዛቤ ሲኖራቸው ይገባል። ስለዚያች ያለዋትን ጥቂት ሳንቲሞች ስለ ሰጠች አሮጊት ሌት እንደገና እናስብ። በተመሳሳይ መልኩ ላባቸውን

አንጠፍጥፈው ያገኙትን ገንዘብ ወንጌልን ለማዳረስ ሥራ እንዲውል ለአብያተ ክርስቲያናትና ለሚሲዮናዊ ተቋማት በልግሥና የሰጡ ሰዎችንም ታሪክ እናስታውስ። Woodrow kroll የተባለ ጸሐፊ በሚከተለው ሁኔታ ገልጸታል፡-

በእሁኑ ጊዜ በገንዘባቸው ሚሲዮናዊያንን የሚረዱ ሰዎች በከፍተኛ ደረጃ ያስፈልጉናል። በጣም የሚያሳዝነው ግን ብዙ እግዚአብሔር የጠራቸውና በመስኩ ሥልጠና የወሰዱ ወገኖች በገንዘብ አጦት ምክንያት ለሚሲዮናዊ ተግባር መሰማራት እለመቻላቸው ነው። እግዚአብሔር የጠራቸው እንዲያገለግሉት ነበር፤ ይሁን እንጂ በሌሎች የሥራ ዘርፎች መሰማራት ግድ ሆኖባቸዋል፤ ይህም የእነርሱ ጥፋት እይደለም። ጥፋቱ የእኛ ነው።

በአጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ሥራ መሳተፍ

ለሚሲዮናዊ ሥራ ራሱን የሰጠ ማንኛውም ክራሱ አልፎ ሌሎችን የሚያሳትፍ ሰው፣ በአጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ሥራ እንቅስቃሴ ተሳትፎ ማድረግ ይኖርበታል። ሌሎችን ስለ ማንቀሳቀስ በተመለከተ ሰዎች የሚለጡት ምላሽ የተለያየ ነው፤ አብያተ ክርስቲያኖቻቸው የሚለጡት ምላሽም እንዲሁ የተለያየ ሊሆን ይችላል። አንድ ዓይነት አጠቃላይ መደምደሚያ ላይ መድረስ ከማይቻልበት ነገሮች እንዱ ይህ ነው፤ ስለዚህ በሌሎች ከመፍረድ፣ ጽንፈኛ መንገድን ተከትለን ከመነዳት መቆጠብ ይኖርብናል፤ ከአብያተ ክርስቲያናት ጋር የሚኖረንን ግንኙነት በተመለከተ ሰይጣን የሚውጠውን ፍለጋ ዙሪያውን እንደሚያደባ እንበላ ነው።

በቅርቡ በጽንፈኝነት ምክንያት ችግር ስለ ደረሰበት እንደ ቤተ ክርስቲያን ከመጽሐፍ እንብቤእለሁ፤ በጣም የሚገርመው ደግሞ ለችግሩ ምክንያት የሆነው «ጸቀ መዝሙርነት» የተሰኘው ውብ ቃል መሆኑ ነው። ካለፉት 10 ወይም 20 ዓመታት ወዲህ ከአብያተ ክርስቲያናትም ሆነ በክርስቲያናዊ ኅብረቶች ውስጥ ከጽንፈኝነት የተነሣ ብዙ ሰዎች መነዳታቸውን የሚገልጹ ጽሑፎችን እዘጋጅተናል። በያዝነው ገታራ አቋም፣ እንዳንድ ወገኖቻችንን ሳናሳዝን እንዳልቀረን ማለብ ይቻላል። በመንፈስ ቅዱስ በመመራት በዝንባሌያችን ትሑታን፣ ግልጽና ምንጊዜም ለመማር የተዘጋጀን ብንሆን ኖሮ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያለው አብዛኛው

አለመግባባት መወገድ በቻለ ነበር፤ ይሁን እንጂ ቀላል እንዳልሆነም አረዳለሁ።

ወንጌልን በማዳረስና በአገልግሎት ሌሎችን ማሳተፍ

ለሚሲዮናዊ ሥራ ሌሎችን ማንቀሳቀስ የሚቻልበት ውጤታማ መንገድ በዚያው ባለብት ሁኔታ ወንጌልን በማዳረስ ሥራ እንዲሳተፉ ማድረግ ነው። ለሌላው የዓለማችን ክፍል ወንጌልን ለማዳረስ መሥራት ማለት በራሳችን እገር ያለውን የወንጌል ሥራ ጨርሶ መተው ማለት እንዳልሆነ መረዳት ተገቢ ነው። እንዲያውም በዚህ ዘመን የመጡ ወንጌል ያልደረሳቸው ሰዎች ከመላው ዓለም ወዳለንበት እገር እየመጡ ነው። እንዳንዶቹ የመጡት በጣም ችግረኛ ከሆኑ የዓለማችን ክፍሎች ነው፣ ስለዚህ ተማሪዎችን ጨምሮ ማንኛውም ኢየሱስ ክርስቶስን የሚወድ ሰው እነዚህን ወገኖች በወንጌል በመድረስ ረገድ ተሳትፎ የማድረግ ፍላጎት ሊኖረው እንደሚችል ግልጽ ነው።

በሌላ በኩል ደግሞ ሰዎች ከእገራቸው ወጥተው በሌላ አገር መሆናቸው የራሱ ጠቀሜታ አለው ማለት ይቻላል፤ እንዲህ ያለው አጋጣሚ ወንጌልን ለማዳረስና አብያተ ክርስቲያናትን በመመሥረት ረገድ ከፍተኛ አስተዋጽኦ እንዳለው ታይቶአል፤ በዚህ ላይ የአገሬው ሰዎችና ከሌሎች እገሮች የመጡት ወገኖች እርስ በርስ የሚማማሩበትና ልምድ የሚለዋወጡበት አጋጣሚ ይፈጠራል። ስለዚህ ስለ አጭር ጊዜ ሚሲዮናዊ አገልግሎት እንገነባቸው፤ ይህን ለማድረግ የግድ ጥሪ እንዲኖረን እያስፈልገንም። እግዚአብሔር የተለያዩ ሰዎችን በተለያዩ መንገድ ይመራል። እንዳንዶች በሚኖራቸው ጥሩ አጋጣሚ ሁሉ ከከተማ ወጣ ብለው ለአጭር በሚሲዮናዊ ሥራ መሳተፍ ይችላሉ፤ ከዚያ በኋላ ደግሞ ወደ ነበሩበት ስፍራ ይመለሱና ሌሎችን ለሚሲዮናዊ ሥራ ይልካሉ። እንዳንዶች ለአጭር ጊዜ ሚሲዮናዊ አገልግሎት ይወጡና ወደ ረጅም ጊዜ አገልግሎት ይገቡ ይሆናል። የሚኖረንን ትርፍ ጊዜ ለወንጌል አገልግሎት እናውለው፤ ሌሎች እንደዚያ እንዲያደርጉም እናበረታታ።

ከሚሲዮናዊ ሥራ ጋር ጥብቅ ግንኙነት ሊኖረን የሚችለው እኛ ራሳችን በወንጌል አገልግሎት ተሳትፎ ሊኖረን ነው፤ በተለይም በመካከላችን ለሚኖሩ ከሌላ አገር ለመጡ ሰዎች ወንጌልን ማዳረስ ለወደፊት

እገልግሎታችን ከፍተኛ ጠቀሜታ አለው። በእንዲህ ዓይነቱ እገልግሎት ስንሰማራ ውጣ ውረድ ይገጥመን ይሆናል። ውድቀትና ተስፋ መቀረጥ ይሰማን ይሆናል። ይሁን እንጂ እንዲህ ያሉ አጋጣሚዎች የበሰጠውንና የተሻለውን ሰማድረግ እግዚአብሔር የሚጠቀምባቸው መንገዶች ሊሆኑ እንደሚችሉ መዘንጋት የሰብንም። ስለዚህ ተስፋ አስቆራጭ ሁኔታዎች ቢገጥሙን እንኳ በፍጹም አንናወጥ። በክርስትና ሕይወት ዘመኔ ሁሉ በእንዲህ ያለ ሁኔታ ብዙ ጊዜ አልፎአለሁ። የእግዚአብሔር ጸጋ በነገሮች ሁሉ ውስጥ ብቁ ነው። ታላላቅ ተራሮችን ያናወጡ ታላላቅ የመጽሐፍ ቅዱስ ሰዎች እዚያ ደረጃ ላይ የደረሱት በብዙ ጥርጥር፣ ውጣ ውረድ፣ ተስፋ መቀረጥ፣ አንዳንዴም ኃጢአት አልፈው መሆኑን አንዝንጋ። ትልልቅ ሥራዎች የሚሠሩት በእነዚህ ነገሮች መካከል ሊሆን ይችላል። የኢየሱስ ክርስቶስን ክቡር ደም የማንጸት ኃይል ስናውጅ፣ በመንፈስ ቅዱስ ሥራ ራሳችንን በማደስ እንደገና ወደ መስቀሉ ስንመጣ፣ ወንጌልን ለሌሎች እንድናደርስ ለሰጠን ታላቁ ተልዕኮ የምንታዘዝበትን ጉልበት ይሰጠናል።

ይህም ምዕራፍ እያነበባችሁ ያላችሁ ወገኖች፣ እናንተ ከምታስቡት በላይ እግዚአብሔር ሊጠቀምባችሁ እንደሚችል አርግጦኛ ነኝ። ከትዕቢት መጠንቀቅ ያለባችሁን ያህል፣ ከአጉል ራስን የመጣል አዝማሚያም መጠበቅ ይኖርባችኋል። ዛሬም ቢሆን እግዚአብሔር በዓለማችን ታላላቅ ነገሮችን እያከናወነ መሆኑን በአርግጦኝነት እነግራችኋለሁ። በነባር አብያተ ክርስቲያናት አማካይነት እየሠራ ነው። በቅርቡ በተመሠረቱ አብያተ ክርስቲያናት አማካይነትም እየሠራ ነው። በነባር ተቋማት በኩል እየሠራ የመሆኑን ያህል በአዳዲሶቹ ተቋማት በኩልም በሚገርም ሁኔታ እየሠራ ነው።

ስለዚህ «ሰሚሲዮናዊ ሥራ ሌሎችን የማንቀሳቀሱና የማነሣሣቱ ጠቀሜታ ምንድነው?» ሰሚሰው መልሱ አጥብቀን መጸለይ፣ በገንዘብ መርዳትና ሠራተኞችን ወደ መከሩ ማሰማራት ነው። አብያተ ክርስቲያናት የሚሠሩት፣ ሰዎች በደቀ መዝሙርነት ሕይወት የሚያድጉት፣ ወንጌል ወደ ተለያዩ አገሮችና ባሕሎች መዝለቅ የሚችለው፣ በዚህ መልኩ ነው። ይህ አውን ሊሆን ደግሞ እኛም ሆንን እነርሱ ለዘላለም ጌታን አናክብረዋለን። (Run With The Vision).

ለዚህ ሥራ ራሳችሁን እንደምትሰጡና፣ ሰሚሲዮናዊ እገልግሎት ሌሎችን የምታነሣሡ ሰዎች እንደሚወጣችሁ ተስፋ እደርጋለሁ። ተጨማሪ ንባብ፡-

Johnstone, Patrick, Operation World (OM Publishing).

Johnstone, Patrick, The church is Bigger than You Think (Christian Focus publications).

Johnstone, Jill, you can change the World (OM publishing).

Pirola, Neal, serving as senders (OM ublishing).

Miller, Steve, Contemporary Christian Music Debate (TYndale House).

Stearns, Amy and Bill, Catch the vision 2000 (Bethany House Publishers).

Stearns, Amy and Bill, Run with the Vision (Bethany House publishers).

McQuilken, Robertson, The Great Ommision (OM Literature).

Trotman, Dawson, Born to Reproduce (Nav Press).

Kroll, Woodrow, Home Front Handbook (BTBUK).

Jordan, Peter, Re-entry (YWAM Publications).

Tunncliffe, Geoff, 101 Ways to Change Your World (chariot and Victor Publishing)

Sjogren, Bob, unveiled at Last (YWAM Publications).

ማጣቀሻዎች፡-

Gaukroger, Stephen, Who cares About Mission? (IVP).

የወደፊቱ ሚሲዮናዊያን ከየት ወዴት?

ሁሉም ለሥራ መነሣት አለበት

ዓለም አቀፍ ሚሲዮናዊ እንቅስቃሴን አስመልክቶ አንዳንድ አለመግባባቶች ይኖራሉ። በሚሲዮናዊ ሥራ ክርክሮችና አለመግባባቶች ሊነሡ ምን ማድረግ እንዳለብን በምዕራፍ አንድ፣ በተለይ ጸጋ ይብዛላችሁ በሚለው ርዕስ ሥር ባቀረብኩት ሐሳብ ከእነዚህ ጥቂቶቹን ጠቅሼአለሁ። ከእነዚህ አለመግባባቶች አንዱ የወደፊቱ ሚሲዮናዊ እንቅስቃሴን በተመለከተ በጣም አስፈላጊ በመሆኑ መሰሉውን ምዕራፍ ለጥቼዋለሁ። እስካሁን ድረስ ሊሠራበት የኖረው ሚሲዮናዊያንን የመላክ ተግባር በዚህ ዘመን አስፈላጊ ነው ወይ? ከምዕራቡ የሚላኩ ሚሲዮናዊያን በሌላው የዓለማችን ክፍል ተቀባይነት ይኖራቸዋል ወይ የሚለው ከእነዚህ ያለ መግባባት ምክንያት ከሆኑት አንዱና ዋናው ነው።

ይህን ጉዳይ በተመለከተ የተለያዩ ወገኖች የተለያዩ ሐሳቦችን አቅርበዋል። ብዙ ጊዜ የሚቀርበው ምክንያት የኢኮኖሚ ጥያቄ ነው። ለዚህ ጉዳይ እንደ መፍትሔ ከሚቀርቡ ሐሳቦች አንዱ ወደ ሌሎች ሀገሮች ሄደው በሚሲዮናዊነት እንዲያገለግሉ ምዕራባውያንን ከማሠልጠንና ከማለማራት ይልቅ የአገሬውን ሰው አለልጥኖ ሚሲዮናዊ ማድረግ በጣም ያነሰ ወጪ ይጠይቃል፤ ስለዚህ በብዙ መልኩ ምዕራባውያን ሚሲዮናዊያን ተመራጭ አይደሉም የሚል ነው። አንዳንድ አሜሪካውያን ቤተ ሰቦች ለአንድ ዓመት በሚሲዮናዊነት ቢያገለግሉ በጣም ብዙ ብር ወጪ ማድረግ ይኖርባቸዋል። ሌላው ቀርቶ ለአጭር ጊዜ ሚሲዮናዊ አገልግሎት የሚለማራ አንድ ትዳር ያልመሠረተ ሰው በዓመት ወደ 16,000 ፓውንድ ሊያስወጣ ይችላል። አንድ የአገሬውን ሰው በሚሲዮናዊነት ለማለማራት ግን በዓመት 315 ፓውንድ ብቻ በቂ ሊሆን ይችላል።

ከላይ የተመለከተው ሐሳብ አውነትነት አለው። በኦፕሬሽን ሞቢላይዜሽን ባገለገልንባቸው አያሌ ዓመታታ ሁለቱንም የአሠራር ዘዴዎች በመጠቀማችን የክርክሩን ሁለት ገጽታዎች ማየት ችለናል። ከአገሬው

አብያተ ክርስቲያናት ጋር በመስማማት አሜሪካውያንን፣ ካናዳውያንን፣ በተለይ እንግሊዛውያን ሚሲዮናዊያንን ልክናል፤ በዚያው መጠን ደግሞ እንደ ሕንድ፣ ፓኪስታንና ባንግላዴሽ የመሳሰሉ የአገሬው ሰዎችን አለማርተናል። እንግዲህ ከዚህ ልምድ በመነሣት ምንም እንኳ በተለያዩ ቦታዎች የአገሬውን ሰው ማለማራት በጣም ጥቂት ገንዘብ ብቻ እንደሚበቃ ቢታወቅም፣ ከአንዳንድ ሁኔታዎች ማየት እንደ ተቻለው በአገሬው ሰዎች የሚሠራ ሥራ ውጤታማ ቢሆንም፣ ዛሬም ቢሆን ከምዕራባውያን አገሮች የሚመጡ ሚሲዮናዊያን ተፈላጊ መሆናቸውን መካድ አንችልም።

በቤተ ክርስቲያን ውስጥ እንደሚነሡ ሌሎች ውስብስብ ጉዳዮች ሁሉ ይህንንም በተመለከተ የእኔ አቋም ሚዛናዊነት ሊኖረን ይገባል፤ ይኸኛው ወይስ ያኛው? በማለት ከሁለቱ አንዱን ብቻ መያዝ አንችልም፤ ሁለቱም አስፈላጊ የሚሆኑበት ጊዜ ይኖራል የሚለው ነው። በመሠረቱ፣ ሚሲዮናዊያንን መላክ አለብን ወይስ የለብንም የሚለው ጥያቄ ይህንን ያህል አስፈላጊ አለመሆኑን ልናስምርበት ይገባል። ስለዚህ አከራካሪ ጉዳይ ስናስብ በአእምሮአችን መያዝ ያለብን እንገብጋቢ ጥያቄ እንደ ግለሰብ፣ እንደ ቤተሰብ ወይም ደግሞ እንደ ክርስቲያን ማገበረሰብ ከአግዚአብሔር ጋር አየተመላለስን ነው ወይ? መንግሥቱን ለመመሥረት በምናደርገው እንቅስቃሴ በእርሱ አየተመራን ነው ወይ? የሚለው መሆን አለበት።

ይህን አስመልክቶ በአእምሮአችን መያዝ ያለብን ተቀዳሚው ጉዳይ ወንጌልን ለዓለም በማድረስ ረገድ ቤተ ክርስቲያንን የሚጠብቃት ሥራ ከሚገባ በላይ ከባድ መሆኑን ነው። ምዕራባውያን ክርስቲያኖች «ምቾት» ባለው ኑሮአቸው ውስጥ ራሳቸውን ስለደበቁ እንዲህ ያለውን ሐቅ ማየት አልፈለጉም፣ በዚህ ሐቅ መሠረትም እየኖሩ አይደለም። ለምሳሌ ያህል የሕዝብ ቁጥር ማደግን አንውሰድ። የሜክሲኮ ሕዝብ ብዛት ወደ 25 ሚሊዮን አያደገ ነው፣ ሕንድ 1 ቢሊዮን፣ ቻይና ደግሞ 1.3 ቢሊዮን ሕዝብ አሏቸው። በአስላሙ ዓለም ያለውን ሕዝብ ብዛት ግምት ውስጥ አስገቡ፤ በቅርቡ ከዓለም ሕዝብ ከሰድስት አንዱ አስላም እንደሚሆን ይጠበቃል። እንግዲህ ከዚህ ሥራ ስፋት አንጻር 200,000 ክርስቲያን ሚሲዮናዊያንን በመላው ዓለም ለማለማራት የተያዘውን ዕቅድ ለማጤን እንሞክር። ቁጥሩ በጣም ጥቂት ከመሆኑም በላይ አንድ ሚሲዮናዊ እንኳ የሌለባቸው የዓለም ክፍሎች

መኖራቸውን እንወቅ፤ በእንዳንድ አገሮች ያሉ ሚሊዮናዊያን ቁጥር ደግሞ ከሚጠበቀው በላይ በጣም ጥቂት ነው።

ሰፊ ሥራ መኖሩና የሰው ኃይል ማስፈለጉ በራሱ፣ ለምዕራባውያን ሚሊዮናዊያን መለማራት በቂ መከራከሪያ ምክንያት ሊሆን አይችልም። ሥራው ሰፊ የመሆኑን ያህል፣ ያንን ውጤታማ በሆነ መልኩ እንዴት መፈጸም እንደሚችል ማለቡ ትክክልም ተገቢም ነው። ይሁን እንጂ ወንጌልን ለመላው ዓለም እንድናደርስ ኢየሱስ የሰጠን ታላቁ ተልዕኮ በየትኛውም ዓለም ያሉ ክርስቲያኖችን ሁሉ ይመለከታል። ሎዛን ላይ የተደረገው ለምሥክት እንደሚያረጋግጠው « መላውን ወንጌል ለዓለም ማዳረስ፣ አብያተ ክርስቲያናትን በሙሉ የሚያሳትፍ ተግባር መሆን አለበት»።

ለተገቢው ሥራ ተገቢ ሰዎችን ማሳተፍ

የአገሬው ሰዎች ሥራውን መፈጸም የሚችሉባቸው የዓለማችን ክፍሎች አሉ፣ ለዚህ ምሳሌ የሚሆነን ደቡባዊ ሕንድ ሲሆን ፈቃደኛ ይሁኑ አይሁኑ ግን ሌላ ጉዳይ ነው። በደቡባዊውና ማዕከላዊው ሕንድ በሺህ የሚቆጠሩ ሠራተኞችን ማለማራት ተችሎአል፤ በሺህ የሚቆጠሩ አብያተ ክርስቲያናትም በእነዚህ አካባቢዎች ተመሥርተዋል። ፓፑዋ ኒው ጊኒን በተመለከተም እንዲሁ ነው፤ ከፍተኛ ዋጋ የሚያስጠው የተለያየ ሙያ ያላቸው ሰዎችን ከማለማራት ይልቅ መንፈሳዊ እውነታን የተለማመዱና ታማኝነታቸውን ያስመለከሩ ክርስቲያኖችን ማለማራቱ ውጤታማ ሆኖ ተገኝቶአል። በእንዳንድ ሁኔታዎች እንደ ታየው ከሆነ የአገሬው ሰዎች ውጤታማነት የሚታየው ከውጪ የመጡ ሚሊዮናዊያን ስፍራውን ሲሰቁላቸው ነው። እንደዚህ ያለ ሁኔታ ሲፈጠር ሙሉ በሙሉ ሥራውን ለአገሬው ሰዎች ማስረከብ ተገቢ ነው፤ የሚሊዮናዊያን ድርሻ ቀጥተኛ ተሳትፎ ከማድረግ ይልቅ ከውጪ ሆነው መርዳት ሲሆን ይመረጣል። አብዛኛው የብራዚል፣ የአርጀንቲና፣ የኬንያ፣የናይጄሪያ እና ፊሊፒንስ አገሮችን በተመለከተ ይህ እውነት ነው።

በሌላ በኩል ደግሞ በምዕራባዊ ቻይና፣ በአፍጋኒስታን፣ በኩርዶችና በሌሎች በመቶ የሚቆጠሩ ነገዶች መካከል ምንም ቤተ ክርስቲያን አለመኖሩ፣ ቢኖር እንኳ እጅግ በጣም ጥቂት መሆኑ ይታወቃል። እንግዲህ

እነዚህን ሕዝቦች ሚሊዮናዊያኑ ራሳቸው ሄደው ወንጌልን ይሰበኩላቸው ከማለት ይልቅ ከውጪ ሆነው የአገሬውን ሰዎች ይርዱ ማለት በጣም ይከብዳል፤ በተግባር ተሞክሮም ውጤታማ ሲሆን አልታየም። ከውጪ ሆነው እርዳታ ያድርጉላቸው ቢባል እንኳ በአብዛኞቹ ነገዶች መካከል አንድ አማኝ እንኳ ማግኘት አይቻልም። እርግጥ ነው፣ ሥራው በጣም ሰፊና እድካሚ ሲሆን ይችላል፤ ያም ሆኖ ግን ሚሊዮናዊያኑ ራሳቸው ሄደው ከመሥራት ውጪ ሌላ አማራጭ ሊኖር አይችልም። በእንዳንድ አገሮች ደግሞ ብዛት ያላቸው ክርስቲያኖች ቢኖሩም፣ የአገሬውን ሰዎች ለማስልጠንና ባለ ሙያ የሚጠይቁ ተግባሮችን ለማከናወን ከውጪ የሚሊዮናዊያን መምጣት በጣም አስፈላጊ መሆኑ ታይቶአል።

በእንዳንድ አገሮች የተደራጁ የአገሬው አብያተ ክርስቲያናት ቢኖሩም ከባሕላዊ ተፅዕኖ የተነሣ ወደ ጎረቤት አገሮች ሄደው ማገልገል አይችሉም። ለዚህ ባንግላዴሽ ምሳሌ ልትሆንን ትችላለች። በዚህ አካባቢ ያሉ አብዛኞቹ ክርስቲያኖች ከሒንዱ ወይም ከሌሎች ጣዖት አምላኪ ቤተሰብ የመጡ እንደ መሆናቸው መጠን፣ ከባሕላዊ ተፅዕኖ የተነሣ በጎረቤት ያሉ ሙስሊሞችን በመድረስ ረገድ ውጤታማ ሆነው አልተገኙም፤ በባንግላዴሽ ሰፊውን ቁጥር የያዙ ሙስሊሞች ናቸው። ከዚህ የተነሣ ከውጪ የመጡ ሚሊዮናዊያን በባንግላዴሽ ባደረጉት አገልግሎት ብዙዎች ወደ ጌታ መጥተዋል፤ ብዛት ያላቸው ሙስሊሞችን በማስልጠን፣ እነርሱ ደግሞ በተራቸው ሌሎች ሙስሊሞች ወንጌልን እንዲያደርሱና አብያተ ክርስቲያናትን እንዲመሰርቱ ረድተዋል። ለለዚህ ከምዕራባውያን አገሮች በመጡ ሚሊዮናዊያን አገልግሎት በሺህ የሚቆጠሩ ሙስሊሞች ጌታን ወደ ማወቅ በመምጣታቸው እግዚአብሔርን ማመለገን ይኖርብናል።

እንግዲህ ከእነዚህ ምሳሌዎች አንጻር ለንመለከተው «ሚሊዮናዊያንን መላክ አለብን» ወይስ «የአገሬውን ሰዎች ብቻ በሚሊዮናዊነት መጠቀም አለብን?» የሚሰውን ጥያቄ የተወሳሰበ ያደርገዋል ማለት ነው። እንዳንዴ ሚሊዮናዊያንን መላኩ ተገቢ ነው፤ እንዳንዴ የአገሬውን ሰዎች አለልጥኖ በሚሊዮናዊነት ማለማራቱ ተገቢ ነው፤ እንዳንዴ ደግሞ የሁለቱም መኖር አስፈላጊ የሚሆንበት ሁኔታ ይኖራል። ያም ሆነ ይህ በየትኛውም መንገድ ብንጠቀም ችግር መኖሩ የግድ ነው። ይህን መቀበል አለብን፣ ወደዚያ

የሚሄዱ ምዕራባውያን ሚሲዮናዊያንን ምንም ሳንደብቅ ልንገግራቸው ይገባል።

አብያተ ክርስቲያናት ወደ ተመሠረቱባቸው ውጪ አገሮች የሚሄዱ ሚሲዮናዊያን ዋነኛ ዓላማ ለማለልጠንና በተለያዩ ዓይነት መደዎች ለማገዝ መሆን እንዳለበት አምናለሁ። አብያተ ክርስቲያናትን ለመመሥረት ወደ አንዳንድ ምዕራባውያን አገሮች የሚሄዱ ሚሲዮናዊያንን በተመለከተ ምንም ተቃውሞ የለኝም። ለምሳሌ ያህል በፈረንሳይ እየተከናወነ ያለውን ሚሲዮናዊ ሥራ በቅርቡ ተገኝቼ አይቻለም። ይሁን እንጂ እንደዚህ ያለ ሁኔታ ሲያጋጥም ዋነኛው ዓላማችን አብያተ ክርስቲያናትን መመሥረት ይችላል። ዘንድ የአገሬው ወንዶችና ሴቶችን ለማለልጠን ቢሆን መልካም ነው አላለሁ።

እንደ ማንኛውም ሰው ሁሉ ሚሲዮናዊያንም በሄዱበት ቦታ ተመችቶአቸውና ተደላድለው የመኖር ፈተና ሲገጥማቸው ይችላል። የተመቸ መኖሪያ ቤት ሲኖራቸው፣ ልጆቻቸው ጥሩ ትምህርት ቤት ሲገቡላቸው ከዚያ አካባቢ ነቅለው መሄድ ሊከብዳቸው ይችላል። በአመራር ላይ ያሉ ሰዎችን፣ «እንግዲህ ለሌላ ሥራ ወደ ሌላ አካባቢ መሄድ ስላለባችሁ፣ የጀመራችሁትን ሥራ ለአገሬው ሰዎች አስረክባችሁ ለመንቀሳቀስ ተዘጋጁ» ማለት በጣም ይከብዳል። እንዲህ ያሉ ሰዎች በአገሬው አማኞች መሠራት በሚችል ሥራ ሁሉ ይገቡና የሄዱበትን ዓላማ ይዘነጋሉ።

ከአካባቢው ባሕል ጋር አለመጣጣም

ምዕራባውያን ሚሲዮናዊያን አያስፈልጉም፤ ይልቁንም ዋናው ትኩረታችን የአገሬው ሰዎችን በተለያዩ መልኩ መርዳት መሆን አለበት የሚሉ ወገኖች የሚያቀርቡት ሌላው መከራከሪያ በሚሲዮናዊነት ከሚሄዱበት አገር ባሕል ጋር ተጣጥሞ መኖር አይችሉም የሚል ነው። በእርግጥም ይህ አላሳቢ ጉዳይ ነው። ከአንዳንድ ሁኔታዎች ማየት እንደ ተቻለው በሚሲዮናዊያኑና በአገሬው ቤተ ክርስቲያን መካከል የሚለያይ ትልቅ ግድግዳ ይኖራል። በሌላ በኩል ደግሞ ራሳቸው የአገሬው ሰዎችም ቢሆኑ ከሌላ አገር ከመጡ ሰዎች ባሕል ጋር ተጣጥሞ መኖር እንደሚቻላቸው ታይቶአል። ምንም እንኳን ስሕተቱ የሁለቱም ቢሆንም

ብዙ ጊዜ ግን ምዕራባውያን ሚሲዮናዊያን የራሳቸውን ሥነ መለኮታዊና ባሕላዊ አስተሳሰብ በአገሬ ክርስቲያኖች ላይ ለመጫን መከራ ማድረጋቸው እውነት ነው። ብዙ ጊዜ ምዕራባውያን ሚሲዮናዊያን ከአገሬው አኗኗር ጋር በሚጣጣም መልኩ ሳይሆን በአገራቸው በለመዱት መልክ መኖር ይፈልጋሉ። ይህ ደግሞ በእነርሱና በአገሬው ሰዎች መካከል አለመግባባትን ሲፈጥር ይችላል። ሚሲዮናዊ አሰራርን አስመልክቶ በሎዛን የተደረሰበት ስምምነት ይህንንም ያገናከበ ነበር፤ እንዲህ ይላል፡-

ብዙ ጊዜ እንደታየው ሚሲዮናዊያን ከወንጌል ጋር የማይፈለግ ባሕልና አኗኗርንም ይዘው ይሄዳሉ። ከዚህም የተነሣ አብያተ ክርስቲያናት ከትዱሳት መጻሕፍት ውጪ የሌሎች ነገሮችም እስረኞች ሲሆኑ ይታያል። እንደ እውነቱ ከሆነ ግን፣ የክርስቶስን ወንጌል የማዳረስ ጥሪ ያላቸው አገልጋዮች ራሳቸውን ባዶ በማድረግ ትሕትናቸውን ማስመስከር ይኖርባቸዋል። ዋናው ዓላማቸው ሌሎችን ማገልገል መሆን አለበት፤ የተለያዩ ባሕሎች ቢኖሩ እንኳ እነዚያ ባሕሎች ለእግዚአብሔር ክብር መዋል ይኖርባቸዋል።

ሚሲዮናዊ የሚሆኑ ሰዎችን በመምረጥና በማሠልጠን ረገድ ያለው ጫና በተወሰነ መልኩም ቢሆን ችግር ሊሆንብን ይችላል። ለአጫጭር ሚሲዮናዊ አገልግሎት ወደ ሌሎች አገሮች የሚሄዱ ሰዎች ከዚህ አኳያ ቅንነታቸውን መመስከር የማይፈልጉ ከሆነ ለረጅም ጊዜ በአገልግሎት መስክ ባይሰማሩ ይመረጣል።

የአጫጭር ጊዜ ሚሲዮናዊ ፕሮግራም አንዱ ጠቀሜታ ይኸው ነው። አንዳንድ ሰዎች አስቸጋሪ ሁኔታዎችን መጋፈጥ አይፈልጉም፤ የተለያዩ ባሕል ካላቸው ሰዎችም ጋር ተጣጥሞ መሥራት ይከብዳቸዋል። ስለዚህም በእንዲህ ዓይነቱ ሥራ ለረጅም ጊዜ መቆየት አይፈልጉም። የእነርሱ «ሚሲዮናዊ ጥሪ» ሁኔታዎች አስከ ተመቻቸዋቸው ድረስ ብቻ ነው።

ጥገኝነት

ምዕራባውያን አብያተ ክርስቲያናት ሚሲዮናዊያንን ከማሰማራት ይልቅ የአገሬው ሰዎችን በገንዘብ ይርዱዋቸው የሚለው አስተሳሰብ የሚያስከትለው ትልቅ ችግር ጥገኝነትን መፍጠሩ ነው። ይህ ዓይነቱ

አሠራር ስላለው ጥቅምና ጉዳት መረዳት የቻልኩት ቀደም ባሉት ዓመታት ነበር። ለመጀመሪያ ጊዜ ወደ ሜክሲኮ ስሄድ የኮሌጅ ተማሪ ነበርኩ። ለሰዎችም ዘወቅቱ አደርግ የነበረው ሜክሲኮያውያንን ማንቀሳቀስ፣ የጀመሩትን ሥራ በገንዘብና በጸሎት ማገዝ ነበር። አብሬ አሠራር የነበረው የመጀመሪያው የአገሬው ሰው፣ ከአሜሪካ የሚላክ ገንዘብ አየጠበቀ መኖር በጣም አስቸጋሪ ስለሆነበት ከ15 ዓመታት በኋላ አገልግሎቱን አቋርጦአል። ሜክሲኮያዊ እንደ መሆኑ መጠን ከዚህ በኋላ መቀጠል አልፈለገም። በሌላ አገርና በሌላ ባሕል ያሉ ሰዎችን ለመደገፍ ሲባል ከሩቅ አገር የሚመጣ ብዛት ያለው ገንዘብ ብዙ ጊዜ ያልተጠበቀ የልብ ስብራትንና ግራ መጋባትን ያስከትላል።

ለምሳሌ ያህል በሕንድ ለተጀመረው ሥራ የምንጠቀመው አብዛኛው ዓመታዊ በጀት የሚሰበሰበው ከዚያው ከሕንድ ሲሆን፣ ያን ማድረግ በጣም ከባድ ነው። ስለዚህ መጽሐፍ ቅዱሳዊ የገንዘብ አሰባሰብ ዘዴን እናስተምራቸዋለን። አፕሪልን ሞቢላይዜሽን የተሰኘው መንፈሳዊ ድርጅታችን ሥር የታቀፉ ከ80 በላይ አገሮች የመጡና ከአሥራ ሁለት በላይ በሆኑ አገሮች የተሰማሩ አገልጋዮች አሉ። ስለዚህም አሠራራችን ዓለም አቀፋዊ ይዘት አለው ማለት ይቻላል። ይሁን እንጂ አያንዳንዱ አገልጋይ የራሱን ወጪ ያስማራቸው ቤተ ክርስቲያን መሸፈን እንዳለባት አጠንክረን እንነግራቸዋለን። በተለይ ደግሞ የረጅም ጊዜ ሚሲዮናዊ ፕሮግራምን በተመለከተ ይህ አሠራር ይበልጥ ትክክል እንደሆነ አምናለሁ።

አንዳንዴ ደግሞ በመጠኑ ለየት በሚል መልኩ ገንዘቡን ለማስተላለፍ ሲባል ወደ ምዕራቡ ዓለም ሄደው ተጨማሪ ትምህርት ወይም ስልጠና እንዲያገኙ የአገሬው ክርስቲያኖችን እናበረታታቸዋለን። በአንዳንድ አገሮች እንዲህ ያለው አሠራር ተቀባይነት ሲኖረው ይችላል፤ ይሁን እንጂ ጥሩ አሠራር ነው ብዬ አላስብም። እነዚህ ሰዎች በራሳቸው ባሕል ወይም ከራሳቸው ጋር በሚቀራረብ ባሕል ውስጥ ሆነው ቢማሩ ኖሮ የተሻለ ዕውቀት መገባየት ይችላሉ። አንዳንድ ሰዎች ከተወሰኑ ዓመታት ቆይታ በኋላ ከምዕራቡ ዓለም ሲመለሱ ከራሳቸው ባሕል ጋር መጣጣም እንደሚቻላቸው ለማየት የ40 ዓመት ልምድ አለኝ። በሙዲ መጽሐፍ ቅዱስ ኢንስቲትዩት አብሮኝ መጽሐፍ ቅዱስ ሲያጠና የነበረ ክርስቲያን

ወንድም ወደ አገሩ ወደ ሕንድ ቢመለስ እንኳ ከአገሩ ባሕል ጋር ተጠየሞ መኖር አልቻለም። ስለዚህ ሚሲዮናዊ ጥሪውን በመተው ወደ አሜሪካ ተመለሰ። እስከዛሬ ድረስ እዚያ እየኖረ ነው። ሌሎች በሺህ የሚቆጠሩት ጨርሶ ወደ አገራቸው አልተመለሱም፣ አንዳንዶቹም ወደ አገራቸው ተመልሰው ለአጭር ጊዜ ቢቆዩም እንደገና ወደ ምዕራቡ ተመልሰዋል። እነዚህ ሰዎች የበደለኝነት ስሜት እንዲያድርባቸው አናድርግ። በቀሪው ሕይወት ዘመናቸው ከአየሱስ ጋር እየተመላለሱ ከሆነ አግዚአብሔርን እናመስግን። ግን እዚህ ላይ ማመልከት የምፈልገው በዚህ መልኩ ሰዎችን ለሚሲዮናዊ ሥራ ማሰልጠን ተገቢ አለመሆኑን ነው።

ባለብት አገር የወንጌልን ሥራ መሥራት እንዲችሉ ጥንቃቄ ባለው ሁኔታ መጻሕፍትን፣ አንዳንድ አስፈላጊ ነገሮችን፣ አንዳንዴም ገንዘብን ለሚልኩ ምዕራባውያን ሰዎችና ድርጅቶች ያለኝን አክብሮት መግለጽ እፈልጋለሁ። ይሁን እንጂ በአገራቸው እንዲሠሩ ብዛት ያለው ገንዘብ የምንልክላቸው ከሆነ በቀላሉ ጥገኛ እንዲሆኑ ልናደርጋቸው እንችላለን። የኑሮ ወጪን በተመለከተ

ከምዕራቡ ዓለም ሚሲዮናዊያንን መላክ የለብንም የሚለው ትልቁ መከራከሪያ እነዚህን ሰዎች ለማስማራት የሚጠይቀው ውጪ በጣም ብዙ ሲሆን፣ ከዚህ ይልቅ በቀላል ወጪ የአገሬው አገልጋዮችን መርዳት ይቻላል የሚል ነው። በመሠረቱ ግን ይህ ሙሉ በሙሉ ተክክል ነው ማለት አይቻልም። ገንዘብን በተመለከተ የሚነሳው ጥያቄ ወይም ከባድ ወጪ በሚጠይቁ ምዕራባውያንና፣ ቀላል ወጪ በሚጠይቁ የአገሬው ሰዎች መካከል የሚደረገው ገጽጽር ሐቅን ያገናከበ አይደለም።

ያላገቡ እስከ ሆነ ድረስ የአገሬውን ሰዎች በሚሲዮናዊነት ለማስማራት የሚጠይቀው ወጪ ቀላል ሲሆን ይችላል፤ ይሁን እንጂ ካገቡና ቤተሰብ ከመሰረቱ በኋላ በተለይም ልጆቻቸውን ውጪ ልከው ማስተማር የሚፈልጉ ከሆነ ወጪያቸው ከተጠበቀው በላይ ትልቅ ይሆናል። ይህን በማድረጋቸው እነርሱ ላይ የመፍረድ ፍላጎት የለኝም፣ ይሁን እንጂ የአገሬው ሰዎች የሚጠይቁት ወጪ በጣም ጥቂት ነው የሚለው አባባል ይህን ግምት ውስጥ ያላስገባ መሆኑን ማሳየት እፈልጋለሁ።

ሚሊዮናዊያንን ለመላክ ስለሚያወጡት ገንዘብ የሚያማርሩ እንዳንድ አብያተ ክርስቲያናት የዕለት ተዕለት ወጪያቸውን እንዴት እንደሚጠቀሙበት ራሳቸውን መጠየቅ ይኖርባቸዋል። እንዳንድ አብያተ ክርስቲያናት ለቤተ ክርስቲያን ሕንፃ ማለረያ ከ7 አስከ 8 ሚሊዮን ብር ያወጣሉ፤ ከዚህ እጅግ በጣም ባለ ወጪ ሚሊዮናዊያንን በመላካቸው ግን በጣም ያማርራሉ።

በተለያዩ አገሮች ሚሊዮናዊያንን ማስማራት ወጪውም እንደየ አገሮቹ ይለያያል። ለምሳሌ ፈረንሳይ አገር ያለ ሚሊዮናዊና ሕንድ አገር ያለ ሚሊዮናዊ የወር ወጪ እኩል ሊሆን አይችልም። ለእንደ አገልጋይ ይበቃል ብለን የምንመድበው ገንዘብ በጣም ጥቂት በመሆኑ እንዳንዴ አገልጋዩን ለፈተና እንጋብዛለን። ካለበት ኤኮኖሚ ተፅዕኖ የተነሣ ለሌላ ሥራ የተመደበውን ገንዘብ ለግል ጥቅሙ ሊያውሰው ይችላል።

በእንዳንድ አገሮች ደግሞ ከእግዚአብሔር ጥሪ የሌላቸው ሰዎችን ይሰበስቡና በቀላል ደመወዝ በእግዚአብሔር ሥራ ያለማሩዋቸዋል። በከፍተኛ ደረጃ ሥራ አጥነት ሊኖር ይችላል፤ እነዚህ ሰዎች ደግሞ የዕለት ምግባቸውን ማግኘት ስለሚፈልጉ ቢያምኑበትም ባያምኑበትም ገንዘብ ስለ ተከፈላቸው ብቻ ክርስቲያናዊ ሥራ ላይ ይሠማራሉ። ብዙውን ጊዜ ደግሞ በቂ ሥልጠና የላቸውም፤ ከዚህም የተነሣ ሕይወታቸው ይመስቃቀላል። ካንቡና ልጆች ከወለዱ በኋላ ደግሞ ለቤተ ሰባቸው የሚበቃ ገንዘብ ስለማይከፈላቸው ቅርታቸው ይበልጥ እየጨመረ ይሄዳል። በመጨረሻም ራሳቸውንም ሆነ የተለማሩበትን አገልግሎት የሚያሰነቅፍ ሥራ ሊፈጽሙ ይችላሉ።

ሚሊዮናዊያንን ለወጤታማ አገልግሎት ማዘጋጀት ከፍተኛ ወጪ ማለወጣቱ እውነት ነው። ከዚህ ወጪ ለማምሰጥ ሊባል የአገሬው ሰዎችን መርዳቱ ይሻላል ብለን የምናሰብ ከሆነ ትልቅ ስሕተት እየፈጸምን መሆኑን መረዳት አለብን። ምንም እንኳን በቁጠባና ይበልጥ በመትጋት መሥራት የምንችልበት መንገድ መኖሩ እውነት ቢሆንም ዓለምን በወንጌል የመድረሱ ተግባር ምንም አቋራጭ መንገድ እንደሌለው ማወቅ አለብን።

ታላቁ ተልዕኮ የሚፈልገው ገንዘባችንን ብቻ ሳይሆን እኛ ራሳችንንም ጭምር ነው። በሰው አካል ተገልጦ በመካከላችን እንዲኖር እግዚአብሔር አብ ወልድን እንደ ላከ ሁሉ፤ ኢየሱስ ደግሞ ከምናገለግላቸው ሰዎች ጋር

ራሳችንን አንድ እንድንደርግ እኛን ልኮናል። ይህ ደግሞ ፍቅራችንን እንጂ ምን ያህል ቆጣቢዎች መሆናችንን የምናስመለከርበት ጉዳይ አይደለም። የእግዚአብሔርን ፍቅር ለሌሎች ማካፈል እንድንችል ምቹታችንና የለመድነውን እኗር እንኳ ለመካድ ዝግጁ መሆን አለብን። (Craig ott, Evangelical missions Quarterly).

ብዙዎች የሚሊዮናዊነት ተመክሮ ስለሌላቸው ብቻ ለሰ ሚሊዮናዊነት የተሳሳተ ግምት ሊኖራቸው ችሏል። ይህም ወደ ተሳሳተ መደምደሚያ ለሰ መራቸው ለሰ ሚሊዮናዊያን ቀና አመለካከት እንዳይኖራቸው አድርጎአል። ስለዚህም ምስክርነታቸውን እንኳ መስማት እይረዳለንም።

ተጨማሪ ንባብ፡-

Lundy, David, We Are the World (OM Publishing).

Taylor, William D., ed., Too Valuable to Lose (William Carey Library).

Barnett, Betty, Friend Raising (YWAM Literature).

Dillon, William, people Raising (Moody press).

Ott, Craig, Let the Buyer Beware, (Evangelical Missions Quarterly, July 1993).

ስድስት

ለሥራው የሚያስፈልግ ገንዘብ

ተፈላጊ ገንዘብ ከየት ማግኘት ይቻላል?

ወደ ተለያዩ አገሮች በመሄድ እንዲያገለግል የተጠራ ሰው ከሚያጋጥሙት ፈተናዎች አንዱ የሚያስፈልገውን ገንዘብ እንዴት ማግኘት እንደሚችል ነው። እንደሚታወቀው መጋቢዎች ደመወዝ አላቸው። አንዳንድ ባለጸጋ አብያተ ክርስቲያናት ለትምህርት ለሚልጓቸው ሚሲዮናዊያን ደመወዝ ይሰጣሉ። ይሁን እንጂ አብዛኞቹ ሚሲዮናዊያን የሚኖሩት «በእምነት» ነው። በመሠረቱ የማያስፈልግ ልዩነትን የሚፈጥር በመሆኑ ይህን «በእምነት መኖር» የሚለውን ቃል አልወደውም። የገቢ ምንጮችን ምንም ይሁን ምን፣ ማንኛችንም ብንሆን የምንኖረው በእምነት ነው። ከቤተ ክርስቲያን ደመወዝ የሚከፈላቸው አገልጋዮች የሚኖሩት በእምነት አይደለም ማለት አይቻልም።

ገንዘብ ማለባለብን በተመለከተ ድርጅቶችም ሆኑ ግለሰቦች የተለያዩ አመለካከት ይኖራቸዋል። William Dillon የተባለ ጸሐፊ People Raising-A practical Guide to Raising support በተሰኘ መጽሐፉ ገንዘብ ማለባለብን በተመለከተ የተለያዩ አገልጋዮች ይጠቀሙበት ለሰ ነበረ ዘዴ አስፍሮአል። ለምሳሌ ያህል ጆርጅ ሙሰር በጸሎት ብቻ መደገፍ እንዳለብን ሲናገር፣ ዲ.ኤል. ሙዲ ደግሞ በጸሎት ፣መረጃን በመስጠትና ከአገልግሎቱ ደጋፊዎች ገንዘብ በማሰባሰብ ያምን ነበር፤ ሐድሶን ቲለር ደግሞ በጸሎትና አስፈላጊውን መረጃ ማቅረብ አስፈላጊ መሆኑን ቢቀበልም ገንዘብ ለማሰባሰብ ሲባል ደጋፊዎችን ማብዛት ግን አይቀበልም ነበር። እንግዲህ እዚህ ላይ ጥያቄው፣ «ገንዘብን በማሰባሰብ ረገድ በቅዱሳት መጻሕፍት የተደገፈ ዘዴ የትኛው ነው?» የሚል ይሆናል ማለት ነው። ለዚህ ጥያቄ የምንሰጠው መልስ የተለያዩ መንገዶችና ዘዴዎች ሲኖሩ ይችላሉ እንጂ ይኼ ነው ወይም ያ ነው የምንለው አንድ መንገድ ብቻ የለም የሚል ነው።

ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሊነሡ እንደሚችሉ ሌሎች ውስብስብ ጉዳዮች ሁሉ ይህን በተመለከተ ሚዛናዊነት ሊኖረን ይገባል፤ የእግዚአብሔርን መንግሥት ለመመሥረት ቤተ ክርስቲያን ያለባትን ጋላፊነት ግምት ውስጥ ማስገባት ይኖርብናል። ይህም ገንዘብ ማለባለብን በተመለከተ ሌሎች የሚጠቀሙበትን መንገድ ማክበርን ይጠይቃል። አንዳንዶች ከጉድለታቸው ይለጣሉ፤ ሌሎች ግን ከመላታቸው ይለጣሉ፤ በእኛ በኩል ግን ስለ ሁሉም አመስጋኞች መሆን አለብን።

በመጀመሪያ ደረጃ፣ ስለ ገንዘብ መነጋገር መንፈሳዊነት አይደለም የሚለውን አስተሳሰብ ከእእምሮአችን ማውጣት ይኖርብናል። ገንዘብን የሚሰጠን ማንም ይሁን ማን ዋናው ምንጮችን እግዚአብሔር ራሱ ነው፤ በተቀዳሚ ደረጃ ምስጋናችንም ለእርሱ መሆን አለበት።

ማንኛውም ክርስቲያን በአስፈላጊው ነገር መረዳት እንዳለበት ከሚያመለክቱ የቅዱሳት መጻሕፍት ትምህርቶች አንዱ በ1ኛ ቆሮንቶስ 9፥7-14 የምናገኘው ነው።

ለመሆኑ በገዛ ገንዘብ በወታደርነት የሚያገለግል ማን ነው? ወይም ተከሎ ፍሬውን የማይበላ ማን ነው? መንጋ እየጠበቀ የክብቱን ወተት የማይጠጣ ማን ነው? ይህን የምናገኘው እንደ ሰው አስተሳሰብ ነውን? የአረትስ ሕግ ይህንን ይል የለምን? በሙሴ ሕግ፣ የሚያበራየውን በሬ አፉን አትሰር ተብሎ ተጽፎአልና። ለመሆኑ፣ እግዚአብሔርን ያሳስበው የበሬ ጉዳይ ነውን? ይህን የተናገረው በእርግጥ ስለ እኛ አይደለምን? የተጻፈው በትክክል ስለ እኛ ነው፤ ዐራሹ የሚያርለው፣ አበራዩ የሚያበራየው ከምርቱ ድርሻ እንዳለው ተስፋ በማድረግ ነውና። እኛ በእናንተ መካከል መንፈሳዊ ዘር ዘርተን ከሆነ ለሥጋ የሚሆንን ነገር ብናጭድ ትልቅ ነገር መሆኑ ነውን? ሌሎች ይህን መብት ከእናንተ ማግኘት ከቻሉ፣ እኛ ይበልጥ ማግኘት አይገባንም? እኛ ግን በዚህ መብት አልተጠቀምንም፤ ይልቁንም ለክርስቶስ ወንጌል ዕንቅፋት እንዳንሆን ሁሉንም ነገር እንታገሃለን። በቤተ መቅደስ የሚያገለግሉ ምግባቸውን ከቤተ መቅደሱ እንደሚያገኙ፣ በመሠዊያው የሚያገለግሉ ከመሥዋዕቱ እንደሚካፈሉ አታውቁምን? እንደዚሁም ወንጌልን የሚሰብኩ ሰነሮ የሚያስፈልጋቸውን ከወንጌል እንዲቀበሉ ጌታ አዝዞአል።

ከዚህ ምንባብ የምንመለከተው እውነት ለአገልግሎት የተጠራ ሁሉ በእግዚአብሔር መንግሥት ሥራ ውስጥ የመሳተፍ ተቀባይነት ማግኘቱንና በዚህም ምክንያት በደመወዝ መልክም ይሁን ሌሎች ክርስቲያኖች በሚያደርጉት ስጦታ የመደገፍ መብት ያለው መሆኑን ነው። ስለዚህ የእግዚአብሔርን ሥራ አየሠራን ከሆነ ይህን ክፍያ ለመቀበል ቅር ሲለን አይገባም ማለት ነው። ለአገልግሎታችን የሚሆን ገንዘብ ለመለገስ ሌሎች መሥዋዕትነት ቢከፍሉ አንኳ በፍጹም ራሳችንን እንደ በደለኛ መቀጠር የለብንም። እንደ እግዚአብሔር መንግሥት ሠራተኞች ተገቢ ክፍያ ቢለጠን ነውር አይደለም። ለሠራተኛው ደመወዝ ይገባዋል (ሉቃ 10፡7)። የሚያበራየው በሬ አፍ መታሰር እንደሌለበት ሁሉ፣ አገልጋዮችም እንዲሁ ተገቢውን ቀለብ ማግኘት አለባቸው።

ችግር የሚነሳው ለዎች ለሙሉ ጊዜ አገልግሎት ተጠርተናል ብለው ቢያስቡም፣ ስለዚህ ጉዳይ ባለመናገራቸው ብቻ የቤተ ክርስቲያኑ ለዎች ያንን ሰው መቀበል ሲያቅታቸው ነው፤ ወይም ደግሞ ያ ወንድም ወይም ያቺ አህት ለአገልግሎት መጠራታቸውን የሚለሙት ሌሎች ሲያወሩ ብቻ ሊሆን ይችላል። አንዳንድ ለዎች የሙሉ ጊዜ አገልጋይ እንዲሆኑ ከእግዚአብሔር ጥሪ እንደ ደረሳቸው ያስባሉ፣ የሚያስፈልጋቸው ገንዘብ ስላልተሰጣቸው ግን ቤተ ክርስቲያንን ሲነቅፉ ይሰማሉ። አንዳንዶች የምንመላለለው በአምነት ስለሆነ፣ ከማንም ገንዘብ መጠየቅ የለብንም የሚል አቋም ይዘዋል፤ እነርሱ በሚጠብቁት መንገድ ቤተ ክርስቲያኒቱ ሳታስተናግዳቸው ስትቀር ወይም ደግሞ ገንዘብ ያላቸው ለዎች ካልሰጡዋቸው ግን የማያስፈልግ ቅርታ ያድርባቸዋል። ለዚህ ዋናው ምክንያቱ ጉዳዩን በትክክለኛ መልኩ አለመረዳት ወይም ኃላፊነትን ለመወጣት አለመፈለግ ሊሆን ይችላል።

አንዳንድ አገልጋዮች ደግሞ ችግራቸው ከቤተ ክርስቲያን ወይም ከክርስቲያኖች ገንዘብ አለማግኘታቸው ሳይሆን፣ የሚቀበሉት ገንዘብ ጨርሶ ለነሮ የማይበቃቸው እንደሆነና አብያተ ክርስቲያናቱ በእንዲህ ዓይነት ሥራ በቂ ገንዘብ ማውጣት አለመፈለጋቸው እንደሆነ ይናገራሉ። እንደ አውነቱ ከሆነ እንዲህ መሆን አልነበረበትም። ገንዘብን በተመለከተ አብያተ ክርስቲያናቱ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ዕይታ ሊኖራቸው ይገባል። በዋነኛነት ደረጃ

ሚሊዮናዊያንን የመላከና ሊመለሱም የመቀበል ኃላፊነት የአጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ኃላፊነት መሆን አለበት። ስለዚህ የሚሊዮናዊነት ዝንባሌ ካለን ይህንኑ ራእያችንን ለቤተ ክርስቲያናችን መናገርና ምላሻቸውን መስማት ተገቢ ነው። ችግራችንን በተመለከተ በጣም ግልጽ ሆነን መናገርን እንዘንጋ። ከቤተ ክርስቲያናችን ለዎችም ሆነ ከሌሎች ጋር ስንነጋገር ግልጽ ቅጥፍና ተግባቢ መሆን በጣም ይጠቅማል። አንዳንድ አብያተ ክርስቲያናት መርዳት ከሚችሉት በላይ ጥሪ እንዳላቸው የሚናገሩ ለዎች ይኖሩዋቸዋል። እንዲህ ያለውን ሁኔታ ጸጋ በተሞላበት መንገድ ማስተናገድ ካልተቻለ ተስፋ መቁረጥን ሊያስከትል ይችላል።

ገንዘብን በተመለከተ ከቤተ ክርስቲያናችን ጋር አንዳንድ ሁኔታዎችን በማመቻቸት ላይ እያለን በግል ራእያችንን እናዳብር። ራእይ ከሌለን የቱንም ያህል ብዛት ያለው ድጋፍ ብናገኝ ሥራው አለልቺ ይሆንብናል። የምንለማራው በጋጢአት ለጠፋው ዓለም ወንጌልን በማዳረስ ሥራ መሆኑን አናስታውስ። ለተለያዩ ሥራ ስለሚያስፈልገን ገንዘብ ስጪይና ዕቅዴን ለሌሎች በማካፍልበት ጊዜ ሁሉ ልቤን የሚያግለው ይህ ራእይ ነው። ለሥራው ገንዘብ ማስፈለጉ እውነት ነው። በየዕለቱ ወደ ገሃነም የሚሄዱ ነፍሳትን ለመታደግ ሌላ አማራጭ መንገድ ቢኖር ኖሮ፣ ይህን ያህል የሚያላስበን ጉዳይ ባልኖረ ነበር። ስለሆነም ስለ ሥራው ስፋትና ለሰሚያስፈልገን ድጋፍ ከቤተ ክርስቲያን ወይም ከሌሎች አጋሮቻችን ጋር ስንነጋገር በፍጹም መደናገጥ የለብንም፤ የሚያስፈልገንን እርዳታ ወዲያው ማግኘት ባንችልም ተስፋ መቁረጥ የለብንም።

በጸሎትና ተግባራዊ እርምጃን በመውሰድ መካከል ሚዛናዊነት ይኑረን፤ ይሁን እንጂ በዚህም ሆነ በዚያ እምነታችን በእግዚአብሔር እንጂ በሌላ በማንም መሆን የለበትም። ይህን በምሳሌ ማቅረብ እችላለሁ። በ1982 ዓ.ም ያኔ የድርጅታችን ዳይሬክተር የነበሩት ሰው በአውሮፓ በማገልገል ላይ እያሉ ከባድ የመኪና አደጋ እንደ ደረሰባቸውና ከአደጋው የተነሣ ሽባ እንደሆኑ ተነገረን። ይህን እንደ ለማን በሺህ የሚቆጠሩ አጋሮቻችን በጸሎት እንዲተባበሩን ጠየቅን። ይሁን እንጂ በዚህም ውስጥ ቢሆን አስፈላጊውን ሕክምና ማግኘት የሚችሉበትን ሁኔታ ከማመቻቸት ወደ ጌላ አላልንም። አውሮፓ ውስጥም ምርጥ በሚባል ሆስፒታል ያሉ በጣም የተደነቁ

ዶክተሮች እንዲያከማቸው አደረጉ። ከእኛ በኩል ማድረግ ያለብንን ካደረግን በኋላ በቀሪው ሁሉ ጥንቃቄ እንዲያደርግላቸው ለጌታ አደራ ከመስጠት በቀር ሌላ አማራጭ አልነበረንም። ጸሎይ፣ ማድረግ ያለብንን ሁሉ አደረግን፣ የተቀረውን ግን ለጌታ እደራ ሰጠን።

ገንዘብ ነክ ጉዳዮችን በተመለከተ ሚዛናዊ መሆን ምን ያህል ከባድ መሆኑን እንደነበረሁ። ቀደም ባሉት ዓመታት ችግራችሁ ምንድነው? ተብለን ካልተጠየቅን በቀር ከድርጅታችን ውጪ ላለ ማንኛውም ለው ስለ ገንዘብ እንዳንናገር መመሪያ ነበረን፤ ከእኛ ጋር ለመሥራት ለሚመጡ ወጣት ሚሲዮናዊያን ስለ ራሳቸውም ሆነ ስለ ድርጅታችን ኢኮኖሚያዊ ችግር ለማንም እንዳይናገሩ እናስጠነቅቅ ነበር። ሌሎች ድርጅቶች ለአገልግሎታቸው ማካሄጃ የሚሆናቸውን ገንዘብ ለማግኘት ለሚጠቀሙባቸው መንገዶች አክብሮት ቢኖረንም እኛ ግን በጸሎት ብቻ መደገፍ እንዳለብን ነበረ የምናስበው። ይሁን እንጂ አንዳንዴ ራሳችንን ከሌሎች ጋር በማነጻጸር የበለጠ መንፈሳዊ የሆንን ይመስለን እንደነበር መደበኛ አልፈልግም።

በኋላ ግን ለሚያስፈልገን ገንዘብ መጸለይ አስፈላጊ የመሆኑን ያህል ችግራችንን ለሌሎችም ማካፈልም መጽሐፍ ቅዱሳዊ መሆኑን ተገነዘብን። እግዚአብሔር የማይቻል ነገርን ያደርጋል፤ ይሁን እንጂ ይህን ለማድረግ በሌሎች ወንድሞቻችንን አህቶቻችን መጠቀም እንደሚችል መረዳት ተገቢ ነው። ህድሰን ቲይለር በጸሎቱና በእግዚአብሔር ላይ በመታመን ሕይወቱ በጣም የሚታወቅ አገልጋይ ነበር፤ ያም ሆኖ ግን ሥራውን በተመለከተ ወቅታዊ መረጃ መስጠትንና ያላቸውን እንዲያካፍሉ ሌሎችን ማንቀሳቀስ የሚችል ለው ነበር።

ስለ ገንዘብ ነክ ጉዳዮች መጸለይ ዓለማዊነት አይደለም። A table in the Wilderness በተለኛ መጽሐፋቸው Watchman Nee እንዲህ ይላሉ፡- ኢኮኖሚያዊ ወደ ሆኑ ማለትም ምግብን፣ ልብስንና መጠለያን ወደሚመለከቱ ጉዳዮች ስንመጣ ተግባራዊ አልባት ወደሚያሻው ጉዳይ መጥተናል ማለት ነው፤ ከማንኛውም ይልቅ አምነታችን እውነታን ያገናዘበ መሆኑ የሚፈተነውም እንዲህ በመሳለሉ ነገሮች ነው። ለሥራው ለሚያስፈልጉ ጉዳዮች በእግዚአብሔር መተማመን ካልቻልን ስለ መንፈሳዊ

ችግሮች መነጋገራችን ጥቅሙ ምንድነው? እግዚአብሔር ሕያው ነው እያልን ለሌሎች እንናገራለን። እንደዚያ የምንል ከሆነ በመጀመሪያ ደረጃ ሕያውነቱ ለራሱ ሥራ የሚያስፈልጉ ነገሮችን ሲሰጠን በማየት ይረጋገጥ። እግዚአብሔር ላይ ያለን እምነት የሚበረታው በዚህ መልኩ ስናውቀው ነው፤ በዚህ መልኩ ካወቅነው ስለ ሌሎች መንፈሳዊ ጉዳዮችም በእርሱ መታመን አይከብደንም።

በሉቃስ 18፥1-5 ካለው ስለዚያች አጥብቃ ዳኛውን ትወተውት ስለ ነበረች መበለት ስናነብ በዋነኛነት ደረጃ የምንረዳው በጸሎት መጽናት ያለብን መሆኑን ነው። በዚህ መልኩ ስንጸልይ የዓላማችንን ቅንነት የሚፈታተኑ አስደንጋጭ ችግሮችና ተግዳሮቶች ይጋረጡብናል። ከምንም በላይ ይዘን ለምንነሳው ዓላማ ጤናማነት ጥንቃቄ ማድረግ አለብን። በእርግጥ ዓለምን በወንጌል የመድረስ ሸክም አለን? ስለ ገንዘብ ነክ ጉዳዮች የምንጸልየው በእርግጥ እግዚአብሔርን የሚያስከብር ዓላማ በአእምሮአችን ይዘን ነው? አንዳንድ ጊዜ እግዚአብሔር ገንዘብን በተመለከተ ለምናቀርበው ጸሎት መልስ የማይሰጠን ምናልባት ስለ አርሱ ያለንን የተሳሳተ አመለካከት ስለሚያውቅ ይሆናል። አንዳንዴ ገንዘብ እንዲሰጠን እግዚአብሔርን በተለያየ መንገድ ማስገደድ የምንችል ይመስለናል። የሰውን ልጅ ለመፈተን እግዚአብሔር ምን ያህል ብርቱ መሆኑን ከመጽሐፈ ኢዮብ እንመለከታለን። ፈተናው የቱንም ያህል የበረታ ቢሆን፣ ዓይኖቻችን እግዚአብሔር ከሰጠን ዓላማና ግቦች ላይ ማንሣት የለብንም። በመሠረቱ የእግዚአብሔር ፈቃድ እርሱ የሰጠንን ዓላማ ማፍረስ ሳይሆን ወደዚያ፣ ዓላማ በመጓዝ ላይ እያለን እኛን ማጥራት ነው። ለሥራው ስለሚያስፈልገን ገንዘብ ብዙ እንጨነቅ ይሆናል፤ ይሁን እንጂ ጭንቀት መፍትሔ ሊሆን አይችልም። ጭንቀትን በተመለከተ ድልን ካላገኘን ከሌሎች ክርስቲያኖች ጋር ለመነጋገርና አብሮ ለመጸለይ ጊዜው አሁን ነው።

በመታዘዝና ለጸሎት መልስ በማግኘት መካከል ሰላለው ግንኙነት ከ1ኛ ዮሐንስ 3፥21-22 በግልጽ መመልከት ይቻላል። «ወዳጆች ሆይ፣ ልባችን የማይፈርድብን ከሆነ በእግዚአብሔር ፊት ድፍረት አለን፤ ትእዛዛቱንም ለእምንጡበትና በፊቱም ደስ የሚያሰኘውን ለእምናደርግ የምንለምነውን ሁሉ ከእርሱ እንቀበላለን።» እንዲህ ማለት ግን የኢኮኖሚ

ችግር በሚኖርበት ጊዜ ሁሉ፣ ወይም የጸሎታችንን መልስ ወዲያውኑ ካልተቀበልን ባለመታዘዝ ሕይወት ውስጥ ነን ማለት አይደለም። በዚህ ጉዳይ ዙሪያ ሚዛናዊነትን መጠበቅ ተገቢ ነው። አላስፈላጊ የበደለኝነት ስሜት ወይም ከመጠን በላይ ራስን የመከታተል አዝማሚያ እንዳይገዛን ጥንቃቄ ማድረግ ተገቢ ቢሆንም፣ ጸሎታችን መልስ እንዳያገኝ በማደናቀፍ ረገድ ያለውንም ድርሻ መረዳት መልካም ነው። በትክክለኛ መንገድ ላይ ያልሆነ ሰው ጸሎት በእግዚአብሔር ፊት ለድብ መሆኑን ብሉይ ኪዳን ከማስጠንቀቂያ ጭምር ያመለክታል። ጸሎት በምንም መልኩ መታዘዝን መተካት አይችልም።

አንዳንድ ሰዎች ላቀዱት ሥራ የሚያስፈልጋቸውን ገንዘብ በተመለከተ ጫና ሊገጥማቸው አሉታዊ ምላሽ ይሰጣሉ። የሚያስፈልጋቸው ገንዘብ የቱንም ያህል ብዙ ቢሆንም፣ በእግዚአብሔር ስለ መታመን አስፈላጊነት እንዲነገራቸው አይፈልጉም። ይሁን እንጂ በእግዚአብሔር የመታመኑ ጉዳይ በሚሲዮናዊ ሥራ ዋነኛ ቁልፍ መሆኑን አምናለሁ። ከዓለማችን ሕዝብ 75 ከመቶ የሚሆነው በየዕለቱ ከሕልውና ችግር ጋር ተፋጥጦ ይኖራል። አብዛኛው የዓለማችን ሕዝብ ዕለታዊ ገቢ ሊታመን በማይችል መልኩ እጅግ ዝቅተኛ ነው። ብዙ ጊዜ ደግሞ ቤተ ሰባቸውን ለመቀለብ እንኳ የሚበቃ አይደለም። አንዳንዶቹ በየቀኑ ለአሥራ ስድስት ሰዓት መሥራት አለባቸው። ኦ. ሐልስቢ የተሰኙ ጸሐፊ ስለ ጸሎት ባዘጋጁት መጽሐፋቸው፣ «ጸሎት ሥራ ነው» የሚል አባባል አስፍረዋል። የብዙዎቻችን ችግር ከዚህ ሥራ መሸሽ መፈለጋችን ነው።

ከጸሎቱ ጋር ጎን ለጎን ሥራም አስፈላጊ ነው። ምናልባትም ከዚህ ሥራ ጥቂቶቹ ከተለያዩ አብያተ ክርስቲያናት ጋር ተገቢ ግንኙነት መፍጠር ሊሆን ይችላል። ሌሎች የኢኮኖሚ ድጋፍ እንዲያደርጉልን ከተፈለገ በእኛ በኩል መደረግ ያለባቸው ነገሮችም ሊኖሩ ይችላሉ። የሚደረግልንን የገንዘብ ድጋፍ ውጤታማ በሆነ መልኩ ሥራ ላይ ለማዋል የሚያስችለንን ሥልጠና ማድረግም አስፈላጊ ሊሆን ይችላል።

የሚያስፈልገንን ሁሉ በጸሎት ለእግዚአብሔር ካቀረብን፣ ከእኛ በኩል መደረግ ያለበትን ካደረግን በኋላ፣ የቀሩ ነገሮችን ለእግዚአብሔር እንተው። እንዲህ ሲል ግን ከጸሎቱ በኋላ ምንም አኖድርግ ማለቴ

አይደለም። አንደ ክርስቲያኖች እግዚአብሔር በጸሎታችንም ሆነ በምናደርገው አንቅስቃሴ መጠቀም እንደሚችል እናውቃለን። በጸሎትም ሆነ በተግባር ማንኛውንም የምንቀበለው ከእግዚአብሔር ጸጋ የተነሣ ብቻ ነው። ይሁን እንጂ፣ አንድ ቦታ ላይ ምንም ማድረግ የማንችልበት ደረጃ ላይ መድረሳችን የግድ ነው። በምናውቃቸውም ሆነ፣ በማናውቃቸው ሰዎች በኩል መንፈስ ቅዱስ እንዲሠራ ጊዜ መስጠት ተገቢ ነው።

ገንዘብን መስጠት

እስካሁን ድረስ ለንጋገር የነበረው ለወንጌል ሥራ ለሚወጡ ሰዎች የሚያስፈልገውን ገንዘብ በተመለከተ ብቻ ነበር። አሁን ደግሞ የጉዳዩን ሌላ ገጽታ ማለት ለዚህ ጉዳይ የሚውለውን ገንዘብ የሚለግሱ ግለ ሰቦችና አብያተ ክርስቲያናትን በተመለከተ ጥቂት የምንለው ይኖረናል። ስለ ገንዘብና ስለ መስጠት ቅዱሳት መጻሕፍት ብዙ የሚናገሩት አላቸው። ለምሳሌ ያህል ከየሐዋርያት ስራ 2፡42-47 የሚከተለውን እናንብብ፡-

እነርሱም በሐዋርያት ትምህርትና በንብረት፣ እንጀራውንም በመቁረስና በጸሎት ይተጉ ነበር። በሐዋርያት እጅ ብዙ ድንቅና ታምራት ይደረግ ስለ ነበር፣ለው ሁሉ ፍርሃት አደረበት። ያመኑት ሁሉ በአንድነት ነበሩ፤ ያላቸውንም ሁሉ የጋራ አደረጉ። ሀብታቸውንና ንብረታቸውንም እየሸጡ ለእያንዳንዱ ለው የሚያስፈልገውን ያህል ይሰጡት ነበር። በየዕለቱ በቤተ መቅደስ በአንድነት እየተገኙ፣ በቤታቸውም እንጀራ እየቆረሱ፣ በደስታና በቀና ልብ ይመገቡ ነበር፤ እግዚአብሔርንም እያመሰገኑ በሕዝብ ሁሉ ፊት ሞገስ ነበራቸው፤ ጌታም የሚድኑትን በቁጥራቸው ላይ ዕለት በዕለት ይጨምር ነበር።

ይህ ግሩም ምንባብ ነው፤ የተለያዩ ሰዎች በሚስማማቸውና አቋማችንን ይገልጽናል ብለው በሚያስቡት መልኩ እንዳሻቸው ሲጠቀሙበት ይታያል። ይሁን እንጂ፣ ለሌሎች የሚያስፈልገውን ለማሟላት ሲሉ ያላቸውን ሁሉ ይሸጡ ነበር ከሚለው ጭምር ሐሳቡን በሙሉ መውሰድ ተገቢ ነው። ክርስቲያኖች ሁሉ ያላቸውን እየሸጡ የሚያገኙትን ገንዘብ ለሚሲዮናዊ ሥራ ይሰጡ የሚል ሕግ አለ ለማለት አይደለም። ይህን የምለው እነዚያ ሰዎች ያንን ያደረጉት ሰዎችን በመውደዳቸውና ማሟላት የሚችሉት ክፍተት መኖሩን በማየት እንጂ ሕግ ስለሰገደዳቸው አልነበረም።

በዓለም ዙሪያ ተዘዋውራለሁ፤ ይሁን እንጂ በአንዲህ ያለ ሁኔታ ለመስጠት የተነሣሁ ለዎችን አይቼ አላውቅም። እንዲህ ስል በታላቅ ልግስና የሚሰጡ የተለዩ ሰዎች ጨርሶ የሉም ማለቱ አየደለም፤ ብዙ ጊዜ ግን ክርስቲያኖች በእግዚአብሔር ሥራ ዙሪያ ላለው ችግር አጥጋቢ ያልሆነ ምክንያት ሲሰጡ አሰማለሁ። በገንዘብ ዕጦት ምክንያት የእግዚአብሔርን ሥራ ትተው ለመጡ ሚሲዮናዊያን፤ «ወደዚያ እንድትሄዱ መጀመሪያውንም የእግዚአብሔር ፈቃድ ባይሆን ነው» ወይም፤ «የገንዘብ አቅማችሁን ቅስም የለበረ እግዚአብሔር ራሱ ነው» በማለት የሚናገሩ ሰዎችን ለዎቻለሁ። በአንዳንድ መልኩ አባባሉ አውነትነት ለኖረው ይችላል፤ ያም ሆኖ ግን ሚሲዮናዊያን ሁሉ ሥራ አቋርጠው ወደ አገራቸው የሚመለሱት ከላይ በቀረቡት ሁለት ምክንያቶች ብቻ ነው ማለት አይቻልም። ይህ አገልግሎት ሁለት መሠረት ያላደረገ ምክንያት ነው። አንዳንዴ በገንዘብ አጥረት ምክንያት የእግዚአብሔር ሥራ የሚደናቀፈው እኛ ንፋግ ስለሆንን፤ ገንዘብን በተመለከተ በልግስና ስለማንለጥ ሊሆን ይችላል። አንዳንድ ጊዜ ከክርስቲያኖች ይልቅ ዓለማውያን ለሚያምኑበት ዓላማ ያላቸውን ለመስጠት ዝግጁ ሳይሆኑ እንደማይቀሩ አስባለሁ።

ሌላው በጣም ጠቃሚ የቅዱሳን መጻሕፍት ክፍል 2ኛ ቆሮንቶስ 8+1-7 ያለው ነው። ወንድሞች ሆይ፤ እግዚአብሔር በመቄዶንያ ላሉት አብያተ ክርስቲያናት የሰጠውን ጸጋ እንድታውቁ እንፈልጋለን። የደረሰባቸው መከራ ጽኑ ቢሆንም ደስታቸው ግን የላቀ ነበር፤ ድህነታቸው ብርቱ ቢሆንም ልግለናቸው ግን የበዛ ነበር። እንደ ዐቅማቸው ብቻ ሳይሆን፤ ከዐቅማቸው በላይ በፈቃዳቸው እንደ ሰጡ አመለክርላቸዋለሁ። እነርሱም ቅዱሳንን ለመርዳት በሚደረገው አገልግሎት ለመሳተፍ ዕድል ያገኙ ዘንድ አጥብቀው ይለምኑ ነበር። እኛ ከጠበቅነው በላይ፤ በመጀመሪያ ራሳቸውን ለኔታ ሰጡ፤ ቀጥለውም በእግዚአብሔር ፈቃድ ለእኛ ሰጡ። ስለዚህ ቲቶ በእናንተ መካከል ቀደም ሲል የጀመረውን የልግስና ሥራ ክፍጻሜ እንዲያደርስ ለምነው ነበር። እናንተም በሁሉ ነገር ይኸውም በእምነት፤ በቃል፤ በዕውቀት፤ በፍጹም ትጋትና ለእኛም ባላችሁ ፍቅር ልቃችሁ እንደ ተገኛችሁ፤ በዚህም የቸርነት ሥራ ልቃችሁ እንድትገኙ አደራ እንላችኋለን።

እግዚአብሔር በመስጠት ጸጋ ልቀን እንድንገኝ ይፈልጋል። ይህን ክፍል ሰናዝብ ለቤተ ክርስቲያን የምንሰጠውን መባ ያስታውሰን ይሆን? በበኩሉ በቤተ ክርስቲያን የሚሰበሰበውን መባ በተመለከተ ይህን ያህል ግምት እንደማይሰጠው አይቻለሁ። አንዳንድ ጥናቶች እንደሚያመለክቱትም ክርስቲያኖች ለእግዚአብሔር ሥራ የሚሰጡት ገንዘብ በጣም አየቀነለ መጥቶአል። ብዙዎቹም ገንዘባቸው ማድረግ የሚችለውን ባለመረዳታቸው ብቻ መስጠትን በተመለከተ ልቀው አልተገኙም። ጥቂት ብሮች የዮሐንስን ወንጌል መግዛት እንደሚችሉ፤ አፕሪልን ሞቢላይዘሽንን የመሰለ ግዙፍ ሚሲዮናዊ ተቋም ወደ ሕልውና የመጣው ለአንድ የ16 ዓመት ወጣት በተሰጠ የዮሐንስ ወንጌል ምክንያት መሆኑን ጨርሶ አያውቁም። እነርሱ ካልሰጡ በቀር ነገሮች መሠራት እንደማይችሉ፤ ብዙ ክርስቲያኖች አልተገነዘቡም። እንዲህ ላሉ ጉዳዮች ሌሎች ሰዎች በቂ እንደሆነና እነርሱ እንደማያስፈልጉ ያስባሉ። እንዲያውም አንዳንዶቹ የእግዚአብሔርን ሁሉን ቻይነት፤ የራሳቸውን ንፍገት ለመሸፈን ይጠቀሙበታል።

ይሁን እንጂ የመስጠት ጸጋ ሊበዛልን እንደሚገባ አጠንክሪ መናገር አፈልጋለሁ። ከላይ ያሉትን ሁለት ምንባቦች ያቀረብኩበት ምክንያት ምናልባት አንዳንድ ሰዎችን ያስቆጣ ይሆናል። የእግዚአብሔር ሥራ ከሚሰናከሉባቸው ምክንያቶች አንዱና ዋናው እኛ በልግስና ስለማንለጥ ነው። ንፋግ መሆናችንን መናገሪያ አንዳንዶች ምቹት እንዳይሰማቸው ቢያደርግም በዚህ ጉዳይ ጥናት እንዳደረጉ ሌሎች ጸሐፊዎች ሁሉ እኔም የምናገረው አውነት እንደሆነ አምናለሁ። Stephen Gaukroger የተባለ ጸሐፊ፡- እፊት ለፊታችን በጣም የሰፋ የሥራ መስክ ቢኖርም፤ ዋናው የሥራችን እንቅፋት የገንዘብ ችግር መሆኑ ግልጽ ነው። በገንዘብ ችግር ምክንያት ብዙ ሚሲዮናዊ ተቋማት የቢሮ ሠራተኞችን አየቀነሉ ነው፤ የብዙዎችን ደመወዝ አየቆረጡ ነው፤ የታሰቡ አዳዲስ ዕቅዶችም አየታጠፉ ነው። ክርስቲያናዊ ጽሑፎችን ማዘጋጀት አልተቻለም፤ ቢዘጋጁ እንኳ ማሳተሙና ማሰራጨቱ በጣም አየከበደ መጥቶአል። ዋና ዋና ለሆኑ ጉዳዮች የሚሆን ወጪ ማግኘት አልተቻለም፤ ክርስቲያናዊ ድርጅቶች ያለቻቸውን ገንዘብ ይዘው በሥራው መግፋት ቢሞክሩም፤ መገልገያ ቁሳቁሶቻቸው ዘመን ያለፈባቸው በመሆናቸው ውጤታማ ተግባር ማከናወን አልቻሉም። ይሁን

እንጂ የእግዚአብሔር ሕዝብ በልግስና መስጠትን ቢለማመዱ ኖሮ፣ ከበቂ በላይ የኢኮኖሚ አቅም እንዳላቸው እርግጠኞች ነን።

በእሁኑ ጊዜ ወደ 35,000 የሚሆኑ ወጣቶች ለሚሲዮናዊ አገልግሎት ለመሄድ ሳያስቡ እንዳልቀሩ እንምታለሁ። ይሁን እንጂ በገንዘብ ዕጦት ምክንያት ከእነዚህ 95 ከመቶ ያህሉ ሳይሳካላቸው ይቀራል። የወደፊት ሚሲዮናዊያንን ማሠልጠን የሚያስችል በቂ ገንዘብ የለም። በሁለተኛ ወይም በሦስተኛው ዓለም ያሉ ወጣቶች መጽሐፍ ቅዱስ ኮሌጅ ገብተው የሥልጠና ኮርስ እንዲወስዱ የነፃ ትምህርት ዕድል መስጠት አልተቻለም። ይህ ሁሉ ችግር ሲኖር የቻለው እውነት ገንዘብ ጠፍቶ ሳይሆን በጣም በበለጸጉት አገሮች ያሉ ክርስቲያኖች ካላቸው ገንዘብ መጠነኛውን እንኳ ለእግዚአብሔር ሥራ መስጠት ባለ መፈለጋቸው ነው።

ተጨማሪ ንባብ፡-

Maiden, Peter, Take My plastic (OM Publishing).

Hallesby, O., prayer (IVP).

Hilton, Ted, Building a support Team (OM Canada).

ማጣቀሻዎች፡-

Borthwick, Paul, How to be a World- Class Christian (Victor Books).

Suggested tapes:

Verwer, George, Does The Lack of Funds Hinder God's Work? Fund Raising is Team Work.